

Tadeusz Ceynowa

Dzieje Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej

Wybór dokumentów

**Dzieje Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.
Wybór dokumentów**

UNIwersytet Szczeciński

Tadeusz Ceynowa

**Dzieje Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.
Wybór dokumentów**

Szczecin 2025

Rada Wydawnicza

Anna Cedro, Urszula Chęcińska, Katarzyna Jaworska-Biskup, Rafał Klóska, Maciej Kowalewski,
Ewa Mazur-Wierzbicka, Jarosław Nadobnik, Grzegorz Wejman, Renata Ziemińska, Magdalena Zioło,
Andrzej Skrendo – przewodniczący Rady Wydawniczej,
Elżbieta Zarzycka – dyrektor Wydawnictwa Naukowego

Recenzent

ks. prof. dr hab. Mieczysław Kogut

Opracowanie językowe i korekta

Paulina Iwan

Skład

Karolina Janiak

Projekt okładki

Magdalena Florianowicz

Tadeusz Ceynowa ORCID 0000-0002-8105-8823

Wersja elektroniczna publikacji dostępna na licencji CC BY-SA 4.0
po 12 miesiącach od daty wprowadzenia do obrotu

© Copyright by Uniwersytet Szczeciński, Szczecin 2025

DOI 10.18276/978-83-7972-685-1

ISBN 978-83-7972-685-1 (online)

ISBN 978-83-7972-684-4 (print)

WYDAWNICTWO NAUKOWE UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO

Wydanie I | Ark. wyd. 13,0 | Ark. druk. 10,1 | Format A4

Spis treści

Wprowadzenie	7
Dokumenty.....	13
Listy pasterskie.....	103
Fotografie.....	123
Bibliografia	149
Streszczenie	157
Abstract.....	159

Wprowadzenie

Zakończenie II wojny światowej i nowy podział wpływów wielkich mocarstw w Europie wymusiły na Kościele katolickim podjęcie niezbędnych działań w celu dostosowania swojej cyrkumskrypcji do nowej rzeczywistości. Wracający po uwolnieniu prymas Polski August Hlond otrzymał w Rzymie specjalne pełnomocnictwa, aby na terytorium nowej Polski utworzyć podstawowe, choć tymczasowe, struktury Kościołów lokalnych. W ramach jego decyzji powstały administracje apostolskie na terenach włączonych do Polski, kosztem państwa niemieckiego. Nad Odrą i Bałtykiem erygował Administrację Apostolską Kamieńską, Lubuską i Prałatury Pilskiej. W swojej nazwie nawiązywała ona do średniowiecznych diecezji z czasów przedreformacyjnych (kamieńskiej i lubuskiej) i prałatury z czasów międzywojennych. Stolicą rozległej administracji (około 15% kraju) stał się Gorzów Wielkopolski. Pierwszym ordynariuszem został ks. Edmund Nowicki, pochodzący z archidiecezji poznańskiej. Trud tworzenia od podstaw życia religijnego na wspomnianym obszarze kontynuowali kolejni rządcy gorzowscy. W latach 60. XX w. prymas Polski Stefan Wyszyński przy poparciu episkopatu podejmował wiele inicjatyw w celu ustanowienia stałej organizacji kościelnej. Inicjatywy te udało się zrealizować dopiero po podpisaniu traktatów granicznych między Polską a Republiką Federalną Niemiec. Oba państwa ratyfikowały grudniowy traktat z 1970 r. na wiosnę 1972 r. To otworzyło drogę do decyzji Pawła VI z 28 czerwca 1972 r. Papież ogłosił wówczas bullę *Episcoporum Poloniae coetus*, którą ustanowił cztery pełnoprawne diecezje: opolską i trzy z administracji gorzowskiej – gorzowską, szczecińsko-kamieńską i koszalińsko-kołobrzeską. Stolica Apostolska ogłosiła również nowych rządców: w Gorzowie bp. Wilhelma Plutę, w Szczecinie bp. Jerzego Strobę i w Koszalinie bp. Ignacego Jeża¹.

W 2022 r. w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej obchodzono uroczystości 50-lecie diecezji ówczesnych wydarzeń. Główne celebracje odbyły się w amfiteatrze w Koszalinie i sanktuarium w Skrzatuszu. Złoty jubileusz skłonił również lokalne środowiska naukowe do zorganizowania kilku konferencji naukowych i wydania ciekawych pozycji naukowych dotyczących dziejów diecezji. Niniejsza publikacja wpisuje się jeszcze w nurt wcześniejszych wydawnictw. Zamiarem autora było przedstawienie wielu ciekawych dokumentów dotyczących historii Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego wydanych przez Stolicę Apostolską, prymasa Polski i kolejnych biskupów diecezjalnych.

Nowa diecezja z siedzibą w Koszalinie (wówczas miasto wojewódzkie) nawiązywała w swojej nazwie do średniowiecznego biskupstwa w Kołobrzegu. Na zjeździe gnieźnieńskim w 1000 r. ustanowiono pierwszą metropolię z siedzibą w Gnieźnie i jej trzy sufraganie w Krakowie, Wrocławiu i Kołobrzegu². Nowo utworzona diecezja objęła terytorium całego ówczesnego województwa koszalińskiego oraz niewielką część z województwa gdańskiego. Granica wschodnia sąsiadowała z diecezją chełmińską, zachodnia – z diecezją szczecińsko-kamieńską, północna – z brzegiem Morza Bałtyckiego. Na katedrę biskupią wyznaczono kościół pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Koszalinie, natomiast konkatedrą został kościół pw. Wniebowzięcia

¹ Byli to trzech biskupi gorzowscy ściśle ze sobą współpracujący od kilkunastu lat.

² Biskupstwo upadło po kilkunastu latach istnienia, kiedy bp Reinbern wyjechał z Kołobrzegu i udał się z misją Bolesława Chrobrego na Ruś Kijowską.

NMP w Kołobrzegu³. Pod względem administracji kościelnej włączona była do metropolii gnieźnieńskiej. Jej patronami zostali: św. Wojciech – biskup i męczennik oraz ówczesny błogosławiony (obecnie święty) Maksymilian Maria Kolbe. Terytorium wynosiło 19 245 km², liczyła 136 parafii i około 900 tys. mieszkańców. Początki pracy pierwszego ordynariusza⁴ były niezwykle trudne z powodu nieakceptowania jego nominacji przez władze państwowe, dlatego uroczysty ingres do katedry odbył się dopiero 22 października, po trzech miesiącach od nominacji. Zastanawiające jest, że w tekście bulli z 28 czerwca papież tworzy diecezję z części terytorium diecezji berlińskiej i prałatury pilskiej, nie nadmieniając chociaż jednym słowem o 27 latach funkcjonowania Kościoła gorzowskiego. Wszyscy kapłani pracujący na terenie nowej diecezji zostali do niej automatycznie inkardynowani. Dotychczasowe archiwalia wytworzone przez kurię gorzowską dotyczące wydzielonych obszarów przekazano do Koszalina. Biskup Ignacy Jeż zadekretował, że nadal będzie obowiązywało prawo wcześniej ogłoszone w gorzowskiej administracji. Utworzenie nowej Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej zostało przyjęte z dużym zadowoleniem przez społeczeństwo katolickie Pomorza Środkowego. Stanowiło ono dumę lokalnego patriotyzmu, gdyż w ten sposób podniesiono rangę regionu i zrealizowano pragnienie, tkwiące w świadomości katolików, dowartościowania tego terytorium do roli, jaką odgrywało w początkach naszych dziejów.

Przed pierwszym ordynariuszem stanęły zadania zorganizowania kurii biskupiej z odpowiednimi działami duszpasterskimi, powołanie sądu i miejsca kształcenia przyszłych kapłanów. Po zaadaptowaniu odpowiednich budynków przy parafii katedralnej niezbędne urzędy mogły sprawnie funkcjonować. Kilka lat usilnych zabiegów zaowocowało utworzeniem w 1981 r. własnego seminarium duchownego⁵. Kodyfikacja prawa diecezjalnego została opracowana dzięki zwołanemu pierwszemu synodowi diecezjalnemu. Jego owoce ogłoszono w 1990 r. Zwieńczeniem posługi bp. Ignacego Jeża okazała się wizyta papieża Polaka 1 i 2 czerwca 1991 r. w Koszalinie⁶. Przyjęcie rezygnacji pierwszego biskupa diecezjalnego skutkowało powołaniem nowego pasterza, dotychczasowego bp. pomocniczego diecezji katowickiej i dyrektora Caritas Polska Czesława Domina⁷. Nominacja zbiegła się z ogłoszeniem bulli papieża Jana Pawła II *Totus Tuus Poloniae populus*, która

³ Kościół w Kołobrzegu był wówczas jeszcze ruiną. Dla celów kultu wykorzystywano tylko prezbiterium, całość przekazano Kościołowi dwa lata później.

⁴ I. Jeż – ur. 31 lipca 1914 r. w Radomyślu Wielkim (diecezja tarnowska), wyświęcony 20 czerwca 1937 r. (Katowice), wikariusz w Hajdukach Wielkich; przebywał w obozie koncentracyjnym w Dachau 7 października 1942 r. – 29 kwietnia 1945 r.; kapelan obozu dla Polaków w Göppingen; rektor NSD im. św. Jacka w Katowicach 1946–1960; 20 kwietnia 1960 r. mianowany przez papieża Jana XXIII biskupem pomocniczym w Gnieźnie z przeznaczeniem dla Gorzowa Wlkp.; prekonizowany 13 maja 1960 r., konsekrowany w katedrze gorzowskiej 5 czerwca 1960 r., mianowany sufraganiem w Gorzowie Wlkp. 16 września 1967 r.; 28 czerwca 1972 r. mianowany ordynariuszem nowo utworzonej diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, ingres do katedry koszalińskiej 22 października 1972 r.; 1 sierpnia 1989 r. złożył rezygnację z obowiązków biskupa diecezji, którą przyjął papież Jan Paweł II 1 lutego 1992 r. Zmarł 16 października 2007 r. w Rzymie, w przededniu ogłoszenia go kardynałem przez papieża Benedykta XVI. Pochowany na swoją prośbę w bazylice kołobrzesckiej.

⁵ W diecezji istnieje również Rodzina Przyjaciół Seminarium Koszalińskiego, która zainicjowana została przez bp. Czesława Domina. Jest to dzieło budowania i wspierania powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego przez duchownych i wiernych świeckich, którzy codzienne poprzez modlitwę i ofiarowane cierpienia wspierają duchowo biskupów, kapłanów i kleryków.

⁶ Papież rozpoczynał w Koszalinie IV pielgrzymkę do Ojczyzny, której tematem przewodnim był Dekalog. W Koszalinie poświęcił gmach Wyższego Seminarium Duchownego, spotkał się z wojskiem, poświęcił sanktuarium na Górze Chełmskiej i przewodniczył modlitwie różańcowej w koszalińskiej katedrze.

⁷ C. Domin – syn Franciszka i Rozalii z Podgórskich, urodził się 6 lipca 1929 r. w Michałkowicach. Po ukończeniu studiów teologicznych w Uniwersytecie Jagiellońskim w 1953 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Był wikariuszem w następujących parafiach: pw. Chrystusa Króla w Katowicach, pw. św. Katarzyny w Czechowicach i pw. św. Mikołaja w Lublińcu. Biskup katowicki mianował go w 1957 r. notariuszem kurii, a w 1964 r. referentem duszpasterskim. Pełnił także funkcję członka kolegium redakcyjnego „Gościa Niedzielnego”, diecezjalnego referenta duszpasterstwa maryjnego oraz członka Rady Kapłańskiej. Biskup Herbert Bednorz mianował go w 1969 r. proboszczem parafii pw. św. Marii Magdaleny w Tychach. Władze państwowe na to nie pozwoliły. W katowickiej katedrze 15 sierpnia 1970 r. otrzymał z rąk bp. Herberta Bednorza sakrę biskupią. Jego staraniem powstały trzy ośrodki charytatywne: w Ryb-

dotyczyła reorganizacji Kościoła w Polsce. Decyzja papieska, poprzedzona wcześniejszymi konsultacjami, zmieniła przynależność metropolitalną Koszalina 25 marca 1992 r. – włączono ją do metropolii szczecińsko-kamieńskiej. Obszar diecezji zmniejszył się do 15 500 km². Sześć wschodnich dekanatów (bytowski, człuchowski, główczycki, lęborski, łebski i łupawski – z zamieszkanymi tam autochtonami – Kaszubami) włączono do diecezji pelplińskiej (dawniej chełmińskiej), z kolei z diecezji gorzowskiej przyłączono dekanaty: pilski, trzciński i cztery parafie z dekanatu Drezdenko. Liczba mieszkańców zmniejszyła się z ponad miliona do 952 tys. Dotychczasowa odległość z Koszalina (100 km) do Człuchowa została zamieniona na o wiele większą (ponad 200 km) do Krzyża Wielkopolskiego⁸. Po 1992 r. Kościół koszaliński graniczył od zachodu z archidiecezją szczecińsko-kamieńską i diecezją zielonogórsko-gorzowską, od południa z archidiecezjami poznańską i gnieźnieńską, a od wschodu z diecezją pelplińską. Dopelnieniem bulli *Totus Tuus Poloniae populus* było erygowanie 25 marca 2004 r. nowych diecezji – bydgoskiej i świdnickiej. Dla diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej wiązało się to z oddaniem do Bydgoszczy ostatnich autochtonów zamieszkujących dekanat złotowski. Po ostatnich zmianach na obszarze 14 640 km² diecezja liczyła 920 tys. mieszkańców zamieszkałych w 24 dekanatach (Barwice, Białogard, Bobolice, Czarne, Darłowo, Drawsko Pomorskie, Gościno, Jastrowie, Kołobrzeg, Koszalin, Miastko, Mielno, Mirosławiec, Piła, Polanów, Połczyn-Zdrój, Sławno, Słupsk Wschód, Słupsk Zachód, Szczecinek, Świdwin, Trzcianka, Ustka i Wałcz) w 220 parafiach.

O dalszy rozwój różnorodnych sfer życia na terenie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej zadbali kolejni biskupi diecezjalni i ich sufragani: bp Marian Gołębiewski⁹ (1996–2004) – późniejszy arcybiskup wrocławski, bp Kazimierz Nycz¹⁰ (2004–2007) – następnie arcybiskup warszawski i kardynał, bp Edward Dajczak¹¹ (2007–2023), biskupi pomocniczy: bp Tadeusz Werno¹² (1974–2007), bp Paweł Cieślík¹³ (od 1995) oraz bp Krzysztof

niku, Rusinowicach i Borowej Wsi. Od 1980 r. objął funkcję przewodniczącego Komisji Charytatywnej Episkopatu Polski. Od 30 listopada 1990 r. został przewodniczącym Caritas Polska. Całym sercem oddał się reaktywowaniu jej struktur. Zachęcał księży, aby wraz ze świeckimi tworzyli w parafiach struktury Caritas. Biskup Domin miał wizję uruchomienia w całej Polsce, nawet w najmniejszych miejscowościach, struktur samopomocowych. Papież Jan Paweł II w 1991 r. powołał go na członka Nadzwyczajnego Synodu Biskupów Europy, a 1 lutego 1992 r. mianował biskupem diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Tutaj także oprócz „zwykajnych obowiązków” rozpoczął działania na rzecz potrzebujących. Ostatni rok życia naznaczony był ciężką chorobą nowotworową. Biskup Czesław Domin zmarł 15 marca 1996 r. Został pochowany w koszalińskiej katedrze.

⁸ Zamierzeniem twórców nowego podziału było zbliżenie pasterzy do swoich wiernych, w przypadku diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej nowej cyrkumskrypcji nie udało się zrealizować tego założenia. Nowe granice z 1992 r. i ostatecznie z 2004 r. pozbawiły diecezję dotychczasowych autochtonów Kaszubów i Krajniaków. Ludność zamieszkująca w granicach obecnej diecezji jest prawie w 100% napływową.

⁹ M. Gołębiewski – ur. 22 września 1937 r. w Trzebuchowie, diecezja włocławska. Wyświęcony na kapłana 24 czerwca 1962 r. we Włocławku przez bp. Antoniego Pawłowskiego. Mianowany biskupem koszalińsko-kołobrzeskim 20 lipca 1996 r., konsekrowany 31 sierpnia 1996 r. w Koszalinie; tegoż dnia odbył ingres do katedry koszalińskiej i objął kanonicznie posługę w diecezji. Zmarł 11 marca 2024 r. we Wrocławiu.

¹⁰ K. Nycz – ur. 1 lutego 1950 r. w Starej Wsi koło Oświęcimia. Świecenia kapłańskie otrzymał z rąk bp. Juliana Grobickiego 20 maja 1973 r. w Kaniowie. Jest doktorem teologii, ordynariuszem wiernych obrządku ormiańskiego w Polsce. Mianowany biskupem 16 kwietnia 1988 r., a biskupem diecezjalnym koszalińsko-kołobrzeskim 9 czerwca 2004 r. W latach 2007–2024 był arcybiskupem metropolitą warszawskim.

¹¹ E. Dajczak – ur. 16 lutego 1949 r. w Świebodzinie w lubuskim. Wyświęcony na kapłana 15 czerwca 1975 r. w Gorzowie Wlkp. przez bp. Wilhelma Plutę. Mianowany biskupem koszalińsko-kołobrzeskim 23 czerwca 2007 r. Kanoniczne objęcie diecezji nastąpiło 9 lipca 2007 r. w katedrze w Koszalinie. Ingres do katedry koszalińskiej odbył się 11 sierpnia 2007 r., natomiast ingres do bazyliki konkatedralnej w Kołobrzegu 12 sierpnia 2007 r. Od 2023 r. biskup senior diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej.

¹² T. Werno – ur. 4 sierpnia 1931 r. w Kaźmierzu Wlkp. wyświęcony 24 czerwca 1956 r. w Gorzowie Wlkp., mianowany biskupem 22 marca 1974 r. Konsekrowany 25 maja 1974 r. w Koszalinie. Od 22 września 2007 r. emeryt. Zmarł 20 grudnia 2022 r. Pochowany na cmentarzu w Koszalinie.

¹³ P. Cieślík – ur. 15 lipca 1940 r. w Czernicach na ziemi złotowskiej. Świecenia kapłańskie przyjął 21 czerwca 1964 r. w rodzinnym Zakrzewie. Biskup tytularny Britonia, doktor teologii biblijnej, wikariusz generalny. Mianowany

Zadarko¹⁴ (od 2009) i bp Krzysztof Włodarczyk¹⁵ (2016–2021) – obecnie biskup bydgoski. Sytuacja wyjątkowa wydarzyła się z chwilą zamianowania w 2022 r. bp. koadiutora Zbigniewa Zielińskiego¹⁶.

Ważnym wydarzeniem w diecezji był Wielki Jubileusz Zbawienia Roku 2000¹⁷. Zbiegł się on w Polsce z obchodami 1000-lecia ustanowienia administracji kościelnej w naszej Ojczyźnie.

Centralne uroczystości 1000-lecia powołania biskupstwa w Kołobrzegu połączone z diecezjalnymi obchodami Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 odbyły się 22 października podczas mszy św. w konkatedrze kołobrzesckiej. Mszy św. przewodniczył nuncjusz apostolski abp Józef Kowalczyk. Kazanie wygłosił prymas Polski kard. Józef Glemp. Eucharystia była także dorocznym dziękczynieniem z okazji 22. rocznicy inauguracji pontyfikatu Jana Pawła II. Mszę św. koncelebrowało kilkudziesięciu biskupów, obecny był także prezydent RP Aleksander Kwaśniewski. Jednocześnie w dniach 20–22 października w Kołobrzegu przebiegały obrady 308. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski, na którym poruszone zostały tematy życia społecznego i politycznego. Biskupi podsumowali także dotychczasowy przebieg Wielkiego Jubileuszu w Polsce i na świecie. Dyskutowali również nad recepcją watykańskiego dokumentu *Dominus Iesus*.

W minionym półwieczu, dzięki zaangażowaniu pasterzy diecezji i dużym wsparciu osób świeckich, Kościół koszalińsko-kołobrzescki może poszczycić się wieloma osiągnięciami. Ważną płaszczyzną działalności kościoła diecezjalnego jest sfera duszpasterska. Można tutaj zauważyć czynny udział kapłanów, alumnów i osób świeckich w różnego rodzaju organizacjach formacyjnych, takich jak: duszpasterstwo rodzin, duszpasterstwo akademickie, duszpasterstwo więziennictwa, duszpasterstwo charytatywne, duszpasterstwo trzeźwościowe, duszpasterstwo związków niesakramentalnych, Rodzina Szentszacka, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży czy Diecezjalna Rada Młodzieży i wiele innych.

Kolejnym ważnym działaniem kształtującym Kościół koszalińsko-kołobrzescki jest pomoc charytatywna Caritas i Akcji Katolickiej przy różnych parafiach, jak i ludzi dobrej woli i dobrego serca, wypełniona miłością do biednych, bezdomnych, potrzebujących. Powstały liczne ośrodki pomocy. Diecezja może się poszczycić Środowiskowym Domem Pomocy Społecznej i Centrum Charytatywno-Opiekuńczym Caritas pw. Matki Bożej z Lourdes w Pile, Ośrodkiem Charytatywnym St. Liborius w Ostrowcu, Fundacją Charytatywną im. Biskupa Czesława Domina w Kołobrzegu, katolicką apteką „Świętego Ducha” w Koszalinie, Domem Hospicyjno-Opiekuńczym Caritas im. Biskupa Czesława Domina w Darłowie, domem Wspólnoty „Cenacolo” w Giezkowie – pierwszy taki ośrodek w Polsce, SOS Wioską Dziecięcą w Karlinie, hospicjum domowym i wieloma świetlicami środowiskowymi¹⁸. Ponadto organizowane są co roku akcje świąteczne, pomoc dzieciom z ubogich rodzin i organizowanie im wypoczynku letniego czy zimowego, na przykład salezjańskie półkolonie, kolonie katolickie, parafialne ferie, a także pomoc w finansowaniu nauki – Stypendia „Dzieła Nowego Tysiąclecia”. Aktywność kulturowa zapisana jest w inicjatywach społecznych widocznych choćby w powstaniu Archiwum

biskupem 3 grudnia 1994 r. Konsekrowany na biskupa 6 stycznia 1995 r. w Rzymie przez papieża Jana Pawła II. Biskup emeryt od 2015 r. Obecnie przebywa w Domu Księży Emerytów w Kołobrzegu.

¹⁴ K. Zadarko – ur. 2 września 1960 r. w Słupsku. Święcenia kapłańskie przyjął 25 maja 1986 r. w Słupsku, z rąk bp. Tadeusza Werno, mianowany biskupem 16 lutego 2009 r. Konsekrowany 25 kwietnia 2009 r. w Koszalinie.

¹⁵ K. Włodarczyk – ur. 25 lutego 1961 r. w Sławnie, wyświęcony na prezbitera 21 czerwca 1987 r., mianowany biskupem tytularnym Surista i biskupem pomocniczym w Koszalinie 7 maja 2016 r., konsekrowany 11 czerwca 2016 r., od 2021 r. pełni funkcję biskupa bydgoskiego.

¹⁶ Z. Zieliński – ur. 14 stycznia 1965 r. w Gdańsku, wyświęcony na prezbitera 18 maja 1991 r., mianowany biskupem tytularnym Medeli i biskupem pomocniczym archidiecezji gdańskiej, konsekrowany na biskupa 24 października 2015 r., mianowany biskupem koadiutorem diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej 10 marca 2022 r., kanonicznie objął diecezję 16 marca 2022 r., ogłoszony biskupem koszalińsko-kołobrzesckim 2 lutego 2023 r.

¹⁷ W 1000-lecie powstania biskupstwa w Kołobrzegu, red. I. Jeż, Koszalin 2000, s. 9–12.

¹⁸ Więcej: *Rocznik Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej 2024*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2024, s. 21–24.

Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej¹⁹, Okna Życia, czy też diecezjalnej rozgłośni Radio VOX FM²⁰ (dawniej Radio Plus Koszalin), regularnie ukazującym się dodatku do „Gościa Niedzielnego” traktującym o sprawach lokalnego Kościoła.

Umiejętne podtrzymywanie tradycji przez kolejnych pasterzy zaowocowało rozwinięciem się życia pielgrzymkowego na terenie diecezji. Koszaliński Kościół ma swoje sanktuaria, z których Skrzatusz²¹, gdzie czci się Matkę Bożą Bolesną, gromadzi we wrześniu pielgrzymów z całej diecezji. Jest to miejsce także licznych re-kolekcji i dni skupienia nie tylko dla diecezjan. Odzyskana w 1990 r. Góra Chełmska Sanktuarium Przymierza w Koszalinie stała się drugim diecezjalnym miejscem pielgrzymkowym²². Na uwagę zasługuje również Góra Polanowska²³ z relikwiami św. Ottona z Bambergu i Sanktuarium św. Józefa w Słupsku.

Kolejną płaszczyzną działalności Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego była sfera edukacyjno-oświatowa. Tutaj nie można pominąć ustanowienia 1 marca 1999 r. Instytutu Teologicznego w Koszalinie, który jest kontynuacją Wyższego Instytutu Wiedzy Religijnej. Instytut należał do Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. 9 stycznia 2004 r. powołano Wydział Teologiczny na Uniwersytecie Szczecińskim, do którego włączone zostało Wyższe Seminarium Duchowne²⁴ i Instytut Teologiczny²⁵.

Przedstawiony poniżej wybór dokumentów dotyczący historii Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej pozwoli uważnemu czytelnikowi dotrzeć do ciekawych archiwaliów. Zostały one przedstawione w sposób chronologiczny. Na początku zaprezentowano bullę erygującą diecezję w 1972 r. Działalność aktotwórcza biskupów diecezjalnych poprzedzona została papieskimi bullami nominacyjnymi. W latach, kiedy doszło do zmiany granic diecezji przedstawiono aktualną mapę. Niestety, mimo starań, nie udało się autorowi dotrzeć za każdym razem do oryginałów dokumentów, czasami musiał zadowolić się tylko zachowaną kopią lub odpisem. Integralną częścią publikacji jest dołączona bibliografia traktująca o dziejach diecezji, a także wybrana dokumentacja fotograficzna ilustrująca ważne i ciekawe wydarzenia z historii lokalnego Kościoła. Umieszczono również pierwsze programowe odezwania biskupów do diecezjan.

Na zakończenie należy zaznaczyć, że przez te wszystkie lata Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego, pomysłodawcami wymienionych inicjatyw byli kolejni pasterze, poczynawszy od pierwszego ordynariusza

¹⁹ Archiwum diecezjalne powstało w 2003 r. Do tej pory pracownikom udało się zgromadzić archiwalia wytworzone przed rokiem 1945. Wszystkie księgi metrykalne, zarówno katolickie, jak i ewangelickie, zostały zdigitalizowane. Postępują prace nad systematycznym opracowaniem poszczególnych zespołów archiwalnych.

²⁰ *Dekret zmiany nazwy Rozgłośni Diecezjalnej Radio Plus Koszalin na Radio VOX FM*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 32 (2005), nr 10–12, s. 21. Radio Plus Koszalin – przyłączenie do sieci Porozumienie Radiowe Plus nastąpiło 15 listopada 2000 r. (6.09.2010 r.), od 6 listopada 1994 r. do 14 listopada 2000 r. Katolickie Radio Teraz, od 7 września do 30 października 2005 r. Radio Łagodne Przeboje Koszalin, od 31 października 2005 r. do 5 września 2010 r. VOX FM Koszalin, a od 6 września 2010 r. ponownie występuje pod obecną nazwą. Zob. „Radio Plus”, https://pl.wikipedia.org/wiki/Radio_Plus (dostęp 29.11.2024); „VOX FM”, https://pl.wikipedia.org/wiki/Vox_FM (dostęp 29.11.2024); K. Sagan, „Koszalin, Kraków: Radio Łagodne Przeboje, opublikowano 07-09-2005 FM”, <https://radiopolska.pl/blog/2005/09/koszalin--krakow-radio-lagodne-przeboje> (dostęp 29.11.2024).

²¹ Początki Skrzatusza jako miejsca pielgrzymkowego sięgają XVI w. W 1575 r. została sprowadzona do Skrzatusza figura Matki Bożej Bolesnej. Wzrastający kult, łaski otrzymywane za przyczyną Pani Skrzatuskiej, a także cuda sprawiły, że Skrzatusz stawał się coraz bardziej znanym miejscem w Polsce przedrozbiorowej. Biskup I. Jeż po utworzeniu diecezji pojechał do Skrzatusza i 15 września 1972 r. ogłosił sanktuarium skrzatuskie diecezjalnym, i że będzie tam zapraszał diecezjan na coroczną pielgrzymkę. W 1988 r. dokonano uroczystej koronacji Piety Skrzatuskiej.

²² Przed reformacją do tego miejsca pielgrzymowało wielu pątników z całej Europy.

²³ Tam również rozwinął się w średniowieczu ruch pielgrzymkowy, który po wprowadzeniu reformacji ustał.

²⁴ W budynku seminaryjnym funkcjonuje biblioteka. Jej bogate zbiory zachęcają licznych czytelników do zgłębiania swojej wiedzy. Pracownicy w swojej działalności, oprócz codziennych bibliotecznych zajęć wyspecjalizowali się w redagowaniu czasopism takich jak np. „Rocznik Skrzatuski” czy „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne”, jak również wielu publikacji książkowych, m.in. *Rocznik Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*. Zob. „Polecamy nowości”, <http://www.bibliotekawsd.koszalin.opoka.org.pl/polecamy.html> (dostęp 29.11.2024).

²⁵ Na terenie diecezji powstały również katolickie szkoły podstawowe, gimnazja i licea. Pierwsza taka placówka powstała w Koszalinie przy parafii pw. Ducha Świętego.

diecezji bp. Ignacego Jeża, poprzez bp. Czesława Domina, bp. Mariana Gołębiewskiego, bp. Kazimierza Nycza, bp. Edwarda Dajczaka i kończąc na obecnym ordynariuszu diecezji – bp. Zbigniewie Zielińskim. Nieodzownym elementem działalności i przede wszystkim istnienia Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej było budowanie Kościoła na fundamencie wiary, nadziei i miłości osób świeckich i duchowieństwa, poprzez promowanie kultury religijnej, pomocy charytatywno-społecznej, wychowawczo-oświatowej, formacyjnej i nade wszystko duszpasterskiej.

Autor w tym miejscu wyraża wdzięczność pracownikom kurii biskupiej w Koszalinie, Biblioteki WSD i archiwum diecezjalnego za pomoc w pozyskiwaniu opublikowanych dokumentów.

Dokumenty

Bulla papieża Pawła VI erygująca Diecezję Koszalińsko-Kołobrzeską *Episcoporum Poloniae coetus*,
28 czerwca 1972 r.

[illegible]

+ Carolus Card. Confalonier
S. Congr. pro Episcopis Praedictis.

+ Josephine Polth; living 6a Langev., Pader. M. Landsh.

In Conc. Ap. Lab. Vol. CXLI 17 10

Alvin C. Zaglia
I.R.E. Cancellery

Transitory
Civello

Sept. 10 - 100 Cancellaria Regus

Expedita die XIX Sept. anno Pontif. N^o Greg^o 12° in Curia

**Bulla papieża Pawła VI erygująca Diecezję Koszalińsko-Kołobrzeską *Episcoporum Poloniae coetus*,
28 czerwca 1972 r. (tłum. z j. łacińskiego)**

PAWEŁ

Biskup, Sługa Sług Bożych, na wieczną rzeczy pamiątkę.

Przychylając się do prośby Episkopatu Polski – wzniesionej do Stolicy Apostolskiej – aby okręgi kościelne na Ziemiach Zachodnich i Północnych Polski zostały dostosowane do nowych warunków, ze względu na potrzebę usprawnienia duszpasterstwa wiernych, chętnie powzięliśmy następujące postanowienia.

Na wymienionych Ziemiach erygujemy cztery diecezje, a mianowicie: opolską, gorzowską, szczecińsko-kamieńską i koszalińsko-kołobrzeską w granicach określonych w sposób następujący:

Diecezji opolskiej wyznaczamy terytorium województwa opolskiego, z wyjątkiem powiatów: Namysłów i Brzeg, oraz terytorium dekanatów: Bytom, Dobrodzień, Gliwice, Łabędy, Miechowice, Pyskowice, Toszek, Ujazd i Zabrze, położonych na terenie województwa katowickiego; równocześnie wyłączamy powyższe terytoria z archidiecezji wrocławskiej. Do diecezji opolskiej będzie przynależać odtąd również terytorium dekanatów: Bramce, Głubczyce i Kietrz oraz parafii Owsiszcz, które odłączamy od Archidiecezji Ołomunieckiej. Stolicą biskupią diecezji opolskiej będzie miasto Opole. Wymieniona diecezja będzie należeć do metropolii Wrocławskiej, a jej biskup będzie podlegał metropolie wrocławskiej, zgodnie z przepisami obowiązującego prawa.

Diecezja gorzowska obejmować będzie terytorium województwa zielonogórskiego, które odłączamy od archidiecezji wrocławskiej, od diecezji berlińskiej i od prałatury pilskiej; ponadto terytorium powiatu Trzcianka i miasta Piły, które też wyłączamy z prałatury pilskiej. Stolicą biskupa będzie miasto Gorzów Wlkp. Diecezja gorzowska będzie należeć do metropolii wrocławskiej, a jej biskup będzie podlegał metropolie wrocławskiej po myśli obowiązującego prawa.

Diecezja szczecińsko-kamieńska obejmować będzie terytorium województwa szczecińskiego; równocześnie powyższe terytorium odłączamy od diecezji berlińskiej. Stolicą biskupią będzie miasto Szczecin. Diecezja będzie należeć odtąd do metropolii gnieźnieńskiej, a jej biskup będzie podlegał metropolie gnieźnieńskiej zgodnie z prawem.

Diecezja koszalińsko-kołobrzeska obejmować będzie terytorium województwa koszalińskiego i powiatu Lębork oraz parafii Kostkowo i Wierzchucino; leżących na terenie województwa gdańskiego; powyższe terytoria wyłączamy z diecezji berlińskiej i Prałatury Pilskiej. Stolicą tej diecezji będzie miasto Koszalin. Nowa diecezja i jej biskup będą podlegać Stolicy Gnieźnieńskiej i Jej Metropolie.

Biskupom nowo utworzonych diecezji przyznajemy odpowiednie prawa i przywileje oraz nakładamy na nich obowiązki, prawem powszechnym przepisane. Źródłem utrzymania kurii diecezjalnych będą ofiary wiernych i inne dochody po myśli kan. 1500 KPK.

Polecamy też, aby w każdej diecezji została erygowana Kapituła Katedralna, na mocy specjalnej bulli; tymczasem należy wybrać konsultorów diecezjalnych, którzy wspieraliby biskupa radą i pomocą. W sprawie seminariów należy zachować przepisy prawa powszechnego i Dekretu Soboru Watykańskiego II „*Optatam totus*” oraz zarządzenia Świętej Kongregacji Wychowania Katolickiego. W sprawie zarządu diecezją, wyboru wikariusza kapitulnego, uprawnień i obowiązków wiernych itp., należy ściśle trzymać się przepisów prawa kanonicznego.

Ponadto, wyłączamy z archidiecezji praskiej terytoria dekanatów: Bystrzyca Kłodzka, Kłodzko, Nowa Ruda i Polanica Zdrój, a z diecezji miśnieńskiej terytoria parafii: Biedrzychowice, Bogatynia, Działoszyn, Krzewina, Opolno Zdrój i Zatonie; wymienione terytoria włączamy na zawsze do archidiecezji wrocławskiej.

Jednocześnie postanawiamy, że – z chwilą utworzenia nowych diecezji i określenia ich granic – kapłani zostają inkardynowani do tej diecezji, na terenie której posiadają beneficjum lub urząd kościelny; pozostałych zaś duchownych i alumnów seminariów duchownych należy uważać za inkardynowanych do tej diecezji, w której mają prawne zamieszkanie.

Akta i dokumenty, dotyczące założonych diecezji i ich kapłanów, wiernych i majątku kościelnego, należy przekazać – z kurii, w których dotąd się znajdowały – do kurii nowych diecezji celem sumiennego przechowania ich w archiwum.

W końcu postanawiamy, że diecezja warmińska, odtąd odłączona od metropolii wrocławskiej, będzie należała na zawsze do metropolii warszawskiej; a diecezja gdańska, dotychczas podległa bezpośrednio Stolicy Apostolskiej, będzie odtąd należała do metropolii gnieźnieńskiej, a jej biskup będzie podlegał metropolicie gnieźnieńskiej.

Niniejszym upoważniamy czcigodnego brata Naszego, Kardynała św. Kościoła Rzymskiego, Stefana Wyszyńskiego, Arcybiskupa Gnieźnieńskiego i Warszawskiego, by czuwał nad wykonaniem powyższych postanowień osobiście lub przez delegowanego kapłana, z obowiązkiem przesłania Świętej Kongregacji dla Biskupów – odpowiednich dokumentów, zaopatrzonych w potrzebne, wedle przyjętych zwyczajów, podpisy i pieczęć.

Niniejszym ogłaszamy powyższą Konstytucję jako obowiązującą teraz i na przyszłość.

Dan w Rzymie, u św. Piotra, dnia 28 czerwca 1972 roku, w dziesiątym roku Naszego Pontyfikatu.

(-) + Alojzy Kard. Traglia

Kanclerz św. Kościoła Rzym

(-) + Karol Kard. Confalonieri

Prefekt św. Kongr. dla Biskupów

(-) Franciszek Tinello

Kierownik Kancelarii Apostolskiej

(-) Józef Rossi

Bp Palm. Prot. Ap.

(-) Józef Massimi

Prot. Ap.

Eksp. dnia 29 września w X roku Pontyfikatu

(-) Arrigo Bravi, Plomb.

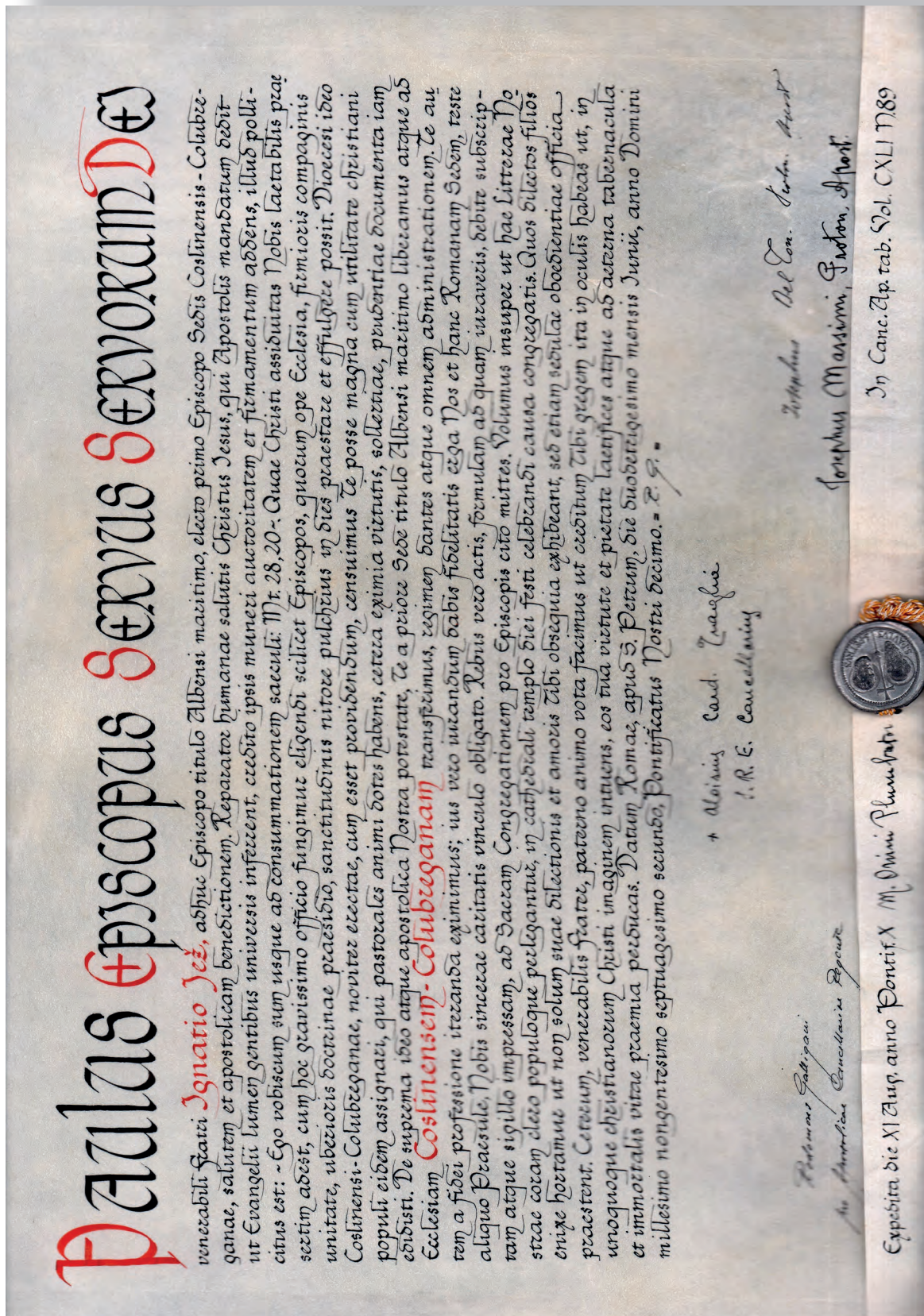
W Arch. Kanc. Ap. Vol. CXLII N. 10

Mapa diecezji z 1972 r.

Źródło: oprac. M. Juran.

Bulla papieża Pawła VI mianująca bp. Ignacego Jeża biskupem nowo utworzonej Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 28 czerwca 1972 r.

**Bulla papieża Pawła VI mianująca J.E. Ks. Bp. Ignacego Jeża biskupem Ordynariuszem nowej Diecezji
Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 28 czerwca 1972 r.
(tłum. z j. łacińskiego)**

PAWEŁ, BISKUP SŁUGA SŁUG BOŻYCH wielbnemu bratu Ignacemu JEŻOWI, dotychczas tytularnemu Biskupowi Alba Maritima, wyznaczonemu na pierwszego Biskupa Stolicy Koszalińsko-Kołobrzeskiej, pozdrowienie i błogosławieństwo apostołskie.

Odnawiciel rodzaju ludzkiego, Jezus Chrystus, zleciwszy apostołom zanieśienie do wszystkich narodów światła Ewangelii, udzielił im, po wyposażeniu ich urzędu w moc i powagę następującej obietnicy: „Oto ja pozostaję z wami aż do skończenia świata” (Mt 28,20). I ta radosna dla nas Jego stała obecność szczególnie wtedy ma zastosowanie, gdy spełniamy ten bardzo ważny urząd, jakim jest dobieranie Biskupów. Dzięki nim bowiem Kościół może się okazywać w coraz piękniejszym blasku i z dnia na dzień jaśnieć tym głębszą więzią wewnętrzną jedności, czujnością nad rozwojem swej nauki i urokiem świętości.

Skoro zatem zaistniała konieczność obsadzenia nowo utworzonej Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, uznaliśmy, że z wielkim pożytkiem chrześcijańskiego ludu można Cię na nią naznaczyć, ponieważ obfitując w przymioty duchowe, właściwe pasterzowi, dałeś już wiele znamiennych dowodów swojej postawy, dokładności i roztropności. Dlatego na podstawie Naszej najwyższej i apostołskiej władzy zwalniamy Cię z poprzedniej tytularnej stolicy Alba Maritima i przenosimy do Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego, udzielając zarazem władzy do sprawowania w nim pełnego zarządu. Przy tym zwalniamy Cię z obowiązku dokonania powtórnego wyznania wiary; złożysz natomiast przysięgę wierności z Nami węzłem szczerej miłości. Po wykonaniu powyższych zaleceń należy szybko przysłać do Świętej Kongregacji Biskupów formułę złożonej przysięgi, właściwie podpisaną i opatrzoną pieczęcią.

Wolą naszą jest nadto, aby to Nasze Pismo zostało odczytane Duchowieństwu i ludowi, zebranym w kościele katedralnym podczas nabożeństwa świątecznego. Umiłowanych zaś synów usilnie wzywamy do tego, aby nie tylko okazywali Ci oznaki swojej miłości i przywiązania, lecz także aby spełniali te powinności, które wynikają z posłuszeństwa.

Na koniec, wielbny bracie, zanosimy z ojcowskim oddaniem modły o to, abyś powierzoną Ci trzodę w taki sposób ogarniał swoim spojrzeniem, iżbyś dostrzegając w każdym spośród chrześcijan obraz Chrystusa, niósł im pociechę swoją postawą i pobożnością oraz doprowadził ich do wiecznych przybytków, w których życie wieczne będzie dlań nagrodą.

Dan w Rzymie, u św. Piotra, dnia 28 czerwca, Roku Pańskiego 1972, Pontyfikatu naszego 10. – R. G. –

†Alojzy Kard. Traglia

Kanclerz Świętego Rzymskiego Kościoła

Radomons Galligani

Za Kierownika Kancelarii Apostolskiej

Józef Bol Ton.

Protonotariusz Apost.

X M. Onini

Pieczętarz

Wysłane dnia 11 sierpnia 10. roku Pontyfikatu

W zestawieniach Kancel. Apost. tom 141, nr 89.

Dekret bp. Ignacego Jeża o implementacji prawa diecezjalnego Kościoła gorzowskiego na teren nowo utworzonej diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, 11 lipca 1972 r.

KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA
KURIA BISKUPIA
w Gorzowie Wlkp.
ul. Drzymały Nr 36-Tel. 50-91

11.07.1972r. ✓
Gorzów Wlkp., dnia 11 lipca 1972 r.
Znak: B 2 - 20/72
Znak: B1-13/72

Ignace

DEKRET

Mocą dekretu Stolicy Apostolskiej z dnia 26 czerwca 1972 r. Nr 3700/72 i dekretu wykonawczego Prymasa Polski z dnia 29.VI.1972 r. Nr 2186/72/P, została utworzona z terenu Administracji Apostolskiej w Gorzowie - Diecezja Koszalińsko - Kołobrzescka.

Niniejszym potwierdzam aż do odwołania moc obowiązującą dla Diecezji Koszalińsko - Kołobrzesckiej wszystkich dotychczas wydanych przez Ordynariuszy Gorzowskich dekretów i zarządzeń.

+ Ignacy Jeż
BISKUP ORDYNARIUSZ
Koszalińsko-Kołobrzescki

Gorzów 20.000 szt. zam. 600 02. 87 N4/9

Prośba bp. Ignacego Jeża skierowana do kard. Stefana Wyszyńskiego o udzielenie indultów personalnych i terytorialnych, 11 lipca 1972 r.

KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA

11 lipca 1972 r.

Znak: B 1 - 14/72

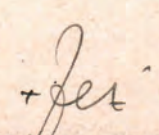
Jego Eminencja
Najdostojniejszy
Ks. Stefan Kardynał Wyszyński
Prymas Polski
W a r s z a w a

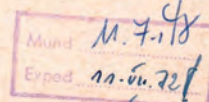
Zwracam się z uprzejmą prośbą o łaskawe udzielenie względnie ogólne potwierdzenie indultów personalnych i terytorialnych udzielonych Ordynariuszom Gorzowskim dla Ordynariusza Koszalińsko - Kołobrzeskiego i Jego Wikariuszów Generalnych /np. indult na kwadrynację z dnia 8.VII.70 Nr 1993/70/P, indult upoważniający do udzielania zezwoleń na zatrzymanie stypendium za binację indult na pasterkę, z dnia 18.XII.69 Nr 3541/69/P.

Jako uzasadnienie powyższej prośby przedstawiam co następuje:

1. Diecezja została wydzielona w całości z terytorium Administracji Apostolskiej w Gorzowie,
2. Dotychczasowa działalność duszpasterzy opiera się na otrzymanych dotąd uprawnieniach i indultach,
3. Możliwość zaistnienia przerw i czegoś w rodzaju pustki prawnej grozi w praktyce powstaniem niekadu i niebezpieczeństwem zarzucenia prawa.

W nadziei przychylnego załatwienia tej prośby pozostaję z wyrazami najgłębszej czci

Biskup Koszalińsko - Kołobrzeski

11/8

Powiadomienie kard. Stefana Wyszyńskiego przez bp. Ignacego Jeża o objęciu w posiadanie zarządu diecezji,
28 lipca 1972 r.

KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA

28 lipca 1972 r.

Znak: B 1 - 9/72

Znak: B 1-15/72

Jego Eminencja
Najdostojniejszy
Ks. Stefan Kardynał WYSZYŃSKI
Prymas Polski
W a r s z a w a

Niniejszym uprzejmie powiadamiam, że stosownie do reskryptu Waszej Eminencji z dnia 29 czerwca 1972r. Nr 2186/72/P - dnia 8 lipca 1972 r. dokonałem objęcia w posiadanie zarządu nowo utworzonej diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, przez okazanie Księżom Dziekanom wezwanym na ten dzień do Koszalina, zastępczego dokumentu nominacyjnego. Po złożeniu przeze mnie wyznania wiary sporządzony został protokół captae possessionis, zaopatrzony podpisami wszystkich obecnych, którego uwierzytelniony odpis przesyłam w załączeniu.

Z wyrazami prawdziwie głębokiej czci
i poważania

+ Jer

Biskup Koszalińsko-Kołobrzescki

Mund 28.7.72
Exped 31.7.72. s. k.

Dekret kard. Stefana Wyszyńskiego ustanawiający na patronów Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej św. Wojciecha i bł. Maksymiliana Kolbego, 15 września 1972 r.

Stefan Kardynał Wyszyński
Prymas Polski

Warszawa, dnia 15 września 1972
ul. Miodowa 17
Nr 2984/72/P

D E K R E T

Gdy w początkach państwa polskiego wybrzeża Bałtyku zostały skropione krwią św. męczennika Wołciecha - Adalberta to w niedługim czasie utworzona została na nich hierarchia kościelna. W najnowszych czasach, po heroicznej śmierci z miłości bł. Maksymiliana Kolbe, ta sama ziemia położona nad Bałtykiem, jakby na podstawie jakiejś prawidłowości, została ponownie przywrócona Polsce.

W takim stanie rzeczy Głowa Kościoła, Papież Paweł VI swoją opatrnościową decyzją, z dnia 26 czerwca 1972 r., wprowadził nowy ład na tych ziemiach, tzn. podzielił je na diecezje, z których jedną jest diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska.

Nic przeto dziwnego, że Biskup, całe duchowieństwo i lud spodziewają się, iż ich modlitwy będą wspomagane przez wstawiennictwo świętych Patronów Niebieskich, tj. św. Wojciecha - Adalberta i Błogosławionego Maksymiliana Kolbe.

Z powyższych przyczyn, na podstawie najspeciallyniejszych uprawnień, udzielonych Nam przez Stolicę Świętą, ustanawiamy tychże upragnionych Patronów, jako Niebieskich Pośredników, tak jednak, że św. Wojciech - Adalbert, Biskup i Męczennik, będzie pierwszorzędnym Niebiańskim Patronem i Obrońcą Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, a Błogosławiony Maksymilian Kolbe, Wyznawca i Męczennik najwyższej miłości, drugorzędnym.

Wydane bez względu na jakiegokolwiek inne przeciwne zarządzenia.

+ Stefan Kard. Wyszyński
Prymas Polski

♦ 1973 ♦

Dekret erygujący parafię pw. Podwyższenia Świętego Krzyża w Kołobrzegu, 9 czerwca 1973 r.

Znak: LK 16-1/73

Dekret erekcji parafii
przy kościele Podw. Św. Krzyża w Kołobrzegu
pow. loco, woj. Koszalin

Ku wiecznej chwale Boga Wszechmogącego, ku pożytkowi Kościoła św. i dobru duchowemu wiernych z Kołobrzegu oraz okolicznych miejscowości przychylając się do ich prośb rozporządzamy i czynimy wiadomym wszystkim, których to dotyczy:

§ 1

Celem ułatwienia wiernym rozłączonej parafii p.w. Św. Marcina w Kołobrzegu spełniania swoich obowiązków religijnych po wysłuchaniu - zgodnie z kan. 1428 § 1 K.P.K. - zdania zainteresowanego proboszcza oraz Konsultorów Diecezjalnych na mocy przepisu kan. 1427 K.P.K.

erygujemy
nową parafię p.w. Podwyższenia Św. Krzyża w Kołobrzegu.
Nowa parafia jest parafią diecezjalną.

§ 2

Granica podziału obu parafii w Kołobrzegu biegnie linią kanału drzewnego. Nadto do parafii Podwyższenia św. Krzyża należą następujące miejscowości: Korzystno, Grzybów, Korzyścienko, Nowy Borek, Zieleniewo i Zieleniewo Kolonia.

§ 3

W oparciu o postanowienie p. 33 § 1 Motu Proprio "Elesiae Sanctae" kościołem parafialnym nowej parafii ustanawiamy kościół p.w. Podwyższenia św. Krzyża będący własnością Prowincji Warszawskiej Zakonu O.O. Franciszkanów Konw.

§ 4

Przy nowoutworzonej parafii erygujemy również beneficium proboszczowskie. Jako utrzymanie proboszcza służyć będą opłaty za czynności duszpasterskie, jak też ofiary wiernych w myśl kan. 1410 Kodeksu Prawa Kanonicznego i przepisów diecezjalnych.

§ 5

Obowiązek utrzymania kościoła parafialnego i kościoła pomocniczego jak również utrzymania personelu kościelnego spoczywa na parafii.

§ 6

Proboszcz i jego współpracownicy przynależni do Zakonu O.O. Franciszkanów mieszkać będą w budującym się domu zakonnym. W odpowiednim czasie parafia postara się o własną plebanię, nie złączoną z domem zakonnym.

§ 7

Parafia korzystać będzie z miejscowego cmentarza grzebalnego.

§ 8

Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski, mianuje proboszcza i jego wikariuszy parafialnych zgodnie z przepisami Prawa Kanonicznego i umową, która będzie zawarta w myśl M.P. "Ecclesiae Sanctae" z Zakonem O.O. Franciszkanów. Umowa ta określi również bliżej inne szczegóły związane z niniejszym dekretem.

§ 9

Proboszcz nowego kościoła parafialnego p.w. Podwyższenia św. Krzyża w Kołobrzegu używa pieczęci z wizerunkiem tytułu kościoła i napisem w otoku: Ecclesia paroecialis Rom. Cath. tit. Exalt. S. Crucis in Kołobrzeg lub Rzym. kat. kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża w Kołobrzegu.

§ 10

Nowa parafia należeć będzie do dekanatu Kołobrzeg.

§ 11

Tekst niniejszego rozporządzenia należy opublikować w kościołach parafialnych p.w. św. Marcina i p.w. Podwyższenia Św. Krzyża w Kołobrzegu przez odczytanie w dwie najbliższe niedziele i wywieszenie na tablicy ogłoszeń tychże kościołów przez okres dwóch miesięcy.

Dano w Koszalinie, dnia 9 czerwca w Wigilię Zesłania Ducha Świętego Roku Pańskiego 1973.

Znak: L K 16 - 1/73

/-/ + Ignacy Jeż

BISKUP

KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

/-/ ks. Bernard Mielcarzewicz

Notariusz Kurii

Parafia p.w. Podwyższenia Św. Krzyża
K o ł o b r z e g

Pro vera copia

Notariusz Kurii

Pismo bp. Ignacego Jeża do kard. Stefana Wyszyńskiego dot. księży konsultorów, 5 listopada 1973 r.

Eminencjo!

Najdostojniejszy Ks.Kardynale Prymasie!

Od przeszło roku sprawuje swoje funkcje 6 /sześciu/ Księży Konsultorów nowej diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, ku ogólnemu zadowoleniu tak Ordynariusza Diecezji, jak kapłanów i wiernych. Mianowani oni zostali na podstawie Kan. 423 nn K2P.K.

Trzech z nich pełniło podobne funkcje jeszcze z mianowania konsultorami w granicach Administracji Apostolskiej w Gorzowie Wlkp. przez J.E.Ks.Biskupa Wilhelma Plutę. I z tego czasu mają "odznaczenia" ustalone dla nich "dekretom" z dnia 21.VI.1963 r. przez tegoż Ks.Bpa Plutę na podstawie dekretu Prymasa Polski z dnia 18.XII.1957 r. N. 4977/57/P. Trzej pozostali żadnych "odznaczeń" nie posiadają.

Remont katedry koszalińskiej /regotyzacja/ powoli zbliża się ku końcowi. I nadchodzi dzień, w którym Księża Konsultorzy będą mogli wziąć udział w jednym z uroczystych nabożeństw w tejże katedrze, szczególnie wobec ogłoszonego Roku Jubileuszowego 1974, u boku swego Biskupa Ordynariusza.

W tym związku proszę Waszą Eminencję o łaskawę zaaprobowanie dla księży konsultorów tutejszej diecezji "odznaczeń" w ramach przydzielonych uprzednio odznaczeń dla konsultorów Administr. Apostolskiej w Gorzowie Wlkp. a mianowicie:

1. Konsultorzy diecezjalni mają w granicach Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej na czas sprawowania urzędu przywilej używania "in functionibus sacris" czarnej sutanny z obszywkami i guzikami czerwonymi, fioletowego pasa, rukiety podszytej przy rękawach i koronce materiałem fioletowym, fioletowego mantoletu, czarnego biretu z czerwonym pomponem, dystyngtorium kanonickiego i pierścienia.

"Extra functiones sacras" również nosić mogą czarną sutannę z obszywkami i guzikami czerwonymi, fioletowy pas, dystyngtorium kanonickie i pierścień /Dekret Prymasa Polski - 18.XII.1957 r., N. 4977/57/P/. Nie przysługuje im natomiast nigdy prawo noszenia fioletowego pektoralika.

2. Poza granicami Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej konsultorzy mogą używać stroju i odznak kanonickich tylko wtedy,

- 2 -

gdy towarzyszą biskupowi, albo w jego lub konsultorów imieniu biorą udział w synodach oraz innych uroczystościach /kan. 409 § 2/.

3. Podczas odprawiania Mszy św. konsultorzy nie mogą używać alby podszytej przy rękawach i koronce materiałem fioletowym lub czerwonym, jakie ma prawo nosić celebrans /S.R.C., Decr. 4186 ad 3/. Nie mogą także używać podczas Mszy św. pierścienia /kan. 811 § 2/ i dystyngtorium kanonicznego.

Przy administrowaniu sakramentów i sakramentaliów zamiast rakiety, która nie jest w ścisłym znaczeniu strojem liturgicznym, powinni ubierać komżę /S.R.C. Decr. 2993 ad 5, 3556; 3779 ad 8,9,3784 ad 1,2/.

4. Konsultorzy odznaczeni godnością szambelana pap. noszą albo pełny strój szambelanów, albo pełny strój kanonicki /jak wyżej ad 1/.

Z tym, że gdyby z racji nowych zarządzeń Stolicy Apostolskiej coś wymagało zmiany /mantolet ?/ proszę o jej uwzględnienie, stosownie do wniosków Ich Eksceleńcji Księża Biskupów Gorzowskiego i Szczecińskiego, którzy - o ile wiem - swoje wnioski już Waszej Eminencji złożyli. Idzie o to, by w miarę możliwości - przynajmniej w pierwszych latach - panowała jakaś jednolitość między tymi diecezjami także i pod tym względem.

Z góry dziękuję Waszej Eminencji za pozytywne ustosunkowanie się do mojej prośby i pozostaję z wyrazami najgłębszej czci i prawdziwie synowskiego oddania

Koszalin, dnia 5.XI.1973 r.

Znak: B 1 - 9/73

BISKUP
KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

1 zał.: Dekret X.Bpa Pluty
z dnia 21.VI.1963
znak: B 2 - 15/63

♦ 1975 ♦

Dekret bp. Ignacego Jeża ustanawiający Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Gościkowie-Paradyżu, 2 sierpnia 1975 r.

D E K R E T

Stwierdzam, że bezpośrednio po publikacji bulli "Episcoporum Poloniae", erygującej diecezję koszalińsko-kołobrzeską i inkardynującą do niej kleryków, mających miejsce zamieszkania na jej terenie, - zadecydowałem o istnieniu Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Gościkowie-Paradyżu.

O mojej woli ustanawiającej Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Gościkowie-Paradyżu świadczą:

- 1/ zwracanie się do Rektora, innych przełożonych i profesorów jako do przełożonych Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej;
- 2/ stwierdzenie pozytywne w sprawozdaniu złożonym Stolicy Świętej za rok 1972 - w odpowiedzi na pytanie /22/: "czy diecezja posiada własne Wyższe Seminarium Duchowne" - jak również we wszystkich innych formularzach z Rzymu nadesłanych dotychczas, a przede wszystkim w sprawozdaniu złożonym osobiście Ojcu św. w czasie podróży "ad limina" z datą 1.XI.1973 - w rozdziale "De Seminario Dioecetano": "Sacerdotium aspirantes in Seminario Clericorum, in territorio dioecesis Gorzoviensis ad interim consito, in villa Gościkowo-Paradyż formantur";
- 3/ publiczne stwierdzenie J.E.Ks.Biskupa J.Stroby, przeze mnie aprobowane - złożone w czasie inauguracji roku akademickiego 1973/74, że w Gościkowie-Paradyżu istnieją trzy Wyższe Seminarium Duchowne: diecezji gorzowskiej, koszalińsko-kołobrzeskiej i szczecińsko-kamieńskiej;
- 4/ opublikowanie faktu istnienia własnego Seminarium oraz nominacji Rektora, Zarządu i Profesorów w Schematyźmie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, który przygotowany do druku w r. 1973 ujrzał światło dzienne w r. 1975. W Schematyźmie tym znalazło się na str. 28 stwierdzenie, którego bronimy wobec władz państwowych i które tym samym zyskało jakąś pośrednią ich aprobatę: "Na mocy decyzji Stolicy Apostolskiej - zawartej w bulli "Episcoporum Poloniae" - gmach Diecezjalnego Seminarium Duchownego w Paradyżu-Gościkowie mieści w sobie trzy odrębne Seminarium: diecezji gorzowskiej, szczecińsko-kamieńskiej i koszalińsko-kołobrzeskiej";
- 5/ porozumienie między trzema Ordynariuszami: gorzowskim, koszalińsko-kołobrzeskim oraz szczecińsko-kamieńskim z dnia 11.III.1974 r.

- 2 *

Jeśli mimo to istniały jakieś wątpliwości o charakterze kanonicznym, dotyczące istnienia Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Gościkowie-Paradyżu, to niniejszym formalnym dekretem e r y g u j ę Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Gościkowie-Paradyżu, jako osobę moralną.

+ Jls'
BISKUP
KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

Am
Kancierz Kurii

Dan w Koszalinie, w święto Matki Bożej Anielskiej
dnia 2 sierpnia R.P.1975.

Znak: B 1 - 3/75

Dekret bp. Ignacego Jeża o odznaczeniach w Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej, 16 grudnia 1975 r.

D E K R E T

o odznaczeniach w Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej

I Konsultor diecezjalny:

1. Konsultorzy diecezjalni mają w granicach Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej na czas sprawowania urzędu przywilej używania "in functionibus sacris" czarnej sutanny z obszywkami i guzikami czerwonymi, fioletowego pasa, rakiety podszytej przy rękawach i koronce materiałem fioletowym, fioletowego mucetu, czarnego biretu z czerwonym pomponem, dystynktorium kanonickiego i pierścienia.

"Extra functiones sacras" również mogą nosić czarną sutannę z obszywkami i guzikami czerwonymi, fioletowy pas, dystynktorium kanonickie i pierścień /Dekret Prymasa Polski 22.12.1973 r., N.8416/73/P/. Nie przysługuje im natomiast nigdy prawo noszenia fioletowego pektoralika.

2. Poza granicami Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej konsultorzy mogą używać stroju i odznak kanonickich tylko wtedy, gdy towarzyszą biskupowi, albo w jego lub konsultorów imieniu biorą udział w synodach oraz innych uroczystościach /kan. 409 § 2/.

3. Podczas odprawiania Mszy św. konsultorzy nie mogą używać alby podszytej przy rękawach i koronce materiałem fioletowym lub czerwonym. Podszycie alby powinno bowiem odpowiadać kolorowi sutanny, jaką ma prawo nosić celebrans /S.R.C., Decr. 4186 ad 3/. Nie mogą także podczas Mszy św. używać pierścienia /kan. 811 § 2/ i dystynktorium kanonickiego.

Przy administrowaniu sakramentów i sakramentaliów zamiast rakiety, która nie jest^w ścisłym znaczeniu strojem liturgicznym, powinni ubierać komżę /S.R.C.Decr. 2993 ad 5, 3556, 3779 ad 8,9, 3784 ad 1,2/.

4. Konsultorzy odznaczeni godnością szambelana pap. noszą albo pełny strój szambelanów, albo pełny strój kanonicki /jak wyżej ad 1/.

II Przywilej "Rocchetti et mantelleti":

Kapłani odznaczeni przywilejem "rocchetti et mantelleti"

- 2 -

/R.M./ mają prawo noszenia rokiety podszytej przy rękawach i koronce materiałem koloru fioletowego i pelerynki kanoniczkiej wszytej w sutannę /"mantolet"/ koloru czarnego oraz czarnego biretu z fioletowym pomponem.

III Przywilej "Expositorii canonicalis"

Odznaczenie "Expositorii canonicalis" /E.C./ uprawnia do noszenia czarnej sutanny z podwójnymi rękawami wpuszczonymi i pelerynki kanoniczkiej wszytej w sutannę koloru czarnego i biretu czarnego z fioletowym pomponem.

Dekret niniejszy znosi wszelkie inne zwyczaje.

Dan w Koszalinie w Uroczystość św. Euzebiusza Vercelli
Biskupa dnia 16 grudnia R.P. 1975.

Znak: B 1 - 7/75

+ Ignacy Jędraszek
BISKUP
KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

J. B. Chyliński
Kancierz Kurii

Uwaga: Dekret każdorazowo należy wręczyć kapłanowi, który odznaczaniem jednego z 3 godności. Nie należy go po prostu publikować drukiem.

+ Ignacy Jędraszek, bp

3. I. 76.

♦ 1978 ♦

Dekret kard. Stefana Wyszyńskiego erygujący Koszalińską Kapitułę Katedralną, 29 czerwca 1978 r.

KOPIA dla Prześwietnej Kurii
Biskupiej w Koszalinie

Nr 1680/78/P.

KLUBIA BISKUPIA
KOSZALIN
4.07.78
Znak: E1 - 3/78

STEFAN
S. R. E. PRESBYTER CARDINALIS WYSZYŃSKI
MISERATIONE DIVINA ET S. SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
ARCHIEPISCOPUS GNESNENSIS ET VARSAVIENSIS,
METROPOLITA, LEGATUS NATUS, PRIMAS POLONIÆ

DECRETUM ERECTIONIS

Episcopus Dioecesis Coslinensis-Colubreganae, Reinberni martyris, primi Episcopi Dioecesis Colubreganae, anno 1000 Gnesnae fundatae, successor et traditionis millennariae memor, preces Nobis contulit, ut in Dioecesi Coslinensi-Colubregana, a Papa Paulo VI anno 1972 recreata, Capitulum Cathedrale constitutur et eo modo Ecclesia Coslinensis omnibus aliis Dioecesibus in Polonia comparetur, - Nos, perpensis adlegatis rationibus, cum aequitas postulet, ut Dioeceses non solum in Nostra Provincia Metropolitana sed in toto Poloniae territorio, ad unitatem activitatis pastoralis fovendam, iisdem iuribus regantur ac institutionibus fruuntur, vigore specialissimarum facultatum a Sancta Sede Nobis tributarum, praesentibus litteris, ad maiorem Dei gloriam et ad honorem Immaculae Conceptionis BMV, Patronae Ecclesiae Cathedralis Coslini, necnon ad venerationem Sancti Wojtechi-Adalberti et Beati Maximiliani Mariae Kolbe, memoratae Dioeceseos Patronorum, CAPITULUM CATHEDRALE COSLINENSE e r i g i m u s atque Statuta Capituli Nobis submissa f i r m a a c r a t a h a b e m u s necnon formam distinctorii a p p r o b a m u s; servatis ceteris de iure servandis.

Datum apud S. Adalbertum Gnesnae, Die Festo Sanctorum Petri et Pauli - 29 iunii 1978.

+ *Stefan Kard. Wyszyński*
Primas Poloniae

♦ 1979 ♦

Dekret bp. Ignacego Jeża powołujący Sąd Biskupi w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej, 31 maja 1979 r.

31.05.1979r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO
KOŁOBRZESKI

D E K R E T
=====

Niniejszym powołuję do istnienia na mocy kan.1572,
§ 1. K.P.K. w Diecezji Koszalińsko - Kołobrzesckiej

S ą d B i s k u p i

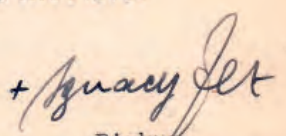
jako Trybunał I Instancji, do którego należy kierować
wszystkie właściwe dlań sprawy od dnia 1 czerwca R.P.1979.

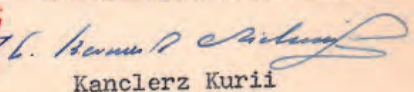
Siedziba Sądu Biskupiego będzie się mieściła w Kosza-
linie przy ul. Związku Walki Młodych 25, I p.

Na Oficjała Sądu Biskupiego Diecezji Koszalińsko-Ko-
łobrzesckiej powołuję Ks.Józefa JARNICKIEGO, magistra i li-
cencjata Prawa Kanonicznego, Prałata Honorowego Ojca św. i
Prepozyta Kapituły Katedralnej; - na notariusza Sądu
Ks.Antoniego CZERNUSZEWICZA, dotychczasowego wikariusza
Kościoła Parafialnego pw. Św.Józefa w Koszalinie.

W Sądzie Biskupim w Gorzowie, który dotąd przeprowa-
dzał sprawy z naszego terenu, zostaną doprowadzone do koń-
ca te, które w dniu ustanowienia naszego Sądu zawisły już
w nim przez zawiązanie sporu /contestatio litis - c.1726
et seqq./.

Dan w Koszalinie w Uroczystość Nawiedzenia
Najświętszej Maryi Panny dnia 31 maja R.P.1979.
Znak: B 2 - 45/79

Biskup
Koszalińsko-Kołobrzescki

Kancierz Kurii

VENI IGNEM MITTERE

K-29.08.79

Intropol Koszalin Zlec. 1397 10 000 F-1/26

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący Sąd Biskupi, 31 maja 1979 r.

KOPIA

Do wiadomości:

1. Sekretariat Prymasa Polski - W-wa
2. Diecezjalny Sąd Duchowny - Gorzów Wlkp.
- ~~3. Sąd Biskupi - Koszalin~~
4. Redakcja KKWD - Koszalin
5. a/a - 2 egz.

SĄD BISKUPI
Koszaliński-Kołobrzegi
Wpływ dnia 1. VI 79
Znak Ab 7/79

D E K R E T
=====

Niniejszym na mocy kan. 1572, § 1. K.P.K.
povekuję do istnienia w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej

SĄD BISKUPI

jako Trybunał I Instancji, do którego nałoży kierować wszystkie właściwe dlań sprawy od dnia 1 czerwca R.P.1979.

Siedziba Sądu Biskupiego będzie się mieściła w Koszalinie przy ul. Związku Walki Młodych 25, I p.

Sąd posługiwał się będzie pieczęcią podłużną z nazwą "Sąd Biskupi Koszaliński-Kołobrzegi" jak również pieczęcią okrągłą z tą samą nazwą względnie jej odpowiednikiem w języku łacińskim: "Indicium episcopale coslinense-colubreganum" z herbem diecezji w środku.

Dan w Koszalinie w Uroczystość Nawiedzenia
Najświętszej Maryi Panny dnia 31 maja R.P.1979.
Znak: B 2 - 45/79

/-/ + Ignacy Jeż
Biskup
Koszaliński-Kołobrzegi

/-/ Ks. Bernard Mielcarzewicz
Kancierz Kurii

Za zgodność z oryginałem

Koszalin, dnia 15.06.1979 r.

[Podpis]
Kancierz Kurii

Dekret kard. Stefana Wyszyńskiego erygujący Kołobrzeską Kapitułę Kolegiacką, 25 września 1979 r.

Nr 2851 /79/P.
ad E 10 - 1/79

STEFAN
S. R. E. PRESBYTER CARDINALIS WYSZYŃSKI

MISERATIONE DIVINA ET S. SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
ARCHIEPISCOPUS GNESNENSIS ET VARSAVIENSIS,
METROPOLITA, LEGATUS NATUS, PRIMAS POLONIÆ

ERECTIO CAPITULI COLLEGIALIS

IN KOŁOBRZEG

Cum in Kołobrzeg - post missionem Sancti Ottonis Bambergensis - jam saeculo duodecimo Capitulum Collegiale fundatum et saeculo decimo sexto iniuste suppressum fuisset, Episcopus Dioeceseos Coslinensis-Colubreganae, a Papa Paulo VI anno 1972 recreatae, ad renovandam traditionem historicam necnon ad bonum praefati territorii ecclesiastici, nempe ad unitatem activitatis pastoralis fovendam, preces Nobis contulit, ut supradictum antiquum Capitulum restituatur, - Nos, perpensis adlegatis rationibus, vigore specialissimarum facultatum a Sancta Sede Apostolica Nobis tributarum, praesentibus litteris, ad maiorem Dei Gloriam et ad honorem Beatae Mariae Virginis Matris Ecclesiae CAPITULUM COLLEGIALE in ecclesia con-cathedrali sub titulo: Assumptionis B.M.V. in memorata civitate K o ł o b r z e g reconstituimus seu e r i g i m u s atque Statuta Capituli Nobis submissa firma ac rata habemus necnon formam distinctorii et vestis approbamus. -

Servatis omnibus ceteris de jure servandis.

Datum VARSAVIAE, festo B.Ladislai de Gielniow seu die 25 mensis
Septembris 1979 A.D.

+Super Card. Hymn

Dekret bp. Ignacego Jeża erygowania wikarii parafialnej przy kościele pw. św. Józefa w Turowie,
28 grudnia 1979 r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO
KOŁOBRZESKI

D E K R E T
=====

1. Z dniem 1 stycznia R.P.1980 tworzy się w ramach parafii Świętego Ducha w Szczecinku, woj. koszalińskie wikarię parafialną przy kościele pw. św. Józefa w Turowie /Turowo/, woj. koszalińskie, którego mieszkańcy będą obsługiwani przez osobnego duszpasterza. Do wikarii parafialnej przynależą będą następujące miejscowości: Dziki, Miękowo i Turowo.

2. Wikarię parafialną tworzy się w oparciu o kan. 476 K.P.K. a w nawiązaniu do istniejącej w diecezji praktyki jest ona wikarią samodzielną ze wszystkimi właściwymi w tym wypadku prawami i obowiązkami /prowadzenie ksiąg metrykalnych, odprawianie Mszy św. pro populo/. Duszpasterzowi wikarii parafialnej przysługuje tytuł "Rektora".

3. Wikaria parafialna korzysta z własnych punktów katechetycznych oraz z kościoła w Turowie.

Dan w Koszalinie w Uroczystość Świętych Młodzianków
Męczenników dnia 28 grudnia R.P.1979.

Znak: B 1 - 9/79

+ Ignacy Jeż
Biskup
Koszalińsko-Kołobrzegi

J. Berman
Kancierz Kurii

♦ 1981 ♦

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
25 marca 1981 r.

Do wiadomości:

1. Redakcja KKWD - Koszalin
2. a/a - 2 egz.

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

GLÓWNA KSIĘGOWA
[Signature]
mgr Alicja Dunowska

D E K R E T

EREKCJI WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO DIECEZJI
KOSZALIŃSKO - KOŁOBRZESKIEJ

Bulla Papieża Pawła VI "Episcoporum Poloniae", z dnia 28 czerwca 1972 r., którą została utworzona /między innymi/ Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska, poleca: "w sprawie Seminarów należy zachować przepisy prawa powszechnego i Dekretu Soboru Watykańskiego II 'Optatum totius' oraz zarządzenia św. Kongregacji Nauczania Katolickiego". Przepisy te nakładają na Rządcę Diecezji obowiązek erekcji i utrzymania Seminarium Wyższego jako Instytucji, której celem jest "jaśniejsze i pełniejsze kształcenie powołania kandydatów oraz formowanie ich według wzoru Jezusa Chrystusa, Nauczyciela, Kapłana i Pasterza na dobrych pasterzy i przygotowanie do posługi nauczania, uświęcania i kierowania Ludem Bożym".

Świadomi ciążącego na Nas obowiązku oraz ogromnej roli jaką Seminarium spełnia w życiu Kościoła partykularnego, jakim jest Diecezja, czyniliśmy wszystko aby je utworzyć na terenie Naszej Diecezji. Niestety na skutek przeciwnych okoliczności, całkowicie niezależnych od Nas, byliśmy zmuszeni przez dziewięć lat korzystać z gościnności Seminarium innych Diecezji podejmujących się wychowania i wykształcenia naszych alumnów, których Opatrzność Boża coraz liczniej zaczęła powoływać do pracy na Nivie Pańskiej.

Obecnie, po ustaniu tychże przeciwnych okoliczności, ku chwale Boga Wszechmogącego, ku pożytkowi Kościoła św. i dobru duchowemu wiernych Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, na mocy kan. 1354 § 1 K.P.K., Dekretu Soboru Watykańskiego II "Optatum totius" n.4, Instrukcji Św. Kongregacji Nauczania Katolickiego z dnia 6 stycznia 1970 r. określającej podstawowe zasady formacji kapłańskiej, oraz innych zarządzeń tejże Kongregacji a dotyczących seminarium duchownych, czynimy wiadomym wszystkim, że niniejszym aktem

e r y g u j e m y

WYŻSZE SEMINARIUM DUCHOWNE DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ w Koszalinie.

Sprawy Regulaminu, zarządu, wychowawców, wykładowców itd. regulują osobne zarządzenia.

Dekret wchodzi w życie z dniem wystawienia.

Dan w Koszalinie w Święto Zwiastowania Pańskiego
dnia 25 marca R.P.1981.
Znak: SK - 12/81

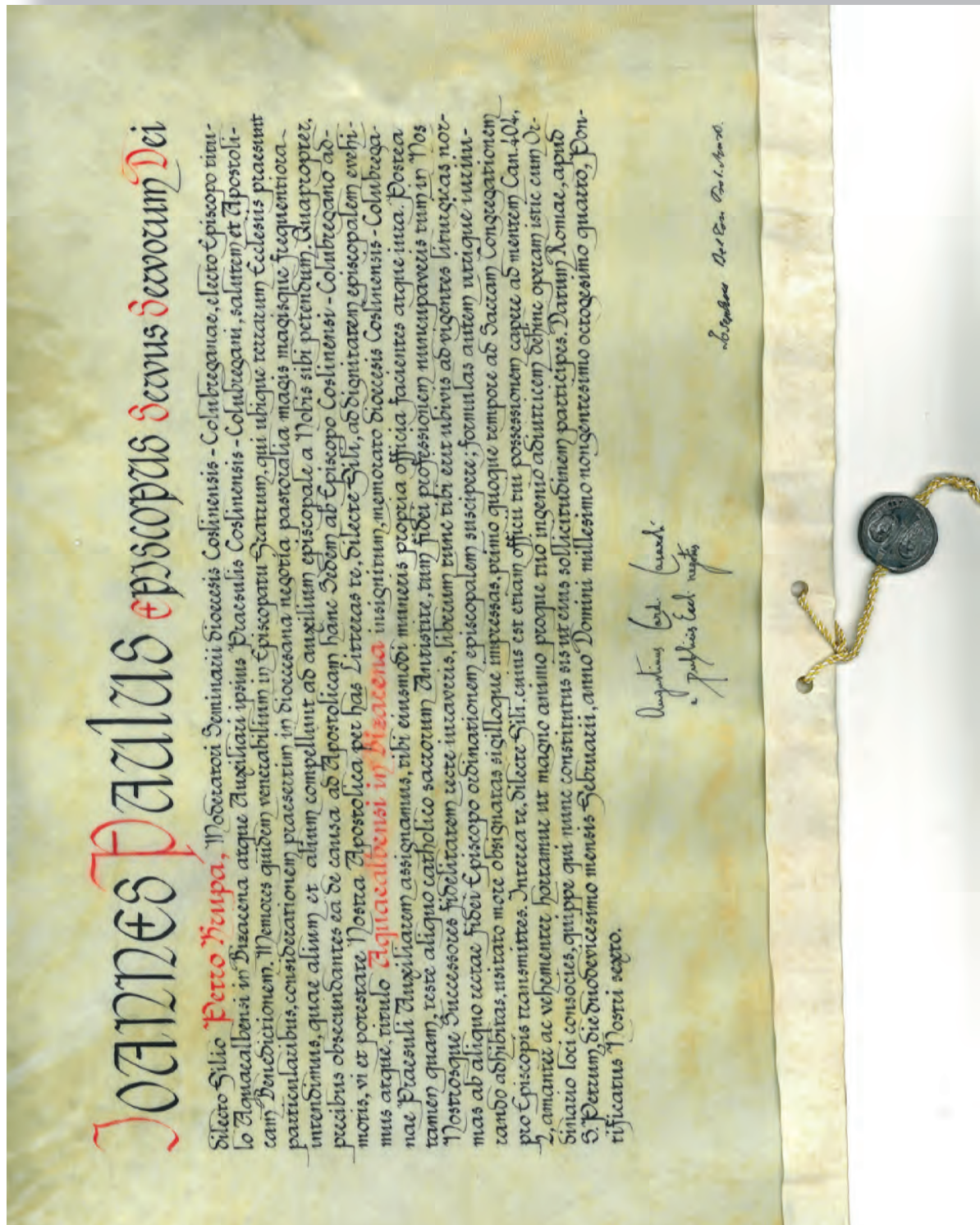
[Signature]
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

p.o. Kancelarz Kurii

Wydrukowano 15 Kt 1981

♦ 1984 ♦

Bulla papieża Jana Pawła II mianująca ks. Piotra Krupę biskupem pomocniczym Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1984 r.

JAN PAWEŁ BISKUP SŁUGA SŁUG BOŻYCH

Umiłowanemu Synowi Piotrowi Krupie, Rektorowi Seminarium Diecezjalnego, diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, wybranemu na Biskupa tytularnego Aquaalba w Bizacenie oraz na Biskupa Pomocniczego Biskupa Koszalińsko-Kołobrzeskiego, pozdrowienie i Apostolskie błogosławieństwo.

Mając na uwadze Czcigodnych Braci w Biskupstwie, którzy na całym świecie kierują kościołami partykularnymi, rozważamy przede wszystkim coraz to liczniejsze diecezjalne sprawy pasterskie, które wielu przynaglają do kierowania prośby do Nas o pomoc w posłudze biskupiej.

Dlatego wychodząc na przeciw prośbom z tej racji przez Biskupa Koszalińsko-Kołobrzeskiego Stolicy Apostolskiej przedłożonym, na mocy władzy Naszej Apostolskiej tym listem Ciebie, umiłowany synu, wynosimy do godności biskupiej oraz obdarzonego tytułem Aquaalba w Bizacenie przydzielamy jako Biskupa Pomocniczego wspomnianemu Rządcy diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, z prawami i obowiązkami właściwymi temu urzędowi.

Potem zaś gdy, wobec któregośkolwiek biskupa katolickiego złożysz wyznanie wiary, a także przysięgę na wierność Nam i Naszym następcom, wolno Ci wtedy będzie wszędzie gdzie zechcesz, przyjąć sakrę biskupią od prawowitego biskupa zgodnie z obowiązującymi przepisami liturgicznymi; formuły zaś przy obydwu przysięgach użyte, podpisane i opatrzone pieczęcią prześlij zaraz do św. Kongregacji Biskupów.

Tymczasem, Ciebie, umiłowany Synu, którego obowiązkiem jest także objąć urząd zgodnie z kan. 404, 2, z miłością i mocno upominamy, abyś wielkodusznie i w miarę Twoich zdolności wspomagał Ordynariusza miejsca, jako taki bowiem jesteś ustanowiony, abyś podzielał jego troski.

Dan w Rzymie, u św. Piotra, dnia 18 lutego roku Pańskiego 1984, Pontyfikatu Naszego szóstego.

Augustyn Kard. Cassaroli
od publicznych spraw Kościoła.

♦ 1986 ♦

Pismo z Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej dot. zwołania I Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej,
5 kwietnia 1986 r.

SEKRETARIAT STANU

N.173.279

WATYKAN, 5 kwietnia 1986 r.

Ekscelencjo,

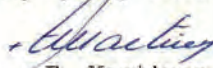
Jego Świątobliwość Jan Paweł II z zadowoleniem przyjął wiadomość o zwołaniu w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej Synodu Diecezjalnego.

W czasie tej synodalnej refleksji Kościół Koszalińsko-Kołobrzescki pragnie spojrzeć na siebie od wewnątrz ze szczególną wnikliwością i w świetle nauki Soboru Watykańskiego II, Kodeksu Prawa Kanonicznego, dokumentów Papieży i Stolicy Apostolskiej odczytać na nowo swoje zadania oraz określić sposób ich realizacji w tym etapie historii zbawienia.

Ojciec Święty modli się gorąco, by pasterskie spojrzenie Synodu na człowieka we współczesnym świecie przyczyniło się do rozwoju cywilizacji miłości wyrastającej z nienaruszalnego depozytu nauki objawionej, w której mamy ustawicznie trwać zgodnie z wolą Chrystusa Pana: "Jeśli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli" /J 8,32/.

Na ten trud synodalnej pracy, Jego Świątobliwość z serca błogosławi Biskupowi Koszalińsko-Kołobrzesckiemu, Jego Biskupom pomocniczym, Synodalnym Komisjom, i całej wspólnotie Ludu Bożego.

Łacząc wyrazy szacunku

+ E. Martinez
Arcybiskup

Jego Ekscelencja
Ks.Bp Ignacy Jeż
ul.Ks.Kard.Stefana Wyszyńskiego 25
75-950 Koszalin
POLONIA

Dekret bp. Ignacego Jeża ustanawiający urzędy synodalne I Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
9 kwietnia 1986 r.

D E K R E T
USTANAWIAJĄCY URZĘDY SYNODALNE

Inauguracyjna sesja pierwszego synodu koszalińsko-kołobrzeskiego zbierze się 10 maja 1986 r. o godzinie 10.00, w katedrze koszalińskiej.

W celu usprawnienia obrad synodalnych, ustanawiamy potrzebne urzędy synodalne wraz z podaniem właściwego im zakresu działania i kompetencji oraz mianujemy urzędników synodalnych.

1. Wikariuszami naszymi dla kierowania w razie potrzeby synodem mianujemy: I/J.E.Księdza Biskupa Tadeusza Werno,
i II/J.E.Księdza Biskupa Piotra Krupe.
 2. Promotorem Synodu mianujemy: ks. dra Stanisława Wojnara. Promotor czuwa, by urzędnicy synodalni należycie pełnili swoje obowiązki. Przyjmuje usprawiedliwienia nieobecności oraz zwalnia z obecności na poszczególnych sesjach, wezwanych do uczestnictwa w synodzie. Proponuje biskupowi diecezjalnemu - w porozumieniu z wyżej wymienionymi Jego Wikariuszami - wydawanie dekretów pisemnych oraz zarządzeń ustnych dotyczących organizacji synodu.
 3. Sekretarzem Synodu mianujemy: ks. dra Edwarda Sugiera. Sekretarz sprawdza obecność członków Synodu, wzywa ich do złożenia wyznania wiary i ślubowania, spisuje zgłaszających się do dyskusji oraz udziela im głosu, przygotowuje kartki do wniosków i głosowania, ogłasza zarządzenia biskupa diecezjalnego oraz zapowiada inne zarządzenia porządkowe.
 4. Notariuszami Synodu mianujemy: I/ ks. Andrzeja Chorobę,
i II/ ks. Piotra Kutę.
- Zbierają oni podpisy od składających wyznanie wiary, sporządzają protokoły z posiedzeń synodalnych, spisują dekryty i

- 2 -

zarządzenia biskupa diecezjalnego, notują przyjęte uchwały i postanowienia, żądania i wnioski. Przyjmują postulaty i wnioski spisane na kartkach i oddają do rozpatrzenia Wika-riuszom Biskupa Diecezjalnego.

5. Gospodarzem Katedry na czas Synodu mianujemy:

Jej Proboszcza Ks. Prałata Jana Borzyszkowskiego, który czuwał będzie nad ogólnym porządkiem nabożeństw i uroczys-tych obrad synodalnych w katedrze.

Podobnie Gospodarzem Seminarium na czas Synodu mianuje-my Ks. Wicerektora dra Mariana Subocza z podobnymi zadania-mi na terenie tegoż Seminarium.

6. Mistrzem ceremonii i śpiewu mianujemy:

I/ ks. Edmunda Kolanda,

i II/ ks. Tadeusza Wilka.

Przygotowują oni zewnętrzną oprawę nabożeństw synodalnych, wskazują zebranym miejsca w katedrze i sali seminaryjnej oraz czuwają nad całością ceremonii.

7. Ekonomem Synodu mianujemy: ks. Franciszka Pacholskiego. Eko-

nom troszczy się o całokształt spraw materialnych Synodu. Organizuje wyżywienie, pomoc lekarską /w razie potrzeby/, przewóz członków Synodu do seminarium, przygotowuje kartki do składania wniosków i głosowania itp. Na terenie Semina-rium zastępować go będzie jego każdorazowy Dyrektor Admini-stracyjny.

Dan w Koszalinie we Środę po II Niedzieli Wielkanocnej,
dnia 9 kwietnia R.P. 1986

Znak: S D - 1/86

+ Ignacy Jelś
Biskup

Koszalińsko-Kołobrzegi

Breve Apostolskie – przydzielenie tytułu bazyliki mniejszej dla kościoła konkatedralnego pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołobrzegu, 10 czerwca 1986 r.

IOANNES PAVLVS PP. II

ad perpetuam rei memoriam.

*In*stitutum est profecto hominibus, ut ex iis quae natura et ars praestiterint admiranda, ad ea gradiantur quae oculis quidem non videntur, possit tamen animus ad aeterna natus. Quae tandem causa est, cur Ecclesia sancta, cuius proprium est officium homines ab occiduis ac temporalibus rebus ad immortalia inducere, semper templa et aedificaverit, et arte ornaverit, et imaginibus decoraverit, et signis instruxerit ad fidelium mentes illustrandas, ad pietatem alendam, ad gloriam Dei Superumque, praeserim beatae Mariae Virginis, quantum maxime posset, augendam. Cum ergo Venerabilis Frater Ignatius Ies. Episcopus Coslinensis-Colubreganus, per litteras iam ab hac Apostolica Sede perierit in templum B. M. V. caelo receptae, quod in sua diocesi surgit, concathedralis titulo insignitae, ad honorem Basilicae Minoris eleveretur: nam, aut historia, religione, amplitudine, structura praestat, maxime quod recens in pristinum restitutum sit; Nos, iis comprobatis, quae Congregatio pro Cultu Divino factis olim a Nobis facultatibus, de re statuerit, adnotatae expositioni libenti animo concedimus. Placet ergo templum cuius mentionem fecimus, scilicet B. M. V. in caelum Assumptae, in diocesi Coslinensi-Colubregana exstantis, Basilicis Minoribus accenseri, cum iuribus atque privilegiis talium templorum propriis, modo servata sint quae per Decretum, De titulo Basilicae Minoris, die VI mensis Iunii factum, anno MDCCCLXIII, iubetur: Contrarius nihil obstantibus. Ceterum quae quissimus fausta, felicia, fortunataque sint, Christiique religionis incremento conducant. Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die mensis Iunii, anno MDCCCCLXXVI, Pontificatus Nostri octavo.

+ Augustinus Lombardi
 p. publicis Eccl. negotiis

Pismo Kongregacji ds. Kultu Bożego dot. Breve Apostolskiego o koronacji figury Matki Bożej Bolesnej
w Skrzatuszu, 11 sierpnia 1986 r.

CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

Prot. 545/86

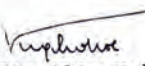
Rzym, dnia 11 sierpnia 1986

Ekscelencjo,

z radością przesyłam Waszej Ekscelencji
Breve Apostolskie o koronacji "nomine et auctoritate Sum-
mi Pontificis" figury Matki Bożej Bolesnej czczonej w koś-
ciele parafialnym i Sanktuarium w Skrzatuszu.

Korzystam z okazji i przesyłam Księdzu Biskupowi naj-
lepsze pozdrowienia

szczerze oddany

+
(+ Virgilio Noè)
Abp. tyt. Vancarii
Sekretarz

(z załącznikiem)

Jego Ekscelencja
Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup
Bp. Ignacy JEŻ
ul. Ks.Kard.Stefana Wyszyńskiego, 25
75950 KOSZALIN
(Polska)

Breve Apostolskie o koronacji figury Matki Bożej Bolesnej w Skrzatuszu, 11 sierpnia 1986 r.

IOANNES PAVLVS PP. II

ad perpetuam rei memoriam.

*P*olonus populus, sicut omnes noverunt, Beatissimam Virginem Mariam per saeculorum decursum peculiari veneratione est prosecutus, ut significanter ostendunt sacrae eius imagines in templis et in viis collocatae. Inter quas illa profecto annumeretur oportet gratiosa, quae in Ecclesia-sanctuario loci v.d. ~ Skrzatusz ~ collocata, a Christianis fidelibus sub appellatione Beatae Mariae Virginis Lerdolentis veneratur religioso piensimo cultu, caelestium gratiarum copiam precantibus sibi suisque. Qua animarum utilitate permotus certaque spe ductus futurum esse ut multiplicata erga Virginem Mariam obsequia in christianorum bonum cederent, petiit Venerabilis Frater J. gratus Joz. Episcopus Costinensis-Colubreganus, cum suis sane cleri populi que vota componens, ut facultas sibi daretur Nostro nomine et auctoritate imaginem illam pretioso diademate coronandi. Nos autem, collatis cum Congregatione pro Cultu Divino consiliis, eiusmodi precibus secundare volumus. Hic itaque Litteris auctoritate Nostra apostolica, Venerabili Fratri quem diximus partes committimus imagini Beatae Mariae Virginis Lerdolentis, in Ecclesia-sanctuario loci supra dicti servatae, pretiosam coronam Nostro nomine imponendi, iuxta ritus formamque praescriptam. Confidimus sane Nos fore ut illius sanctuarii fideles totiusque dioecesis ad Dei Genetricem colendam magis magisque incitentur. Contrariis quibuslibet non obstantibus. Datum Romae, apud S. Petrum, die 11 mensis Junii, anno MCMLXXXVI, Pontificatus Nostri octavo.

+ Augustinus Lub. Jurek:
Proplius Ecl. mystis

Pismo Kongregacji ds. Kultu Bożego dot. Breve Apostolskiego o przydzieleniu tytułu bazyliki mniejszej dla kościoła konkatedralnego pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołobrzegu, 27 września 1986 r.

CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

Prot. 546/86

Rzym, 27 września 1986

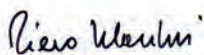
Ekscelencjo

Najprzewielebniejszy Księżu Biskupie,

z radością przesyłam Waszej Ekscelencji "Breve Apostolskie" o nadaniu tytułu "Bazyliki Mniejszej" dla kościoła konkatedralnego p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołobrzegu.

Łączę wyrazy należnego szacunku oraz przesyłam Waszej Eksclencji moje najlepsze pozdrowienia.

Szczerze oddany

(Piero Marini)

Podsekretarz

(z załącznikiem) _____

Jego Ekscelencja

Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup

Bp. Ignacy JEŻ

ul. Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego, 25

75 950 K O S Z A L I N

(Polska)

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący Stowarzyszenie Wspólnota Dzieci Łaski Bożej, 8 grudnia 1986 r.

KOPIA

D E K R E T

Troska o Lud Boży Kościoła Koszalińsko-Kołońskiego skłania nas do otoczenia w szczególny sposób opieką Wiernych, którzy tworzą grupy, aby wspólnie dążyć do pogłębiania swego życia duchowego i współpracować w prowadzeniu dzieła apostołatu w duchu odpowiedzialności za Kościół i za zbawienie wszystkich ludzi.

W naszej Diecezji Koszalińsko-Kołońskiej, w parafii Lipie pod kierunkiem miejscowego proboszcza Ks. Antoniego Zielińskiego zebrała się grupa młodych niewiast od sierpnia 1977 r. oddających się zadaniom apostołskim. Doceniając ich pracę i wielokrotnie wyrażane pragnienia zorganizowania się w społeczność życia konsekrowanego, pragniemy zadośćuczynić tym dążeniom i dlatego działając po myśli przepisu kan. 312 § 1,3^o K.P.K.

e r y g u j e m y

Stowarzyszenie diecezjalne pod nazwą "Wspólnota Dzieci Łaski Bożej", którego skład personalny i Zarząd określimy osobnym Dekretem. Kierować się ono będzie Statutem przez nas zatwierdzonym.

Raduję się z nowej rodzinnej Wspólnoty powstałej w naszej Diecezji i wyrażam nadzieję, że z biegiem lat rozwinie się ona i zostanie zaliczona do grona instytutów życia konsekrowanego.

Obecnym i przyszłym członkiniom Stowarzyszenia udzielam Ojcowskiego i Pasterskiego błogosławieństwa.

Dan w Koszalinie w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, dnia 8 grudnia R.P. 1986
Znak: Hb 23 - 1/86

/-/ Ks. Dr Leszek Wódz

Kancierz Kurii

/-/ + Ignacy Jeż

Biskup

Koszalińsko-Kołoński

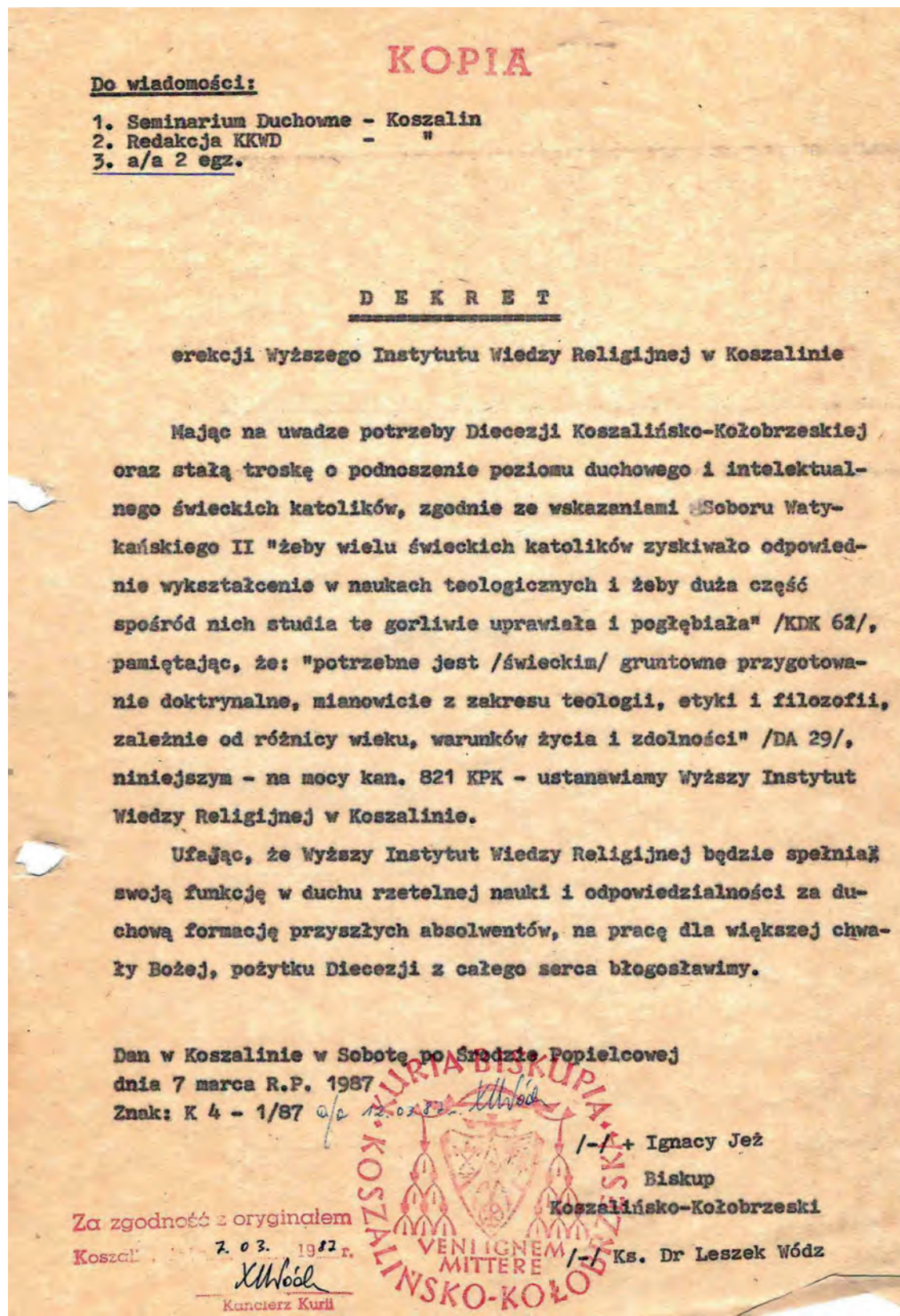
Za zgodność z oryginałem

Koszalin, dnia 8. 12. 1986 r.

X Wódz
Kancierz Kurii

♦ 1987 ♦

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący Wyższy Instytut Wiedzy Religijnej w Koszalinie, 7 marca 1987 r.

♦ 1989 ♦

Dekret promulgacyjny I Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 9 grudnia 1989 r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO
KOŁOBRZESKI

DEKRET PROMULGACYJNY
I SYNODU
DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

Po siedmiu sesjach plenarnych zakończyliśmy I Synod Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, który w swoich statutach ujął prawo obowiązujące w naszej diecezji.

Niniejszym - zgodnie z kanonem 466 K.P.K. statuty te zatwierdzam i ogłaszam. Obowiązywać one będą od chwili ich publikacji drukiem.

Ufamy, że prace Synodu przyniosły pogłębienie naszej wiary, nadziei i bratniej miłości - aby światło i moc Ewangelii przenikały serca wiernych.

Zamykając niniejszym dekretem obrady I Synodu naszej diecezji dziękujemy Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu i Matce Bożej Bolesnej - Pani Skrzatuskiej za nadprzyrodzone łaski i opiekę, jakie towarzyszyły pracom poszczególnych Synodalnych Komisji Problemowych i członkom Synodu.

W ręce Matki Najświętszej w tych dniach nawiedzającej naszą diecezję w obrazie Jasnogórskim składam oraz pośrednictwu łask Patronów diecezji św. Wojciecha i św. Maksymiliana Marii Kolbego polecam realizację tych statutów synodalnych.

Niech dzieło I Synodu będzie drogowskazem dla Ludu Bożego a szczególnie duchowieństwa diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w umacnianiu więzi z Bogiem i między sobą.

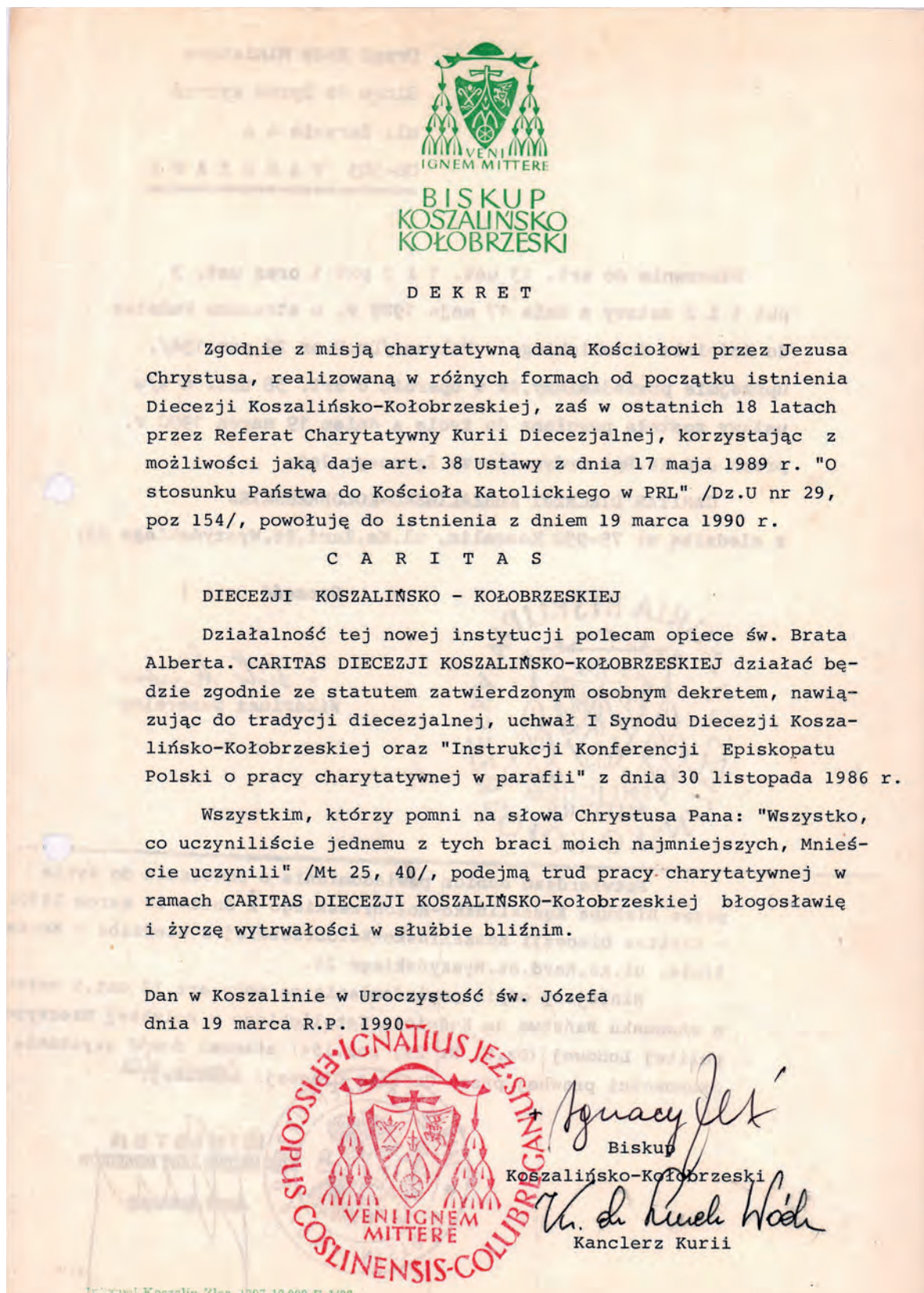
Dan w Koszalinie w Sobotę po I Niedzieli Adwentu
dnia 09 grudnia R.P. 1989

Znak: SD - 6789

♦ 1990 ♦

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej, 19 marca 1990 r.

Dekret bp. Ignacego Jeża zezwalający na prowadzenie z dniem 1 września 1990 r. Katolickiej Szkoły Podstawowej przy parafii pw. Ducha Świętego w Koszalinie, 16 lipca 1990 r.

Koszalin, dnia 1990-07-16

Znak: LK 26 - 6/90

*O/e 17.09.1990.
Kłwóde*

Przewielebny

Ks. Proboszcz KAZIMIERZ BEDNARSKI

Parafia p.w. Ducha Świętego

K O S Z A L I N

W odpowiedzi na pismo Przewielebnego Księdza z dnia 30 maja 1990 roku, mając na uwadze przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego / kan. 803 / niniejszym wyrażamy zgodę na prowadzenie z datą 01 września 1990 roku Katolickiej Szkoły Podstawowej przy Parafii p.w. Ducha Świętego w Koszalinie, dla poziomów klas: 0, I, II, III. Jednocześnie przypominamy o prawach przysługujących Biskupowi Diecezjalnemu odnośnie szkół katolickich położonych na terytorium Jego diecezji / kan. 806 K.P.K. /.

Kłwóde
Kancierz Kurii

+ Jez
Biskup

Koszalińsko-Kołobrzęski

Wygotowano 1990-07-16

Wysłano _____

♦ 1991 ♦

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący Dom Samotnej Matki w Koszalinie, 31 maja 1991 r.

DEKRET EREKCJI DOMU SAMOTNEJ MATKI w KOSZALINIE

W oparciu o uchwałę Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 24.05.1991 r., nr XIII/145/91, oddającą nieodpłatnie w użytkowanie wieczyste na okres 99 lat nieruchomość przy ul. Wojska Polskiego nr 13 oraz w oparciu o zapis w Państwowym Biurze Notarialnym w Koszalinie o przekazaniu działki nr 107 w obrębie nr 27 (Nr aktu 6340/91), na której powyższa nieruchomość się znajduje -

erygujemy

w niej Dom Samotnej Matki, nad którym opiekę zlecamy Diecezjalnej Caritas w Koszalinie.

Dom Samotnej Matki działał będzie w oparciu o własny statut i regulamin, jaki opracowany będzie z czasem przez Caritas.

Dan w Koszalinie w przeddzień przyjazdu Ojca Świętego,
dnia 31 maja R.P. 1991,
gdyż Dom ten stanowi dar Rady Miejskiej dla Głowy Kościoła Rzymsko-Katolickiego.

Znak: DSM 1 - 1/91

+ *Ignacy Jeż*
Biskup Koszaliński-Kołobrzegi

Dekret bp. Ignacego Jeża erygujący parafię pw. Matki Bożej Gwiazdy Morza w Unieście, 18 września 1991 r.

Do wiadomości:

1. Urząd Dziekański - Koszalin Pn
2. Urząd Parafialny - Mielno
3. Sąd Biskupi - Koszalin
4. Redakcja KKWD - Koszalin
5. a/a 3 egz.

D E K R E T

EREKCJI PARAFII p.w. MATKI BOŻEJ GWIAZDY MORZA w UNIEŚCIU

Ku chwale Boga Wszechmogącego, ku pożytkowi Kościoła św. i dobru duchowemu Wiernych Unieścia oraz przebywających tam czasowo turystów i kuracjuszy rozporządzamy i czynimy wiadomym wszystkim, których to dotyczy:

§ 1

Mając na uwadze racje duszpastersko-administracyjne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, niniejszym - na mocy kan. §15 §2 K.P.K. -

e r y g u j e m y

nową Parafię p.w. Matki Bożej Gwiazdy Morza w Unieście.

§ 2

Nowa parafia powstaje z terytorium Wikariatu samodzielnego erygowanego Dekretem z dnia 22 października 1987 r., znak: LU 5 - 1/87 i obejmującego miejscowość Unieście.

§ 3

Kościółem parafialnym nowej parafii będzie kościół p.w. Matki Bożej Gwiazdy Morza w Unieście /obecnie w budowie/.

§ 4

Parafia będzie korzystać z dotychczas używanych cmentarzy grzebalnych.

§ 5

Plebania i Urząd Parafialny będą znajdować się w Unieście przy ulicy Morskiej.

Wygotowano

Wystało

18.09.91
19.09.91

- 2 -

§ 6

Uposażenie proboszcza będą stanowić ofiary za posługi duszpasterskie oraz inne dochody przysługujące proboszczowi na podstawie powszechnego prawa kościelnego oraz zwyczajów diecezjalnych.

§ 7

Obowiązek utrzymania kościoła parafialnego, innych obiektów parafialnych oraz personelu kościelnego spoczywa na parafii.

§ 8

Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski mianuje każdorazowo proboszcza zgodnie z przepisami Prawa Kanonicznego.

§ 9

Proboszcz nowej parafii p.w. Matki Bożej Gwiazdy Morza w Unieście używa pieczęci z wizerunkiem tytułu kościoła i napisem w otoku: Paroecia Rom. - Cath. s.t. BMV Stellae Maris in Uniescie lub: Parafia Rzym. - Kat. p.w. Matki Bożej Gwiazdy Morza w Unieście.

§ 10

Nowa parafia należy do Dekanatu Koszalin Północ.

§ 11

Tekst niniejszego Dekretu należy opublikować w kościele parafialnym p.w. Przemienienia Pańskiego w Mielnie oraz w kaplicy tymczasowej w Unieście przez odczytanie z ambony w dwie najbliższe niedziele po jego otrzymaniu i wywieszenie na tablicy ogłoszeń tychże kościołów przez okres dwóch miesięcy.

Dan w Koszalinie w Święto św. Stanisława Kostki
dnia 18 września R.P. 1991

Znak: LU 5 - 1/91

[Signature]
Biskup
Koszaliński-Kołobrzeski

[Signature]
Kancierz Kurii

Dekret erygujący Dom Sióstr Szensztackiego Instytutu SS. Maryi na Górze Chełmskiej,
1 października 1991 r.

Koszalin, dnia 1991.10.01.

Znak: Hb 24 - 6/91

BISKUP IGNACY JEŻ

UL. KS. KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO 25 • 76-960 KOSZALIN
SKRYTKA POCZT. 107 • TELEFON 262 78

Wielebna

Siostra Miriam Ściborska

Przełożona Prowincjalna

Szensztackiego Instytutu Sióstr Maryi

ul. Br. Czecha 9/11

05-402 Ś w i d e r k/Warszawy

Mając na uwadze pożytek Kościoła oraz Szensztackiego Instytutu Sióstr Maryi, niniejszym na prośbę Wielebnej Siostry Przełożonej Prowincjalnej z dnia 25 września 1991 r. w oparciu o kan. 609 §1 K.P.K. - wyrażamy zgodę na erygowanie Domu Sióstr Szensztackiego Instytutu SS. Maryi na Górze Chełmskiej w Koszalinie w celu sprawowania opieki nad powstałym Sanktuarium Maryjnym.

Znane są nam dzieła Szensztackiego Instytutu Sióstr Maryi, jak również oddanie w pracy prowadzonej zgodnie z własnym charyzmatem dla dobra Ludu Bożego. Dlatego tym chętniej wyrażamy zgodę na ustanowienie nowego Domu zakonnego. Wszystkim zaś Siostrom tegoż Instytutu życzymy wszelkich łask Bożych w pracy rozwijanej przez Instytut na terenie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej i udzielamy im naszego biskupiego błogosławieństwa.

M. de Leuch
Kancierz Kuri

Biskup
Koszalińsko-Kołobrzeski

♦ 1992 ♦

Bulla papieża Jana Pawła II mianująca bp. Czesława Domina biskupem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
1 lutego 1992 r.

JOHANNES PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Venerabili Fratri **Ceslao Domin**, hactenus Episcopo titulo Dagonsi atque Auxiliari Katovicensis diocesis, ad cathedralē Sedem Coslinensem - Colubeganzam translato, salutem et Apostolicam Benedictionem. Benignissimi Dei consilio praepositi universae catholicae Ecclesiae, cupientes quidem consulere Coslinensi-Colubeganzae Sedi, vacanti per abdicationem Praesulis sui, Venerabilis Fratris Ignatii Jez, te, Venerabilis Frater, eidem destinandum censimus esse Pastorem ob tuas claras mentis et cordis dotes obque simul sacrarum praeitiam reum, quam haud minimam es consecutus in obeundo scire naviterque munere Auxiliaris Katovicensis Ecclesiae. De plenitudine igitur Apostolicae Nostrae potestatis te, et vinculo Sedis titularis Dagonsis et munere, quod diximus, solutum, **Coslinensem - Colubeganzam** Episcopum nominamus, cum omnibus iuribus et obligationibus. Ab iteranda vero catholicae fidei professione te eximimus; tuum autem erit ius iuvandum fidelitatis erga Nos et Nostros Successores dare, teste quovis catholico Episcopo, formulamque adhibitam ab Congregatione pro Episcopis mittere. Mandamus insuper ut de his Litteris facias certiores, ab normam iuris, clerum ac populum tuae diocesis; quos dilectissimos filios hortamur ut te volentes accipiant tecumque iugiter coniuncti maneant. Adsit denique tibi, Venerabilis Frater, deprecante Virgine Maria, Paraclitus Spiritus sanctus, quo aptius in dies, te operante ac praecunte, Coslinenses-Colubeganzani fideles Christum, hominis Magistrum et amicum, valeant cognoscere, sequi et imitari praecertim ~ in praeepto amoris in omnibus vitae adiunctis exercendo et in fratribus praecipue pueris, pauperibus et parvulis inserviendo ~. *Christifideles Laici*, 16: 418: 1989 - p. 418: etenim ~ Ultri caritas est vera, Deus ibi est ~. Cuius gratia et pax sint semper tecum et cum universo clero ac populo tuo; quibus cunctis ex hac al-mia Urbe per te benedicimus memori, paterno ac libentissimo sane animo. Datum Romae, apud S. Petrum, die primo mensis Februarii, anno Domini millesimo nongentesimo nonagesimo secundo, Pontificatus Nostri quarto decimo.

Joannes Paulus PP. II

Eugenius Leri, Ruben Apot.

Mapa diecezji z 1992 r.

Dekret bp. Czesława Domina erygujący parafię pw. Miłosierdzia Bożego w Pile, 8 sierpnia 1992 r.

Do wiadomości:

1. Urząd Dziekański - Piła
2. Urząd Parafialny - Piła (św. Stanisława Kostki)
3. Sąd Biskupi - Koszalin
4. Redakcja KKWD - Koszalin
5. a/a 3 egz.

**DEKRET
EREKCJI PARAFII p.w. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
w PILE**

Ku chwale Boga Wszechmogącego, ku pożytkowi Kościoła i dobru duchowemu Wiernych Piły, rozporządzamy i czynimy wiadomym wszystkim, których to dotyczy:

§ 1

Mając na uwadze racje duszpastersko-administracyjne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, niniejszym - na mocy kan. 515 §2 K.P.K. -
erygujemy
nową Parafię p.w. Miłosierdzia Bożego w Pile.

§ 2

Nowa parafia powstaje z podziału Parafii p.w. św. Stanisława Kostki w Pile i obejmuje terytorium, na którym znajdują się następujące ulice: Bema, Jagiellońska, Królowej Jadwigi, Kwidzyńska, Łączna, Olsztyńska, Plac Jagiełły, Śniadeckich od nru 37 do 138, Żelazna. W/w terytorium oddzielamy od Parafii p.w. św. Stanisława Kostki w Pile i tworzymy z niego nową parafię.

§ 3

Funkcję Kościoła parafialnego nowej parafii będzie spełniała kaplica przy ul. Śniadeckich 90.

§ 4

Parafia będzie korzystać z cmentarza komunalnego w Pile.

§ 5

Plebania i Urząd Parafialny będą znajdować się w Pile przy ul. Śniadeckich 90.

§ 6

Uposażenie proboszcza będą stanowić ofiary za posługi duszpasterskie oraz inne dochody przysługujące proboszczowi na podstawie powszechnego prawa kościelnego oraz zwyczajów diecezjalnych.

§ 7

Obowiązek utrzymania obiektów parafialnych oraz personelu kościelnego spoczywa na parafii.

§ 8

Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski mianuje każdorazowego proboszcza zgodnie z przepisami Prawa Kanonicznego.

§ 9

Proboszcz nowej parafii p.w. Miłosierdzia Bożego w Pile używa pieczęci z wizerunkiem tytułu kościoła i napisem w otoku: Paroecia Rom.-Cath. s.t. Misericordiae Divinae in Piła lub: Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Miłosierdzia Bożego w Pile.

§ 10

Nowa parafia należy do Dekanatu Piła.

§ 11

Tekst niniejszego Dekretu należy opublikować w Kościele parafialnym p.w. św. Stanisława Kostki w Pile oraz w kaplicy należącej do nowej parafii, przez odczytanie z ambon w dwie najbliższe niedziele po jego otrzymaniu i wywieszenie na tablicy ogłoszeń tychże kościołów przez okres dwóch miesięcy.

Dekret wchodzi w życie z dniem 28 sierpnia 1992 r.

Dan w Koszalinie we Wspomnienie św. Dominika
dnia 8 sierpnia R.P. 1992

Znak: LP 7 - 1/92

+ Czesław Domin
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Ks. dr Kazimierz Klawczyński
Ks. dr Kazimierz Klawczyński
w.z. Kanclerz Kurii

Wygotowano _____
Wysłano _____

♦ 1994 ♦

Dekret bp. Czesława Domina erygujący Ośrodek Charytatywny dla Dzieci i Młodzieży w Kołobrzegu,
30 grudnia 1994 r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO-
KOŁOBRZESKI

**DEKRET
UTWORZENIA OŚRODKA CHARYTATYWNEGO DLA DZIECI I MŁODZIEŻY
W KOŁOBRZEGU**

W nawiązaniu do § 7, p. f, Statutu "Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej", niniejszym z dniem **30 grudnia 1994 r. ustanawiam Ośrodek Charytatywny dla Dzieci i Młodzieży w Kołobrzegu.**

Ośrodek w Kołobrzegu będzie służył przede wszystkim wypoczynkowi dzieci i młodzieży z terenu województwa o natężonym zanieczyszczeniu środowiska oraz z rodzin, których warunki materialne nie pozwalają rodzicom na wysłanie swoich dzieci na inne zorganizowane formy wypoczynku.

Ośrodek, na który przeznacza się budynek Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej przy ul. Kasprzowicza 7 w Kołobrzegu, jest instytucją charytatywną kościelną i w swoim działaniu kieruje się wytycznymi statutu Caritas.

Ośrodek Charytatywny dla Dzieci i Młodzieży w Kołobrzegu będzie działał we współpracy z Ośrodkiem Charytatywnym w Podczelu.

Środki materialne, jakimi z konieczności Ośrodek musi się posługiwać, będą pochodzić z Caritas Diecezji oraz dotacji pochodzących z innych instytucji pozakościelnych i ofiar ludzi dobrej woli.

Ośrodkiem będzie kierował Dyrektor mianowany na to stanowisko przez Biskupa Koszalińsko-Kołobrzesckiego, po wysłuchaniu zdania Zarządu Caritas Diecezji.

Dan w Koszalinie w Święto Świętych Młodzianków Męczenników
dnia 28 grudnia R.P. 1994

Znak: B 77 - 40/94

/ Ks. Prał. Jan Borzyszkowski /
Dyrektor Caritas Diecezji

/ + Czesław Domin /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzescki

Bulla papieża Jana Pawła II mianująca ks. Pawła Cieślika biskupem pomocniczym Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 1994 r.

♦ 1996 ♦

Bulla papieża Jana Pawła II mianująca bp. Mariana Gołębiewskiego biskupem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 20 lipca 1996 r.

JOHANNES PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio **Mariano Gołębiewski**, electo Nadiaviansis Diocesis hactenus professori Sacrae Scripturae in Seminario maiore eiusdem Sedis et in Academia Theologica Varsaviensi, electo Episcopo Coslinensi - Colubregano, salutem et Apostolicam Benedictionem. Qui successimus in locum beati Petri, Apostolorum Principis, omnium Ecclesiarum patriarcharum bono sedula navitate nitimur consulere. Cum ergo sit providendum cathedrali Sedi Coslinensi - Colubreganae, vacanti primum per obitum Praesulis sui Ceslari Domini bo. mem., tu, dilecte Fili, videaris idoneus ad illam regendam; probe enim novimus clarias mentis et cordis tui dotes, praesertim diligentiam, doctrinam et pietatem necnon rerum hominumque usum haud minimum. Tuidito igitur consilio Nostrae Secretariae Status, summa, qua fungimur, potestate te nominamus Episcopum Ecclesiae **Coslinensis - Colubreganae**, cunctis tuis lucibus inpositisque pariter obligationibus. Permittimus ut episcopalem ordinationem a quolibet catholico Episcopo extra urbem Romam accipias, liturgias servatis legibus. Antea autem tuum erit catholicae fidei professionem facere atque ius iurandum dare fidelitatis eoque Nos et Nostros Successores, recte quovis Episcopo rectae fidei, formulasque adhibitas ad Congregationem pro Episcopis, cito mittere iustitiae more signatas sigilloque munitas. Mandamus praeterea ut hae Litterae in notitiam veniant electi populi tui; quos hortamur ut te libentes accipiant tibi que sedulo parant. Sac denique, dilecte Fili, ut superius adiutus donis, quae tibi a Paraclito Spiritu sanctissimo precamur, fideles istius Diocesis valeas pascere, regere et sanctificare totis viribus, ac te coniunctus cum Magistro Divino, memor verborum Ipsius: ~ Qui manet in me, et ego in eo, hic fiet fructus multum, quia sine me nihil potestis facere ~ Jo 15,5. Cuius gratia et pax, auspice Domina Nostra Clairomontana, augusta Poloniae Regina, sint semper tecum et cum universa ecclesiastica communitate Coslinensi - Colubregana Nobis sane carissima. Datum Romae, apud S. Petrum, die vicesimo mensis Iulii, anno Domini millesimo nonagesimo nonagesimo sexto, Pontificatus Nostri duodevicesimo.

Joannes Paulus p.p.

Marcellus Fossetti, protob. apost.

♦ 1999 ♦

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego erygujący Klasztor Mniszek Karmelitanek Bosych pw. Maryi Matki Pojednania w Bornem Sulinowie, 2 lutego 1999 r.

ofp 08.02.1999
Kulda

DEKRET

ustanowienia Klasztoru Mniszek Karmelitanek Bosych
pw. Maryi Matki Pojednania w Bornem - Sulinowie,
Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska

Kilkuletnie starania Mniszek Karmelitanek Bosych z klasztoru w Gdyni-Orłowie, o utworzenie nowego klasztoru w Bornem-Sulinowie w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, rozpoczęte już w 1993 r. przy gorącym poparciu Księżych Biskupów diecezjalnych: ś.p. Ks. Biskupa Czesława Domina i osobiście przez niżej podpisanego, z łaski Boga Wszechmogącego, doprowadziły do takiego stanu przygotowań, a szczególnie do zagwarantowania zachowania klauzury papieskiej oraz duchowej opieki i utrzymania Sióstr, że możemy przystąpić do kanonicznego erygowania tegoż klasztoru.

Działając na mocy Reskryptu Kongregacji dla Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, wydanego 10 grudnia 1998 r., Prot. No.: 7989/97, niniejszym

eryguję

Klasztor Mniszek Karmelitanek Bosych /Monasterium Monialium Discalceatarum Ordinis Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo/ pw. Maryi Matki Pojednania w Bornem - Sulinowie, Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska, z wszystkimi przywilejami i duchowymi łaskami, z których tenże Zakon korzysta z mocy Prawa Kanonicznego i nadań Stolicy Apostolskiej.

Jednocześnie udzielam zezwolenia na przejście *in perpetuum* z Klasztoru Mniszek Karmelitanek Bosych w Gdyni Orłowie do Klasztoru w Bornem-Sulinowie następujących Sióstr po ślubach wieczystych: Marii Elżbiecie od Trójcy Przenajświętszej Kolinko, Marii Immaculacie od Ducha Świętego Adamskiej, Teresie Bernadecie od Jezusa i Maryi Magnuckiej.

Marii Teresie od Jezusa Kieniewicz, Marii Teresie Benedykcie od Krzyża Łanik, Marii Renacie od Matki Pięknej Miłości Nowak, Marii Weronice od Zranionego Serca Jezusa Koryckiej oraz Siostrze po ślubach czasowych Marii Beacie od Jezusa Eucharystycznego Matusiak.

Erygując Klasztor Mniszek Karmelitanek Bosych w Bornem-Sulinowie, czynię to z radością i w duchu odpowiedzialności za Kościół partykularny, jakim jest Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska, który w swojej działalności duszpasterskiej i administracyjnej potrzebuje ogromnego wsparcia modlitewnego. Takiego wsparcia oczekujemy od Sióstr Karmelitanek, jako zakonu kontemplacyjnego i będziemy się starać o to, aby Siostry to zadanie mogły swobodnie wypełniać, bez nadmiernej troski o utrzymanie klasztoru i Sióstr w nim przebywających.

Życząc wszelkich łask Bożych i pomocy Matki Bożej z Góry Karmel w działalności klasztoru w Bornem - Sulinowie, wszystkim Siostronom przybywającym w tym klasztorze z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Dan w Koszalinie, w Święto Ofiarowania Pańskiego i w Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, dnia 02 lutego R.P. 1999.

Znak: HŻ 25 - 1/99

U. de Leszek Wódz

/ Ks. dr Leszek Wódz /
Kancierz Kurii

+ Marian Gołębiowski

+ Marian Gołębiowski /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

♦ 2000 ♦

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego erygujący Centrum Charytatywno-Opiekuńcze w Pile,
15 września 2000 r.

**DEKRET
USTANOWIENIA CENTRUM CHARYTATYWNO-OPIEKUŃCZEGO CARITAS
pw. MATKI BOŻEJ z LOURDES w PILE**

§ 1

W oparciu o § 7 Statutu Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej z dnia 19 marca 1994r., znak: B 77 - 13/94, niniejszym

eryguję

Centrum Charytatywno-Opiekuńcze Caritas pw. Matki Bożej z Lourdes w Pile, przy ul. Kossaka.

§ 2

Do zadań Centrum Charytatywno-Opiekuńczego będzie należało:

- opieka nad chorymi terminalnie,
- opieka nad niepełnosprawnymi psychicznie i fizycznie,
- świadczenie pomocy głodnym i ubogim,
- formowanie wolontariuszy,
- propagowanie nauki dotyczącej szeroko pojętej ewangelicznej caritas.

§ 3

Centrum Charytatywno-Opiekuńcze w Pile, w sprawach administracyjnych będzie używało pełnej nazwy: *Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej, Centrum Charytatywno-Opiekuńcze Caritas pw. Matki Bożej z Lourdes w Pile, lub nazwy skróconej C.Ch-O.C pw. Matki Bożej z Lourdes w Pile.*

§ 4

Centrum Charytatywno-Opiekuńcze w Pile prowadzi i reprezentuje dyrektor mianowany przez Biskupa Koszalińsko-Kołobrzskiego, na wniosek Dyrektora Caritas Diecezji.

§ 5

Centrum Charytatywno-Opiekuńcze w Pile będzie działało w ramach Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej - jako jedna z jej wewnętrznych instytucji - i w oparciu o jej osobowość prawną.

Dekret wchodzi w życie z dniem 15 września 2000 r.

Dan w Koszalinie w poniedziałek po XXIII Niedzieli Zwykłej
dnia 11 września RP. 2000
Znak: B 76 - 3/00

/Ks. dr Leszek Wódz /
Kancierz Kurii

/+ Marian Gołębiewski /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzski

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego powołujący Radio Plus Koszalin, 14 grudnia 2000 r.

Kościół, któremu Chrystus Pan powierzył depozyt wiary, ma obowiązek i wrodzone prawo przepowiadania Ewangelii, także z zastosowaniem właściwych sobie środków społecznego przekazu /por. kan. 747 KPK/.

Spełniając wskazania Kościoła Świętego oraz potrzeby duszpasterskie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej, w oparciu o przyznane naszej Diecezji częstotliwości radiowe, niniejszym *powołuję do istnienia* Rozgłośnię Diecezjalną pod nazwą

RADIO PLUS KOSZALIN

z siedzibą w Koszalinie przy ul. Staszica 38.

Radia PLUS Koszalin jest rozgłośnią katolicką, mającą na celu prowadzenie działalności ewangelizacyjnej poprzez rozpowszechnianie programu radiofonicznego o charakterze społecznym i religijnym.

Na mocy kan. 116 KPK, Radio PLUS Koszalin Rozgłośnia Diecezjalna, otrzymuje status kościelnej osoby prawnej. Jej pracami będzie kierował dyrektor mianowany i odwoływany przez Biskupa Koszalińsko-Kołobrzesckiego.

Zadania Radia PLUS, prawa i obowiązki jego dyrektora, rady programowej i innych pracowników radia, jak również jego wewnętrzne funkcjonowanie określa wewnętrzny regulamin.

Dan w Koszalinie we wspomnienie Św. Jana od Krzyża, Kpł i DK
dnia 14 grudnia RP. 2000

Znak: E 3 - 2/00

Ks. dr Leszek Wódz
/ Ks. dr Leszek Wódz /
Kancierz Kurii

+ Marian Gołębiewski
/ + Marian Gołębiewski /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzescki

♦ 2002 ♦

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego ustanawiający Sanktuarium Matki Bożej Trzykróć Przedziwnej i Zwycięskiej Królowej z Szensztatu na Górze Chełmskiej, 1 czerwca 2002 r.

DEKRET
ustanowienia Sanktuarium Matki Bożej Trzykróć Przedziwnej
i Zwycięskiej Królowej z Szensztatu na Górze Chełmskiej
w Koszalinie

Tradycja kultu maryjnego na Górze Chełmskiej w Koszalinie sięga swymi korzeniami misyjnej działalności św. Ottona, biskupa z Bambergu, który w początkach XII wieku przeprowadził dzieło chrystianizacji Pomorza.

Góra Chełmska, jako sanktuarium maryjne, znana była nie tylko na Pomorzu Środkowym, ale również w całej chrześcijańskiej Europie. Do niej przez wieki ciągnęli liczni pielgrzymi, aby uczcić Matkę Bożą i czynić pokutę za popełnienie najcięższych grzechów.

Wraz z reformacją protestancką, nastąpiło zniszczenie obiektów sakralnych na Górze Chełmskiej /1532 r./, a z biegiem lat również zatarte pamięci o samym sanktuarium.

Dopiero po 1945 roku, wraz z odrodzeniem się Kościoła Katolickiego na Pomorzu, tradycja tego świętego miejsca została wówczas również przypominana. Po jego restytucji dla kultu religijnego w 1990 r. i wybudowaniu przez Szensztacki Instytut Sióstr Maryi kaplicy, którą poświęcił Ojciec Święty Jan Paweł II 01.06.1991 r., po czterech wiekach ponownie gromadzą się tu katolicy, by wielbić Boga i upraszać wstawiennictwa Maryi, Matki wszystkich wierzących i szukających pojednania z Bogiem, a tym samym z bliźnimi i z sobą samym.

Zgodnie z intencją Księdza Biskupa Ignacego Jeża, ówczesnego biskupa koszalińsko-kołobrzieskiego, Góra Chełmska wraz z kaplicą ma stanowić Sanktuarium Maryjne Matki Bożej Trzykróć Przedziwnej i Zwycięskiej Królowej z Szensztatu, ma służyć Ruchowi Szensztackiemu i jednocześnie wiernym diecezji koszalińsko-kołobrzieskiej, jako sanktuarium diecezjalne.

Mając na uwadze powyższą intencję, jak również ponad dziesięcioletnią działalność Sióstr Szensztackich na Górze Chełmskiej, a szczególnie widoczny rozwój kultu maryjnego, gromadzenie się licznych pielgrzymów nawiedzających - grupowo i indywidualnie - to święte miejsce, błogosławione skutki jego oddziaływania na pobożność wiernych diecezji koszalińsko-kołobrzieskiej a nade wszystko większą chwałę Boga Wszechmogącego i cześć Maryi - na mocy kan. 1230 KPK - **potwierdzam charakter sanktuaryjny Góry Chełmskiej i jednocześnie ustanawiam to miejsce wraz z kaplicą, diecezjalnym sanktuarium pod nazwą**

Sanktuarium Matki Bożej Trzykróć Przedziwnej
i Zwycięskiej Królowej z Szensztatu

Sanktuarium maryjne na Górze Chełmskiej jest prowadzone i zarządzane przez Szensztacki Instytut Sióstr Maryi, zgodnie z charyzmatem Instytutu, przy jednoczesnej współpracy z wyznaczonym przez biskupa diecezjalnego kapłanem.

Sanktuarium, jako szczególne miejsce kultu i uzyskiwania Bożych łask, z mocy prawa kanonicznego cieszy się przywilejem możliwości **uzyskania odpustu zupełnego przez wiernych, którzy w następujących przypadkach nawiedzą to święte miejsce i odmówią tam pobożnie Ojciec**

2

nasz i Wierzę w Boga: *w uroczystość tytułu, raz w roku - w dzień wybrany przez wiernego, ilekroć biorą udział w pielgrzymkach organizowanych grupowo, na pierwszym miejscu w pielgrzymkach organizowanych przez diecezję koszalińsko-kołobrzeską, szczególnie w uroczystość Wniebowzięcia Najśw. Maryi Panny* /zob. Enchiridion indulgentiarum wyd. czwarte z lipca 1999 r. str. 77/

Mając na uwadze właściwe funkcjonowanie Sanktuarium i jego charakter diecezjalny, niniejszym wyłączam je spod jurysdykcji miejscowego proboszcza i poddaję pod bezpośrednią jurysdykcję biskupa diecezjalnego.

Jednocześnie - zgodnie z kan. 1232 KPK - zobowiązuje Instytut Sióstr Szentszackich do opracowania i przedstawienia biskupowi diecezjalnemu do zatwierdzenia statutu sanktuarium.

Gościwie pragnę, aby Sanktuarium na Górze Chełmskiej w Koszalinie, reaktywowane z wielkim trudem po kilku wiekach panowania protestantyzmu, promieniowało na cały region nadmorski i przyczyniało się nie tylko do głoszenia chwały Boga i szerzenia czci Maryi, Matki Bożej, ale również do pełnienia dzieła nowej ewangelizacji, której pilną potrzebę na tych terenach dostrzegamy.

Wszystkim zarządzającym Sanktuarium na Górze Chełmskiej w Koszalinie, jak również wszystkim pielgrzymom nawiedzającym to sanktuarium grupowo i indywidualnie, z serca błogosławię.

Dan w Koszalinie w jedenastą rocznicę poświęcenia kaplicy sanktuaryjnej przez Ojca Świętego Jana Pawła II

dnia 01 czerwca RP. 2002

Znak: O 12 - 1/02

Ks. dr Leszek Wódz
/ Ks. dr Leszek Wódz /
Kancierz Kurii

Marian Gołębiowski
/ + Marian Gołębiowski /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego ustanawiający Kolegiacką Kapitułę Pilską przy kościele pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Pile, 14 września 2002 r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO-
KOŁOBRZESKI

DEKRET
ustanowienia Kolegiackiej Kapituły Pilskiej
przy kościele pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Pile

Bullą "Totus Tuus Poloniae Populus" z dnia 25 marca 1992 r., Ojciec Święty Jan Paweł II dokonał znaczącej reorganizacji diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, przyłączając do niej dekanaty: Pila, Trzcianka i część dekanatu Drezdenko, należących wówczas do diecezji gorzowskiej.

Mając na uwadze racje duszpasterskie i administracyjne diecezji a w szczególności:

- *podkreślenie znaczenia całej południowej części diecezji dla życia religijnego naszego Kościoła partykularnego, ponieważ w przeszłości ta część diecezji, mimo silnych wpływów protestanckich, pozostała w dużej mierze katolicka;*

- *integrację z resztą diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej dekanatów, które w 1992 r. zostały przyłączone do tutejszej diecezji z diecezji gorzowskiej;*

- *poprzez nominację odpowiednich kapłanów na członków Kapituły, ukazanie wiernym i kapłanom modelu kapłańskiego życia i działania wg aktualnych wskazań Kościoła, a w szczególności ich odpowiedzialności za trud nowej ewangelizacji, za służbę wobec bliźnich, szczególnie ubogich, wierności wobec kapłańskich zobowiązań i współpracy z własnymi biskupami;*

- *włączenie w tysiącletnią tradycję biskupstwa w Kołobrzegu południowej części diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, a tym samym podkreślenie polskiej racji stanu,*

niniejszym - w oparciu o kan. 503 KPK - **ustanawiam przy kościele pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Pile**

KOLEGIACKĄ KAPITUŁĘ PILSKĄ.

Kolegiacka Kapituła Pilska jest publiczną osobą prawną /zob. kan.116 KPK/, którą stanowi kolegium kapłanów pełniących zadania wynikające z prawa kanonicznego (kan. 503 - 510 KPK), jak również zadania zlecone mu przez biskupa koszalińsko-kołobrzesckiego a wyszczególnione w statucie Kapituły. W spełnianiu swoich zadań Kapituła kieruje się zatwierdzonym przez biskupa diecezjalnego statutem.

Życząc Kolegiackiej Kapitułe Pilskiej Bożej pomocy w spełnianiu jej zadań oraz polecając ją opiece Matki Bożej, czczonej w kościele kolegiackim jako Wspomożenie Wiernych, a w diecezjalnym sanktuarium w Skrzatuszu jako Matka Boska Bolesna, wszystkim jej członkom, zarówno gremialnym jak i honorowym, z serca błogosławię.

Dan w Koszalinie w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

dnia 14 września RP. 2002

Znak: B 3 - 1/02

Ks. dr Leszek Wódz
/ Ks. dr Leszek Wódz /
Kancierz Kurii

+ Marian Gołębiewski
/ + Marian Gołębiewski /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzegski

♦ 2003 ♦

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego erygujący Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
4 listopada 2003 r.

Do wiadomości:

1/ Redakcja KKWD - Koszalin
2/ a/a 2 egz.

KOPIA

DEKRET
utworzenia Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej
w Koszalinie

Mając na uwadze przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 486-491), jak również stan przygotowania personelu i pomieszczeń do prowadzenia archiwum, niniejszym z dniem 15 listopada 2003 r. powołuję do istnienia Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej z siedzibą w Koszalinie, przy ul. Seminaryjnej 2.

Archiwum diecezjalne będzie gromadzić głównie dokumenty diecezji i innych kościelnych osób prawnych w celu udokumentowania szeroko rozumianej działalności Kościoła partykularnego, jego instytucji, stowarzyszeń, wspólnot kościelnych oraz osób fizycznych. Szczegółowe zarządzenie określi zasady gromadzenia zbiorów i zespołów akt jakie mają stanowić skład zasobu archiwum.

Archiwum diecezjalne w swojej działalności kieruje się przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego, stosownymi Instrukcjami Stolicy Apostolskiej, Statutem Archiwum i załączonym do niego Regulaminem wewnętrznym, jak również zasadami archiwistyki.

Mam nadzieję, że Archiwum diecezjalne poprzez swoją działalność ułatwi instytucjom Kościoła jak również instytucjom naukowym i osobom fizycznym dostęp do dokumentów archiwalnych dotychczas rozproszonych i trudno dostępnych.

Polecając Bożej łasce Archiwum diecezjalne i jego pracowników na trud pracy z serca błogosławię.

Dan w Koszalinie we wspomnienie św. Karola Boromeusza, Bpa

dnia 04 listopada RP. 2003

Znak: B 7 - 1/03

/ Ks. dr Leszek Wódz/
Kancelarz Kurii

/ + Marian Gołębiewski/
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Za zgodność z oryginałem
Koszalin dnia 2003

Kancelarz Kurii

♦ 2004 ♦

Dekret bp. Mariana Gołębiewskiego erygujący parafię pw. św. Pio w Ustce, 8 stycznia 2004 r.

Do wiadomości:

1/ Urząd Dziekański	- Ustka
2/ Urząd Parafialny	- Ustka /parafia pw. Najśw. Zbawiciela/
3/ Sąd Biskupi	- Koszalin
4/ Redakcja KKWD	- Koszalin
5/ a/a 3 egz.	

DEKRET

ustanowienia parafii pw. św. Pio (z Pietrelciny) w Ustce

Ku chwale Boga Wszechmogącego, ku pożytkowi Kościoła św. i dobru duchowemu Wiernych **Ustki** i okolicznych miejscowości, rozporządzam i czynię wiadomym wszystkim, których to dotyczy:

§ 1

Mając na uwadze racje duszpastersko-administracyjne diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, niniejszym - na mocy kan. 515 § 2 KPK -

eryguję

nową parafię pw. św. Pio w Ustce.

§ 2

Nowa parafia powstaje z podziału parafii pw. Najświętszego Zbawiciela w Ustce. W tym celu *odłączam* od tej parafii terytorium znajdujące się na zachód od rzeki Słupi i *tworzę* z niego terytorium nowej parafii. Granicę nowej parafii stanowi od północy wybrzeże Bałtyku, od wschodu rzeka Słupia do mostu kolejowego na Słupi (relacji Słupsk-Ustka), stamtąd granica biegnie w linii prostej do Kol. Wodnica. Od południa i zachodu nowa parafia graniczy z parafią pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Duninowie.

Do nowej parafii pw. św. Pio w Ustce należą następujące ulice Ustki: Azaliowa, Bohaterów Westerplatte, Chabrowa, Darłowska, Harcerska, Irysowa, Jaśminowa, Konwaliowa, M. Kościelniaka, Kowalewskiego, Krokusowa, Kwiatowa, Liliowa, Makowa, Morska, Narcyzowa, Narutowicza, Nowa, Polna, Rumiankowa, Różana, Storczykowa, Szafranowa, Tulipanowa, Uroczysko, Walki Młodych, Wilcza, Wrzosowa, Zubrzyckiego, Żeglarzy, 11 Listopada, Na Wydmie, Nad Słupią. Do nowej parafii należą również miejscowości: Lędowo, Modlinek, Wodnica i Kol. Wodnica.

§ 3

Kościółem parafialnym nowej parafii będzie kościół pw. św. Pio przy ul. Darłowskiej w Ustce, który wraz z plebanią wybuduje nowa parafia.

§ 4

Parafia będzie korzystać z komunalnego cmentarza grzebalnego w Ustce.

§ 5

Plebania i Urząd Parafialny będą znajdowały się tymczasowo w Ustce przy ul. Wilczej 1A/1, a docelowo na własnej działce.

2

§ 6

Uposażenie proboszcza będą stanowić ofiary za posługi duszpasterskie oraz inne dochody przysługujące proboszczowi na podstawie powszechnego prawa kościelnego oraz prawa partykularnego I Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

§ 7

Obowiązek wybudowania i utrzymania kościoła parafialnego i plebanii spoczywa na parafii. Utrzymanie personelu kościelnego spoczywa również na parafii.

§ 8

Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski mianuje każdorazowego proboszcza zgodnie z przepisami prawa kanonicznego.

§ 9

Proboszcz nowej parafii w Ustce używa pieczęci z wizerunkiem tytułu kościoła i napisem w otoku: Paroecia Rom.-Cath. st. S. Pii in Ustka, lub: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Pio w Ustce.

§ 10

Nowa parafia należy do Dekanatu Ustka.

§ 11

Tekst niniejszego dekretu należy opublikować w kościele parafialnym pw. Najśw. Zbawiciela w Ustce i w punkcie odprawiania Mszy św. w Wodnicy, przez odczytanie w dwie najbliższe niedziele po jego otrzymaniu i wywieszenie na tablicy ogłoszeń kościoła przez okres dwóch miesięcy.

Dekret wchodzi w życie w Święto Ofiarowania Pańskiego, z dniem 02 lutego 2004r.

Dan w Koszalinie w czwartek po Uroczystości Objawienia Pańskiego
dnia 08 stycznia RP. 2004

Znak: LU 1 - 1/04

zfp 04.02.2004r. KŁWódz

M. G.
/ + Marian Gołębiewski/
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

KŁWódz
/Ks.dr Leszek Wódz/
Kancierz Kurii

Zob. LU 1-8/13 l.w. 30.10.2013

Mapa diecezji z 2004 r.

Źródło: oprac. M. Juran.

Bulla papieża Jana Pawła II mianująca bp. Kazimierza Nycza biskupem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
9 czerwca 2004 r.

JOHANNES PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Venerabili Fratri **Casimiro Nycze**, hactenus Episcopo titulo Villaregensi et Auxiliari Praesulis Cracoviensis, ad Cathedralē Ecclesiam Coslinensem-Colubreganam destinato, salutem et Apostolicam Benedictionem. Munus Domini quævis pascendi ac Nobis divinitus commissi postulat ut de omnibus et singulis ecclesiasticis communitatibus orbis pastoralē adhibeamus curam. Nunc vero peculiarē in modum cogitamus de Cathedrali Ecclesia Coslinensi-Colubregana, quæ, ob translationē eius postremi Antistitis Venerabilis Frateris Mariani Golebiewski ad archidiecepsin Vratislaviensem, in praesens suo est destituta Pastore. Statuentes autem illuc aliū mittere Pastorem, ad te, Venerabilis Frater, Nos convertimus, qui iam pastoralia opera et episcopali usu es optime instructus. Quapropter Nostea de Apostolica potestate te, vinculo titularis Ecclesiae Villaregensi et Auxiliari Cracoviensis solutum, ad dioecesim **Coslinensem-Colubreganam** destinamus, cuncta simul addentes iura necnon obligationes quæ cum munere tuo tuæque conditione ad sacros canones necuntur. Secum et fidēlem populum de tua electione certiores facias oportet quos iam nunc cohortamur ut tecum unitatis et obediētiæ vinculis coniuncti maneant. Ceterum, Venerabilis Frater, sacra disciplina scite ex cultus superneque adiumentis sustentatus, a Spiritu Sancto dona precabere ut fideles tuis curis creditos cotidie in fide, spe et caritate crescere facias. Datum Romae, apud S. Petrum, die nono mensis Junii, anno Domini bis millesimo quarto, Pontificatus Nostri vicesimo sexto.

Joannes Paulus II

Harcellus Roselli, prot. not. apost.

Dekret bp. Kazimierza Nycza erygujący Centrum Edukacyjno-Formacyjne w Koszalinie, 17 grudnia 2004 r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO-
KOŁOBRZESKI

DEKRET

powołania Centrum Edukacyjno - Formacyjnego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej

W oparciu o Art. 12 Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła katolickiego w RP (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z późn. zmian.), niniejszym z dniem 20 grudnia 2004 r. powołuję na terenie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej Centrum Edukacyjno-Formacyjne Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej z siedzibą w Koszalinie, przy ul. Seminaryjnej (tymczasowy adres korespondencyjny: Kuria Biskupia Koszalińsko-Kołobrzaska, ul. Ks. Kard St. Wyszyńskiego 25, 75 - 062 Koszalin).

Centrum będzie działać, jako jednostka wydzielona, w ramach kościelnej osoby prawnej jaką jest diecezja koszalińsko-kołobrzaska, do spełniania następujących celów:

- 1/ działalności oświatowo-wychowawczej na rzecz dzieci i młodzieży oraz na rzecz walki z patologiami w rodzinie;
- 2/ kształtowania właściwych relacji pomiędzy rodzicami i dziećmi - pomoc wychowawcza rodzicom;
- 3/ przeprowadzania rekolekcji i spotkań formacyjnych;
- 4/ organizowania warsztatów i zajęć terapeutycznych dla osób uzależnionych od alkoholu i narkotyków;
- 5/ rehabilitacji ruchowej;
- 6/ działalności charytatywnej - pomocy materialno-duchowej osobom żyjącym w trudnych warunkach;
- 7/ udostępniania bazy lokalowej na zjazdy i konferencje.

Dla osiągnięcia swych podstawowych celów Centrum Edukacyjno-Formacyjne może podejmować działalność gospodarczą taką jak: hotelarstwo, catering, rehabilitacja ruchowa w zakresie opieki zdrowotnej, terapia uzależnień i handel.

Centrum będzie zarządzane przez dyrektora, powoływanego na określony czas przez biskupa diecezjalnego. Zakres obowiązków dyrektora, innych pracowników Centrum powoływanych przez dyrektora, ustala Statut. Tenże Statut ustala również zakres odpowiedzialności zarządu za finanse Centrum oraz za sprawy reprezentowania Centrum wobec instytucji państwowych, samorządowych i społecznych.

Centrum w swojej wewnętrznej działalności kieruje się stosownym regulaminem.

Życząc Bożej pomocy w pracach Centrum, wszystkim jej pracownikom z serca błogosławię.

Dan w Koszalinie w piątek po III Niedzieli Adwentu

dnia 17 grudnia RP. 2004

Znak: B 5 - 15/04

Ks. Leszek Wódz
/ Ks. dr Leszek Wódz /
Kancierz Kurii

+ Kazimierz Nycz
/ + Kazimierz Nycz /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzski

♦ 2005 ♦

Dekret bp. Kazimierza Nycza zmieniający nazwę Radio Plus Koszalin na Radio VOX FM,
31 października 2005 r.

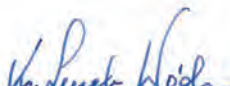
DEKRET

W nawiązaniu do dekretu z dnia 14 grudnia 2000 r., znak: E 3 - 2/00, którym została powołana do istnienia Rozgłośnia Diecezjalna pod nazwą Radio Plus Koszalin z siedzibą w Koszalinie przy ul. Staszica 38 , oraz do aneksu do w/w dekretu z dnia 09 września 2004 r., znak: E 3 - 5/04, w którym została potwierdzona zmiana siedziby Radia Plus Koszalin na Koszalin przy ul. Stoczniovców 11-13, niniejszym - z dniem 01 listopada 2005 r. - zmieniam nazwę Rozgłośni Diecezjalnej *Radio Plus Koszalin* na **RADIO VOX FM** z siedzibą w Koszalinie przy ul. Stoczniovców 11-13.

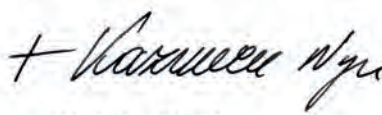
Pozostałe postanowienia dekretu z dnia 09.09.2000 r. nie ulegają zmianie.

Dan w Koszalinie w poniedziałek po XXXI Niedzieli Zwykłej
dnia 31 października RP. 2005

Znak: E 3 - 4/05

/ Ks. dr Leszek Wódz /
Kancelarz Kurii

/ + Kazimierz Nycz /
Biskup Koszalińsko-Kołobrzegi

♦ 2006 ♦

Dekret erygowania Domu Hospicyjno-Opiekuńczego Caritas im. Biskupa Czesława Domina w Darłowie,
24 sierpnia 2006 r.

Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej

ul. ks. bpa Czesława Domina 8, 75-061 Koszalin
tel. +48 (94) 342 36 90, fax +48 (94) 346 21 75
e-mail: koszalin@caritas.pl, www.koszalin.caritas.pl

L.dz. 386/2006

Koszalin, dnia 2006-08-24

**DEKRET USTANOWIENIA DOM HOSPICYJNO – OPIEKUŃCZY CARITAS
IM. BISKUPA CZESŁAWA DOMINA W DARŁOWIE**

W nawiązaniu do ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła
Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z dnia 23 maja 1989 r.) Art. 39 p. 1, 2, 3, 4,
5, 6, 7, oraz § 7 Statutu Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej z dnia 28 października
2004 r. znak: B 77-6/04

ustanawiam

**DOM HOSPICYJNO – OPIEKUŃCZY CARITAS
IM. BISKUPA CZESŁAWA DOMINA W DARŁOWIE**

Adres Centrum: ul. Wiejska 9
76-150 DARŁOWO

Pełna nazwa: **DOM HOSPICYJNO – OPIEKUŃCZY CARITAS
IM. BISKUPA CZESŁAWA DOMINA W DARŁOWIE**

Nazwa Skrócona: DOM CARITAS W DARŁOWIE

**DOM HOSPICYJNO – OPIEKUŃCZY CARITAS IM. BISKUPA CZESŁAWA
DOMINA W DARŁOWIE** prowadzi Dyrektor mianowany przez Dyrektora Caritas Diecezji
Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Dan w Koszalinie
dnia 24 sierpnia 2006 r.

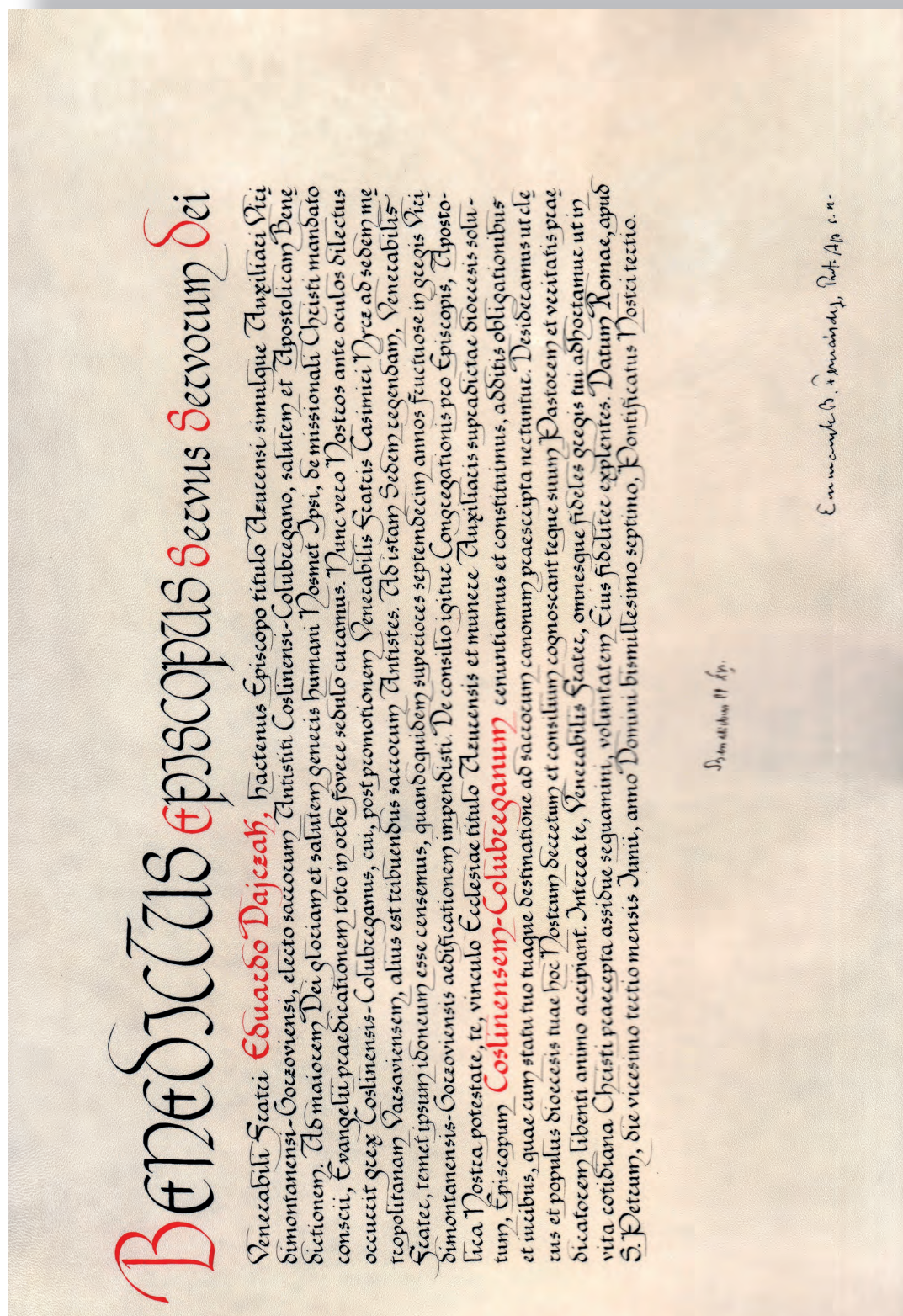
Dyrektor Caritas Diecezji
Koszalińsko-Kołobrzeskiej

P. Brostowicz
ks. Paweł Brostowicz

REGON 040109697, NIP 669-05-06-452
PKO BP SA I/O Koszalin 82 1020 2791 0000 7102 0009 0639

♦ 2007 ♦

Bulla papieża Benedykta XVI mianująca bp. Edwarda Dajczaka biskupem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
2007 r.

♦ 2008 ♦

Dekret abp. Ludwiga Schicka z Bambergu dot. przekazania relikwii św. Ottona do Sanktuarium na Świętej Górze Polanowskiej, 8 września 2008 r.

LUDOVICUS

DEI MISERATIONE ET S. APOSTOLICAE SEDIS GRATIA
ARCHIEPISCOPUS BAMBERGENSIS

Universis et singulis, praesentes litteras inspecturis,
fidem facimus ac testamur, ad maiorem Dei gloriam
Eiusque Sanctorum venerationem, recognovisse has
particulas

**Sancti Ottonis
Episcopi Bambergensis**

easdem reverenter collocavisse in ista theca bene
clausa, funicolo rubri coloris colligata et sigillo signata,
atque tradidisse, ad normam Juris Canonici (C. 1190
et 1237).

In quorum fidem, has litteras testimoniales,
subscriptas et sigillo munitas, expediti mandavimus.

Bambergae, die VIII Mensis Septembris Anno D.ni
MMVIII

+ *Ludwig Schick*

Dr. Ludwig Schick
Archiepiscopus Bambergensis

♦ 2009 ♦

Dekret bp. Edwarda Dajczaka erygujący parafię pw. bł. Matki Teresy z Kalkuty w Koszalinie, 2 lutego 2009 r.

Do wiadomości:

- 1/ Urząd Dziekański - Koszalin Miasto
- 2/ Urząd Parafialny - Koszalin /par. pw. Ducha Świętego/
- 3/ Sąd Biskupi - Koszalin
- 4/ Redakcja KKWD - Koszalin
- 5/ a/a 3 egz.

**DEKRET
USTANOWIENIA PARAFII
pw. bł. Matki Teresy z Kalkuty
w Koszalinie**

Ku chwale Boga Wszechmogącego, ku pożytkowi Kościoła św. i dobru duchowemu Wiernych Koszalina, rozporządzam i czynię wiadomym wszystkim, których to dotyczy:

§ 1

Mając na uwadze racje duszpastersko-administracyjne diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, po wysłuchaniu zdania Rady Kapłańskiej, niniejszym – na mocy kan. 515 § 2 KPK – **eryguję w Koszalinie** nową parafię pod wezwaniem **bł. Matki Teresy z Kalkuty**.

§ 2

Nowa parafia powstaje z podziału parafii pw. Ducha Świętego w Koszalinie i obejmuje terytorium, którego granice biegną: granica południowa (od strony centrum miasta) - wzdłuż linii kolejowej Koszalin-Słupsk, granica północna (od strony Jamna) - granica wyznaczająca koniec miasta, granica wschodnia - ul. Władysława IV, granica zachodnia - ul. Batalionów Chłopskich.

W granicach tego terytorium znajdują się następujące ulice: Austriacka, Belgijska, Brytyjska, Duńska, Fińska, Francuska, Grecka, Hiszpańska, Holenderska, Irlandzka, Włoska, Batalionów Chłopskich (za wiaduktem), Władysława IV (za wiaduktem) oraz szereg ulic jeszcze bez nazwy.

§ 3

Kościółem parafialnym nowej parafii będzie kościół pw. bł. Matki Teresy z Kalkuty, który zostanie wybudowany na jej terenie przy pomocy parafii macierzystej tj. pw. Ducha Świętego w Koszalinie. Tymczasowo nowa parafia będzie korzystała z kościoła pw. Ducha Świętego w Koszalinie.

§ 4

Plebania i Urząd Parafialny będą znajdowały się docelowo przy kościele pw. bł. Matki Teresy z Kalkuty. Tymczasowo Urząd Parafialny będzie się mieścił na plebanii parafii pw. Ducha Świętego przy ul. Ks. Stanisława Staszica 38 w Koszalinie.

§ 5

Obowiązek wybudowania i utrzymania kościoła parafialnego i innych obiektów parafialnych oraz personelu parafialnego spoczywa na parafii.

§ 6

Proboszcz nowej parafii będzie używał pieczęci z wizerunkiem tytułu kościoła i napisem w otoku: Paroecia Rom.-Cath. st. Beatae Teresiae a Calcutta in Koszalin, lub: Parafia Rzymskokatolicka pw. bł. Matki Teresy z Kalkuty w Koszalinie.

§ 7

Uposażenie proboszcza będą stanowić ofiary za posługi duszpasterskie oraz inne dochody przysługujące proboszczowi na podstawie powszechnego prawa kościelnego oraz prawa partykularnego I Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołońskiej.

§ 8

Biskup Koszalińsko-Kołoński mianuje każdorazowego proboszcza zgodnie z przepisami prawa kanonicznego.

§ 9

Parafia będzie korzystać z komunalnego cmentarza grzebalnego w Koszalinie.

§ 10

Nowa parafia należy do dekanatu Koszalin Miasto

§ 11

Tekst niniejszego dekretu należy opublikować w kościele parafialnym pw. Ducha Świętego w Koszalinie przez odczytanie w dwie najbliższe niedziele po jego otrzymaniu i wywieszenie na tablicy ogłoszeń tego kościoła przez okres dwóch miesięcy.

Dekret wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.

Dan w Koszalinie w Święto Ofiarowania Pańskiego
dnia 2 lutego RP 2009

Znak: LK 31 – 1/09

[Signature of Edward Dączak]
/+/ Edward Dączak/
Biskup Koszalińsko-Kołoński

[Signature of Ks. dr Wacław Łukasz]
/Ks. dr Wacław Łukasz/
Kancelarz Kurii

8 206. LK 31-3/12. *[Signature]* 16.03.2012

Bulla papieża Benedykta XVI mianująca ks. Krzysztofa Zadarę biskupem pomocniczym Diecezji Koszalińsko-Kołobrzesckiej, 16 lutego 2009 r.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio Christophoro Zadarcho, electo dioecesis Koslinensis-Colubreganae eiusdemque Curiae Officiali, renuntiatio Auxiliari ipsius Sedis simulque electo Episcopo titulo Cavaillonensi, salutem et Apostolicam Benedictionem. Cum Venerabilis Scatec Eduardus Dajczak, sacrorum Antistes Koslinensis-Colubreganus, ob amplum Christi fidelium suorum numerum petiverit Auxiliarem Episcopum, Nos, Successor beati Petri deque omnibus particularibus Ecclesiis solliciti, eiusdem sollicitis Praesulis postulatio ni libenter obsecundandum esse putamus. Quoniamque tu, dilecte Fili, presbyter egregiae vicitutis optimaeque spei, videlicet idoneus ad illud gerendum officium, de consilio Congregationis pro Episcopis, summa Apostolica potestate te constituimus Auxiliarem Koslinensem-Colubreganum simulque nominamus Episcopum titulo Cavaillonensem cunctis cum iuribus et obligationibus episcopali dignitati ac tali muneri ad noenam iuris adnexis. Permittimus ut ordinationem a quolibet catholico Episcopo extra uebem Romanam accipias liturgicis servatis legibus ac praemissis catholicae fidei professione iureque iurando fidelitatis erga Nos et Nostros Successores secundum Codicem Iuris Canonici. Hac denique, dilecte Fili, ut, fraternae coniunctus caritate cum memorato Praesule, officium credidum studere implere totis viribus, sed maxime fides Deo, Qui custos, fortitudo ac protector est omnium sperantium in Se. cfr. Ps 18, 31. Tibi adsit quoque de caelo Domina Nostra Clamontana, carissima Nobis Nationis Polonicae augusta Regina. Datum Romae, apud S. Petrum, die decimo sexto mensis Februarii, anno Domini bis millesimo nono, Pontificatus Nostri quarto.

Abbas

Maellus Roselli, protuberant apoth

♦ 2010 ♦

Dekret bp. Edwarda Dajczaka dot. poświęcenia kościoła pw. Matki Bożej Bramy Niebios na Świętej Górze Polanowskiej, 12 czerwca 2010 r.

DEKRET
poświęcenia kościoła pw. Matki Bożej Bramy Niebios
na Świętej Górze Polanowskiej

Ku chwale Boga Wszechmogącego
i wieczną rzeczy pamiątkę

Ksiądz Biskup Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

dnia 12 czerwca 2010 r., z zachowaniem przepisów świętej liturgii, w obecności Arcybiskupa Bambergu Ludwika Schicka, Biskupa Pawła Cieślaka, Biskupa Krzysztofa Zadarko, Prowincjała Braci Mniejszych Konwentualnych Prowincji św. Maksymiliana O. Adama Kalinowskiego, duchowieństwa oraz licznie zebranych wiernych na Mszy św. o godz. 12.00, dokonał - po myśli kan. 1217 KPK - uroczystego poświęcenia kościoła pw. Matki Bożej Bramy Niebios na Świętej Górze Polanowskiej.

Wszystkim wiernym korzystającym z uroczyscie poświęconego kościoła z serca błogosławię.

Dan w Koszalinie we wsp. Niepokalanego Serca NMP
dnia 12 czerwca RP. 2010

Znak: O 11 - 2/10

[Signature]
/+ Edward Dajczak/
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

[Signature]
/Ks. dr Wacław Łukasz/
Kancelarz Kurii

♦ 2011 ♦

Zarządzenie bp. Edwarda Dajczaka w sprawie przekazywania duplikatów ksiąg metrykalnych do archiwum diecezjalnego, 28 stycznia 2011 r.

Koszalin, 28 stycznia 2011 r.
Znak: B 0 - 3/11

BISKUP KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

BP EDWARD DAJCZAK ul. Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego 16
BOX 167 PL 75-062 Koszalin Tel. +48 94 343 87 11, Fax +48 94 343 87 39
e-mail: e.dajczak@episkopat.pl

ZARZĄDZENIE

w sprawie przekazywania duplikatów ksiąg metrykalnych do archiwum diecezjalnego

Stosownie do postanowienia, zawartego w kan. 535 KPK w każdej parafii należy prowadzić księgi parafialne a Proboszcz ma czuwać nad tym, by były one spisywane i przechowywane. Biskup diecezjalny zaś ma obowiązek zatroszczyć się o to, aby były właściwie przechowywane akta i dokumenty wszystkich archiwów kościelnych znajdujących się na jego terytorium (kan. 491 KPK).

W związku z powyższym zarządzam, że do dnia 31.03.2011 r. należy przekazać do archiwum diecezjalnego wszystkie duplikaty ksiąg metrykalnych (ochrzczonych, małżeństw, zmarłych), zawierające wpisy do końca 2010 roku, jak również protokoły badań przedślubnych do 1985 roku włącznie.

W kolejnych latach wymienione duplikaty ksiąg metrykalnych z minionego roku będą przekazywane do 31 marca następnego roku (np. za rok 2011 do 31.03.2012 r.).

Jednocześnie przypominam, że oryginały ksiąg metrykalnych podobnie jak i karty duplikatów muszą być zapisywane wyłącznie ręcznie – piórem. Tylko tak wypełnione karty duplikatów ksiąg metrykalnych będą przyjmowane przez archiwum diecezjalne (karty duplikatów ksiąg metrykalnych do nabycia w sklepie kurialnym lub w archiwum).

Do każdej parafii zostanie wysłana księga bierzmowanych w cenie zakupu ok. 40,- zł. Jeśli parafia posiada już identyczną księgę, to może przesłany egzemplarz odesłać do kurii. Jest to związane z ujednoliceniem zapisów o bierzmowanych, które obowiązują od 2011 roku.

Każdy proboszcz będzie miał obowiązek przekazać do archiwum diecezjalnego kserokopię informacji o bierzmowanych z mijającego roku w swojej parafii oraz duplikaty ksiąg metrykalnych.

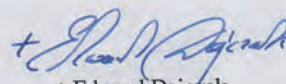
Wraz z księgą bierzmowanych do każdego proboszcza dotrze wzór karty informacyjnej o zawartych małżeństwach, ślubach zakonnych, przyjętych święceniach, które zostaną wpisane do oryginałów ksiąg metrykalnych (ksiąg ochrzczonych). Karta ta zastąpi pojedyncze *Ne temere*. Jednocześnie istnieje możliwość przesyłania tych informacji na bieżąco do archiwum.

Karty duplikatów ksiąg metrykalnych, podobnie jak kserokopie z księgi bierzmowanych oraz karty informacyjne o zawartych małżeństwach powinny być opatrzone pieczęciami parafialnymi (na początku i na końcu) i podpisem proboszcza, co będzie oznaczało zgodność tych zapisów z oryginałem.

Przy przekazywaniu wyżej wymienionych dokumentów do archiwum proboszczowie będą otrzymywali spisy zdawczo – odbiorcze (raz w roku) przygotowane przez pracownika archiwum.

ks. dr Wacław Łukasz
Kancierz Kurii

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Dekret bp. Edwarda Dajczaka ustanawiający Szkołę Nowej Ewangelizacji bł. Jana Pawła II i bł. Matki Teresy z Kalkuty Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 11 lipca 2011 r.

**BISKUP
KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI**

**DEKRET USTANOWIENIA SZKOŁY NOWEJ EWANGELIZACJI
DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ**

Mając na uwadze wezwanie bł. Jana Pawła II do Nowej Ewangelizacji, wyrażone przede wszystkim w encyklice *Redemptoris Missio* oraz w adhortacji apostolskiej *Christifideles Laici* oraz nawiązując do działań podjętych przez papieża Benedykta XVI, jak utworzenie Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, niniejszym ustanawiam

**Szkołę Nowej Ewangelizacji bł. Jana Pawła II i bł. Matki Teresy z Kalkuty
Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej**

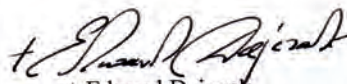
Celem Szkoły jest bezpośrednie głoszenie kerygmatu – Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego, zmartwychwstałego i uwielbionego, przygotowanie ewangelizatorów do posługi ewangelizacji w różnych wspólnotach i ruchach oraz formacja wiernych do ewangelizacji.

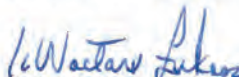
Szkoła Nowej Ewangelizacji działa na terenie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w oparciu o własny statut zatwierdzony przez Biskupa Diecezjalnego.

Kapłanom i ich świeckim współpracownikom podejmującym to ważne dzieło życzę wszelkich łask Bożych i z serca im błogosławię.

Dan w Koszalinie w Święto św. Benedykta, opata
dnia 11 lipca 2011 r.
Znak: Z 9 - 1/11

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

ks. dr Wacław Łukasz
Kancierz Kurii

Dokument bp. Edwarda Dajczaka potwierdzający instalację relikwii bł. Jana Pawła II w Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej na Górze Chełmskiej, 4 grudnia 2011 r.

ESSE IN CHRISTO

*Roku Pańskiego 2011, dnia 4 grudnia – II Niedziela Adwentu,
w roku beatyfikacji Ojca Świętego Jana Pawła II,
szóstym roku pontyfikatu Ojca Świętego Benedykta XVI
Jego Ekszelencja, Ksiądz Biskup Edward Dajczak
biskup diecezjalny koszalińsko-kołobrzegi
potwierdza dokonanie*

Instalacji Relikwii Błogosławionego Jana Pawła II
*w diecezjalnym Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej
– Sanktuarium Przymierza – na Górze Chełmskiej w Koszalinie.
Ideał Sanktuarium „Foederis” jest wezwaniem do wierności
Prawu Bożemu – Przymierzu zawartemu w Dekalogu, a także
chrześcijańskim korzeniom naszej Ojczyzny i dziedzictwu Jana Pawła II.*

*Wspomnienie błogosławionego Jana Pawła II naznaczone przez Kościół;
Wspomnienie dnia obecności Jana Pawła II na Górze Chełmskiej;
szczególne dni naznaczone wspomnieniem Jana Pawła II;
I soboty miesiąca – w tym czasie daje się szczególną możliwość
wszystkim wiernym oddawania czci błogosławionemu Papieżowi.*

Edward Dajczak
Biskup Edward Dajczak
Ordynariusz Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej

♦ 2013 ♦

Dekret Penitencjarii Apostolskiej dotyczący uzyskania odpustu zupełnego, 2013 r. (tłum. z j. łacińskiego)

No 10

Kuria Biskupia
w KOSZALINIE
Wpł. 16 GRU. 2013
Nr 012-7/13

Penitencjaria Apostolska
Prot. N. 589/13/I
Dekret o możliwości uzyskania łaski odpustu zupełnego

Ojciec Św. Franciszek, poinformowany przez o. Heinricha Waltera, Przełożonego Generalnego Instytutu Ojców Szensztackich oraz Przewodniczącego Prezydium Generalnego Międzynarodowego Ruchu Szensztackiego o uroczystościach jubileuszowych, podczas których przywodzi się na pamięć sprzed 100 lat o. Józefa Kentenicha, wtedy kapłana Stowarzyszenia Księży Pallotynów, który wewnętrznie przynaglony potrzebą religijnej odnowy, w Szensztat k. Vallendar powołał do życia wyżej wspomniane dzieło. To dokonało się poprzez poświęcenie się w przymierzu miłości z Maryją, która jest czczona pod wezwaniem Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej, Królowej i Zwycięskiej Pani.

Aby umożliwić wiernym uczestnictwo w Bożych darach, Ojciec Święty mając na względzie duchowe dobro wiernych, w trosce o Kościół powszechny oraz w szczególny sposób skierowany do członków Międzynarodowego Dzieła Szensztackiego, udziela możliwości uzyskania łaski odpustu zupełnego, który pod zwykłymi warunkami (wyznanie grzechów w sakramencie pokuty, przyjęcie Komunii świętej, modlitwa według intencji Papieża) ofiarowany jest wszystkim członkom Dzieła oraz innym wiernym, którzy uczestniczą w obchodach Roku Jubileuszowego, jeżeli tylko wyrażają skruchę za swoje grzechy i w swoim sercu wzbudzą pragnienie realizowania duchowych celów Roku Wiary.

Łaski odpustu zupełnego może dostąpić każdy, kto w czasie, od najbliższego 18 października aż do 26 października 2014 roku weźmie udział w uroczystościach jubileuszowych lub będzie uczestniczył w świętych obrzędach lub przynajmniej odprawi pobożnie rozmyślanie zakończone odmówieniem Ojciec Nasz i Wyznaniem Wiary oraz wezwaniami ku czci Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej, Królowej i Zwycięskiej Pani.

Dekret obejmuje podczas wyżej wymienionego czasu, każdy dzień w Szensztat oraz podczas zaplanowanych jubileuszowych dni w Rzymie oraz we wszystkich sanktuariach szensztackich na całym świecie.

Każdy członek Dzieła Szensztackiego, który ze względu na chorobę lub inne poważne przeszkody nie może uczestniczyć w uroczystościach jubileuszowych, może wszędzie tam, gdzie się znajduje uzyskać łaski odpustu zupełnego jeżeli tylko powstrzyma się od grzechu i wzbudzi intencję aby, tak szybko jak to będzie możliwe, wypełnić trzy warunki, łącząc się myślą i duchem z wiernymi obecnymi na tych nabożeństwach oraz ofiarując Bogu przez Maryję swe cierpienia i trudy życia.

Na drodze uzyskania Bożego przebaczenia, Penitencjaria Apostolska uprasza Ojców Szensztackich oraz kapłanów należących do Dzieła Szensztackiego, aby ofiarowali swoją posługę w sakramencie pojednania oraz aby często chorym udzielali Komunii świętej.

Niniejszy dekret obowiązuje na czas Roku Jubileuszowego niezależnie od jakichkolwiek postanowień zawartych.

Wydano w Rzymie, w Penitencjarii Apostolskiej, 2 października 2013 roku.

Podpisał
J. E. Ks. Kardynał Mauro Piacenza – Penitencjariusz Większy
Ks. Prałat Krzysztof Nykiel - Regens

Kopia: Hyl. Dumortierli (dn. 11.3), da. 16.12.2014 s. Dant. J. Mc

♦ 2015 ♦

Dekret bp. Edwarda Dajczaka ustanawiający Sanktuarium Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w Słupsku, 4 maja 2015 r.

DEKRET

ustanawiający

Sanktuarium Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

w kościele parafialnym pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Słupsku

W Adhortacji Apostolskiej *Redemptoris Custos* Jana Pawła II czytamy: „Pokładając ufność w przemożnym wstawiennictwie św. Józefa, Kościół widzi w nim również wspaniały wzór nie tylko dla poszczególnych stanów życia, ale dla całej chrześcijańskiej wspólnoty, niezależnie od warunków życia i zadań, jakie w niej pełni każdy z wiernych. (...) Niech św. Józef stanie się dla wszystkich szczególnym nauczycielem uczestnictwa w mesjańskiej misji Chrystusa, która jest w Kościele udziałem każdego i wszystkich: małżonków i rodziców, ludzi żyjących z pracy rąk czy też z jakiegokolwiek innej pracy, osób powołanych do życia kontemplacyjnego, jak i do apostołstwa” /RC 30-32/.

Wstawiennictwo i przykład św. Józefa są szczególnie drogie i bliskie dla duszpasterzy oraz wiernych parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Słupsku. Od wielu lat w parafii rozwija się żywy kult Opiekuna Kościoła świętego.

Mając na względzie potrzeby duchowe wszystkich pielęgnujących kult Świętego Józefa Oblubieńca w Jego wizerunku, a także w nawiązaniu do prośby miejscowego Proboszcza, wyrażonej pismem z dnia 31 maja 2014 r., niniejszym dekretem sporządzonym w oparciu o normy kan. 1230 KPK, w dzień jubileuszu 25-lecia powstania parafii, ustanawiam Sanktuarium Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w kościele parafialnym pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Słupsku.

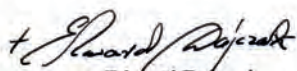
Do Rektora Sanktuarium, którym jest każdorazowy proboszcz parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Słupsku, należy zapewnienie wiernym obfitych środków zbawienia, zgodnie z normami prawa kościelnego, a zwłaszcza kanonów 1233-1234 KPK.

Wszystkim posługującym kapłanom, parafianom oraz pielgrzymom nawiedzającym Sanktuarium życzę obfitych łask Bożych i opieki Świętego Józefa Oblubieńca oraz udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

Dan w Koszalinie we wsp. św. Floriana, męczennika
dnia 04 maja RP. 2015

Znak: LS 44 - 5/15

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzegi

Ks. dr Wacław Łukasz
Kancierz Kurii

Prośba bp. Pawła Cieślika do papieża Franciszka o przyjęcie rezygnacji z pełnienia posługi biskupa pomocniczego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 3 czerwca 2015 r.

Koszalin, dnia 3.06.2015 r.

Jego Świątobliwość
Papież Franciszek
WATYKAN

Umiłowany Ojciec Święty,

Ja niżej podpisany, biskup Paweł Cieślik, urodzony 15 lipca 1940 roku w Czernicach na ziemi złotowskiej, mianowany biskupem 3 grudnia 1994 roku, konsekrowany 6 stycznia 1995 roku w Bazylice św. Piotra w Rzymie przez świętego już papieża Jana Pawła II, aktualnie biskup pomocniczy Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, pragnę poinformować, iż dnia 15 lipca 2015 roku osiągnę wiek 75 lat.

Zgodnie z kanonem 411 KPK pragnę pokornie złożyć na ręce Waszej Świątobliwości rezygnację z urzędu biskupa pomocniczego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Pełen wdzięczności Bogu za lata mojej posługi pasterskiej u boku kolejnych biskupów diecezjalnych Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, jeszcze raz proszę Waszą Świątobliwość o przyjęcie mojej pokornej prośby i zaliczenie mnie do grona biskupów emerytów.

Z synowskim oddaniem i pełen wdzięczności

+ Paweł Cieślik

Odpowiedź papieża Franciszka na prośbę bp. Pawła Cieślika o przyjęcie rezygnacji z pełnienia posługi biskupa pomocniczego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 1 lipca 2015 r.

NUNCJATURA APOSTOLSKA
W POLSCE
N. 5733/15

Warszawa, 1 lipca 2015

POUFNY

Ekscelencjo,

Niniejszym informuję, że Ojciec Święty Franciszek – w odpowiedzi na list Księdza Biskupa z dnia 3 czerwca 2015 r., napisany w myśl kan. 411 e 401 § 1 KPK – przyjął przedłożoną rezygnację formułą *nunc pro tunc*.

Uprzejmie proszę, aby Ksiądz Biskup – po konsultacji z biskupem koszalińsko-kołobrzeskim – zaproponował datę publikacji tej decyzji w którymś z dni września bieżącego roku.

W oczekiwaniu na odpowiedź, łączę wyrazy szacunku i ponawiam serdeczne pozdrowienie w Panu.

✠ Celestino Migliore
Nuncjusz Apostolski

cc. biskup koszalińsko-kołobrzeski

Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup Paweł CIEŚLIK
Biskup Pomocniczy Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej
KOSZALIN

Pismo Nuncjusza Apostolskiego w Polsce abp. Celestino Migliore dot. komunikatu o przyjęciu przez papieża Franciszka rezygnacji bp. Pawła Cieślika z pełnienia posługi biskupa pomocniczego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 14 września 2015 r.

Jego Ekszelencja
Ksiądz Biskup Paweł Cieślik
Biskup Pomocniczy Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej

Ekszelencjo,
Czcigodny Księżu Biskupie,

W nawiązaniu do mojego pisma z dnia 1 lipca 2015 r. (N. 5733/15), przekazuję w załączeniu komunikat, jaki zostanie opublikowany w dniu **19 września br. o godz. 12.00** (do tego czasu jego treść pozostaje poufna).

Ojciec Święty składa Księdzu Biskupowi serdeczne podziękowanie za posługę biskupią, pełnioną przez blisko 21 lat w charakterze biskupa pomocniczego archidiecezji koszalińsko-kołobrzeskiej.

Wniósł Ksiądz Biskup cenny wkład w rozwój i życie duchowe tej diecezji, wspomagając jej kolejnych ordynariuszy. Wizytacje kanoniczne, udzielanie sakramentu bierzmowania, praca w kurii biskupiej, pełnienie urzędu wikariusza generalnego i wcześniejsza posługa i kierowanie wyższym seminarium duchownym – to tylko niektóre posługi, które Wasza Ekszelencja z zaangażowaniem i kompetencją pełnił dla dobra wiernych tych ziem.

Osobne słowa uznania należą się Księdzu Biskupowi za wkład w prace Konferencji Episkopatu Polski, zwłaszcza w Komisji ds. duchowieństwa i jako protektor Ruchu Szentszackiego.

Może przeto Ksiądz Biskup – w 52. roku kapłaństwa – powiedzieć za św. Pawłem: *Pan stanął przy mnie, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie Ewangelii*. Do tych słów dołączam również moje wyrazy podziękowania i uznania. Bóg zapłać za apostolski trud!

Proszę również, aby Ksiądz Biskup – stosownie do sił i zdrowia oraz na prośbę i w uzgodnieniu z Pasterzem diecezji – wspomagał swym doświadczeniem, posługą i radą Diecezję i Konferencję Episkopatu Polski.

Polecam Księdza Biskupa wstawiennictwu Matki Kościoła i św. Pawła oraz zapewniam o pamięci w modlitwie.

✠ Celestino Migliore
Nuncjusz Apostolski

Warszawa, 14 września 2015
Prot. N. 5969/15

Komunikat Nuncjusza Apostolskiego w Polsce abp. Celestino Migliore o przyjęciu przez papieża Franciszka rezygnacji bp. Pawła Cieślaka z pełnienia posługi biskupa pomocniczego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej,
19 września 2015 r.

NUNCJATURA APOSTOLSKA
W POLSCE

N. 5969/15

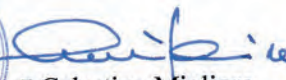
KOMUNIKAT

Ojciec Święty Franciszek

przyjął rezygnację bp. Pawła Cieślaka z pełnienia posługi biskupa pomocniczego diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, złożoną zgodnie z kan. 411 i kan. 401 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego.

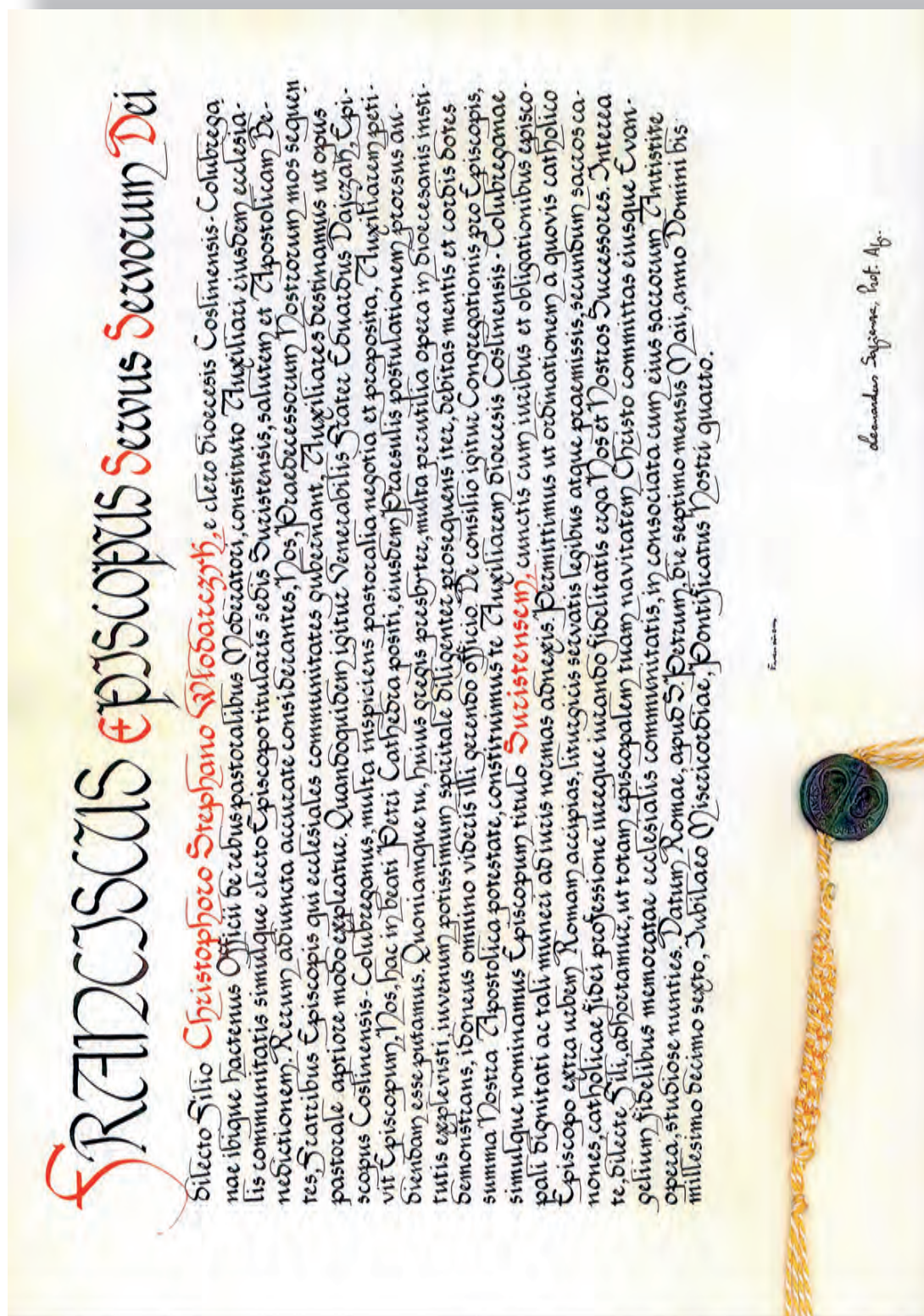
Warszawa, 19 września 2015 r.

✠ Celestino Migliore
Nuncjusz Apostolski

♦ 2016 ♦

Bulla papieża Franciszka mianująca bp. Krzysztofa Włodarczyka biskupem pomocniczym Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 7 maja 2016 r.

Dekret bp. Edwarda Dajczaka zwołujący II Synod Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 11 czerwca 2016 r.

BISKUP KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

DEKRET ZWOŁANIA II SYNODU DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

W adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium* o głoszeniu Ewangelii w dzisiejszym świecie papież Franciszek napisał: „Biskup powinien zawsze budzić komunę misyjną w swoim Kościele diecezjalnym, dążąc do ideału pierwszych wspólnot chrześcijańskich, gdzie wierzących ożywiały jedno serce i jeden duch (por. Dz 4, 32). (...) W swojej misji krzewienia komunii dynamicznej, otwartej i misyjnej powinien pobudzać i starać się o dojrzałość form uczestnictwa, proponowanych w Kodeksie Prawa Kanonicznego oraz innych form dialogu duszpasterskiego, pragnąc słuchać wszystkich (...). Jednak celem tych działań nie będzie w pierwszym rzędzie organizacja kościelna, lecz realizacja misyjnego marzenia o dotarciu do wszystkich” (nr 31).

Natomiast Kongregacja ds. Biskupów przypomina, że „zgodnie z wielowiekową zasadą działalności duszpasterskiej, (...) na szczycie wszystkich diecezjalnych struktur aktywnej współpracy w zarządzaniu diecezją przez biskupa miejsce uprzywilejowane zajmuje Synod diecezjalny. Stanowi on akt władzy biskupiej, a zarazem jest przejawem komunii – wyrazem komunii hierarchicznej należącej do natury Kościoła” (Dyktorium *Apostolorum successores* o pasterskiej posłudze biskupów, nr 167).

Idąc za tymi wskazaniem Urzędu Nauczycielskiego Kościoła, przeżywając diecezjalnie obchody Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski w Kołobrzegu, czyli u źródeł chrzcielnych Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, zgodnie z przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego (kan. 460-462),

ZWOŁUJĘ II SYNOD DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ,

czyli zebranie wybranych kapłanów oraz innych wiernych Kościoła Koszalińsko-Kołobrzeskiego, którzy dla dobra całej wspólnoty diecezjalnej będą świadczyć pomoc Biskupowi Diecezjalnemu w usłyszeniu tego, co Duch Święty mówi dzisiaj do Kościoła Koszalińsko-Kołobrzeskiego, oraz w rozpoznaniu dróg, którymi Bóg chce go prowadzić we współczesnym świecie.

Wszystkich Diecezjan proszę o zaangażowanie się w II Synod Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, w sposób szczególnie poprzez gorliwą modlitwę w jego intencji, zanoszoną do Boga w Trójcy Świętej Jedynej za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, Pani Skrzatuskiej oraz Patronów naszej diecezji – św. Wojciecha i św. Maksymiliana.

Kołobrzeg, 11 czerwca 2016 r.
Znak: B 15 - 1/16

ks. dr Wacław Łukasz
Kancierz Kurii

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

♦ 2018 ♦

Przyznanie kościołowi sanktuaryjnemu w Skrzatuszu tytułu bazyliki mniejszej, 9 listopada 2018 r.

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. n. 307/18

COSLINENSIS-COLUBREGANUS

Instante Excellentissimo Domino Eduardo Dajczak, Episcopo Coslinensi-Colubregano, litteris die 7 iunii 2018 datis, preces et vota cleri atque christifidelium expromente, Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, vigore facultatum peculiarium a Summo Pontifice FRANCISCO tributarum, ecclesiam sanctuarii in urbe v. d. *Skrzatusz*, Deo in honorem Assumptionis Beatae Mariae Virginis dicatam, titulo ac dignitate BASILICAE MINORIS omnibus cum iuribus atque liturgicis concessionibus rite competentibus perlibenter exornat, servatis vero servandis, iuxta Decretum "De Titulo Basilicae Minoris", die 9 novembris 1989 evulgatum.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 9 mensis novembris 2018, in festo Dedicationis Basilicae Lateranensis.

Robertus Card. Sarah
Praefectus

✠ Arturus Roche
Archiepiscopus a Secretis

♦ 2020 ♦

Dekret bp. Edwarda Dajczaka erygujący Dom Pielgrzyma w Skrzatuszu, 16 maja 2020 r.

Do wiadomości:

- 1/ Urząd Parafialny - Skrzatusz
- 2/ Redakcja KKWD - Koszalin
- 3/ a/a 2 egz.

DEKRET
erygowania Domu Pielgrzyma w Skrzatuszu

Mając na uwadze potrzebę prowadzenia duchowej formacji wiernych oraz rozwijający się ruch pielgrzymkowy, działając w oparciu o art. 12 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2018 r., poz. 380 tj.) niniejszym – z dniem 16 maja 2020 r. – eryguję Dom Pielgrzyma w Skrzatuszu z siedzibą w Skrzatuszu przy ul. Katarzyny Kadrzyckiej 2, 64-930 Szydłowo.

Dom Pielgrzyma będzie działał, jako jednostka wydzielona, w ramach kościelnej osoby prawnej jaką jest Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Skrzatuszu, dlatego każdorazowy proboszcz parafii będzie odpowiadał za działalność i majątek tego domu. Dom Pielgrzyma nie posiada odrębnej osobowości prawnej, kanonicznej ani cywilnej, ale posiada wydzieloną strukturę organizacyjną oraz wydzieloną działalność gospodarczą.

Budowa Domu Pielgrzyma wraz z wyposażeniem została sfinansowana w całości przez Diecezję Koszalińsko-Kołobrzeską.

Celem działalności Domu Pielgrzyma będzie prowadzenie rekolekcji i spotkań formacyjnych, działalność oświatowa i wychowawcza na rzecz dzieci i młodzieży, udostępnianie bazy noclegowej i gastronomicznej dla pielgrzymów i turystów, organizowanie imprez okolicznościowych oraz innej działalności zgodnie ze Statutem.

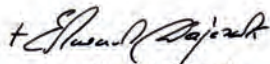
Dla osiągnięcia swych celów Dom Pielgrzyma może podejmować działalność gospodarczą taką jak: hotelarstwo, organizowanie imprez, catering, rehabilitacja, terapia uzależnień, handel.

Dom Pielgrzyma będzie zarządzany przez dyrektora powoływanego przez biskupa diecezjalnego, który będzie działał w oparciu o pełnomocnictwo udzielone przez proboszcza parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Skrzatuszu. Zakres obowiązków dyrektora i innych pracowników Domu Pielgrzyma powoływanych przez dyrektora oraz szczegółowe zasady funkcjonowania Domu Pielgrzyma określa Statut i Regulamin. Statut ustala również zakres odpowiedzialności za finanse Domu Pielgrzyma oraz za sprawy reprezentowania go wobec instytucji państwowych, samorządowych i społecznych.

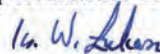
Wszystkim pracownikom i gościom Domu Pielgrzyma w Skrzatuszu życzę wszelkich łask Bożych i z serca błogosławię.

Dan w Koszalinie w święto św. Andrzeja Boboli
dnia 16 maja RP 2020
Znak: O 12 - 5/20

+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

ks. dr Wacław Łukasz
Kancelarz Kurii

♦ 2022 ♦

Bulla papieża Franciszka mianująca bp. Zbigniewa Zielińskiego biskupem koadiutorem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 10 marca 2022 r.

FRANCISCVS EPISCOPVS SERVVS SERVORVM DEI

Venerabili Fratri **Sbigneo Zieliński**, hactenus Episcopo titulo Medulano et Auxiliari archidioecesis Gedanensis, constituto Episcopo Coadiutori Ecclesiae Costlinensis, Colubreganae, salutem et Apostolicam Benedictionem. Omnes fideles unum cum Deo fieri cupientes, Verbum Dei audiunt, quod per os episcoporum praedicatur atque divinis sacramentis colitur ac efficit, ecclesialibus in communitatibus, ut ipsum Verbum sanctos eos reddat, Spiritus confirmet in filiis, Patria immagine. De his igitur pie cogitantes Nos, qui onera omnium Ecclesiarum gerimus, aptos Pastores ad illud ministerium una Nobiscum explendum studiose quaerimus. In praesens autem mentem Nostram ad communitatem Costlinensem, Colubreganam venit, cuius sacrorum Titulus, Venerabilis Frater Eduardus Dgiczak nuper postulavit, ut adiutorio vitae dioecesanæ moderandæ suum posset auxilio. Ideo de te, Venerabilis Frater, cogitamus, qui iam in auxilio tuo archiepiscopo Gedanensi praestando necessariiis sacerdotibus dotibus rebusque agendarum ac doctrinae penitus te ornatum ostendisti atque merito idoneus Nobis ad nova munia pastoralia obvianda videris. Itaque, audito consilio Congregationis pro Episcopis, Apostolicæ Nostrae auctoritatis plenitudine, fidenti animo te, vinculis superioris Ecclesiae titularis et Quarta muneris absoluit, Episcopum Coadiutorem dioecesis **Costlinensis-Colubreganae** constituimus, debitis datis iuribus congruisque impositis obligationibus. Hoc de Nostris decreto atque voluntate omnes christifideles huius communitatis facias certiores ut te verum magistrum in christiana fide habeant ac patrem. Denique oramus, Venerabilis Frater, ut Dominus Deus afflatu Spiritus sancti, dioecesanum populum, profecto in concordia cum eius Episcopo opera explendo, ita congregare permittat, ut illud magis magisque fiet cor et anima una (cfr. Act. 4, 32), scilicet unum corpus in Christo ubi aequaliter alterius membra (cfr. Rom. 12, 5), quas actu, dictu et opere ad Christum omnino pertinent. Datum Romae, Laterani, die decimo mensis Martii, anno Domini bis millesimo vicesimo secundo, Pontificatus Nostri nono.

Franciscus

Venerabili Fratri Sbigneo Zieliński

Bulla papieża Franciszka mianująca bp. Zbigniewa Zielińskiego biskupem koadiutorem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, 10 marca 2022 r. (tłum. z j. łacińskiego)

Franciszek Biskup Sługa Sług Bożych

Czcigodnemu Bratu Zbigniewowi Zielińskiemu, dotychczas Biskupowi Tytularnemu Medeli i Biskupowi Pomocniczemu Archidiecezji Gdańskiej, ustanowionemu Biskupem Koadiutorem Kościoła Koszalińsko-Kołobrzeskiego, pozdrowienie i Apostolskie Błogosławieństwo.

Wszyscy wierni, pragnąc stanowić jedno z Bogiem, słuchają Słowa Bożego, które jest głoszone ustami biskupów i celebrowane w Boskich sakramentach. To Słowo sprawia, że we wspólnocie Kościoła wierni są przez nie uświęceni, zaś Duch Święty utwierdza ich w byciu na podobieństwo dzieci Ojca.

Mając na sercu te właśnie sprawy, My, którzy nosimy troskę o potrzeby wszystkich Kościołów, szukamy pilnie właściwych Pasterzy, którzy by tę posługę razem z Nami pełnili. Przeto teraz myśl Naszą kierujemy ku wspólnocie Koszalińsko-Kołobrzeskiej, której Pasterz, Czcigodny Brat Edward Dajczak, niedawno prosił, aby dla zaradzenia potrzebom życia diecezji, mógł otrzymać odpowiednie wsparcie.

Dlatego też myślimy o Tobie, Czcigodny Bracie, który już w udzielaniu pomocy Twojemu Arcybiskupowi Gdańskiemu okazałeś się ozdobionym odpowiednimi zdolnościami, umiejętnością pełnienia wielorakich dzieł i zdrową nauką oraz słusznie jawisz się Nam odpowiednim do podjęcia nowych zobowiązań duszpasterskich.

Przeto, po wysłuchaniu rady Kongregacji do spraw Biskupów, pełnią Naszego Apostolskiego urzędu, ufnym sercem, zwalniając Cię z powinności zwierzchnika Kościoła tytularnego oraz urzędu biskupa pomocniczego, ustanawiamy Cię Biskupem Koadiutorem Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, nadając właściwe prawa i nakładając stosowne obowiązki.

O tymże Naszym pragnieniu i postanowieniu powiadam wszystkich wiernych tejże wspólnoty, aby Cię przyjęli jako prawdziwego nauczyciela w chrześcijańskiej wierze oraz ojca.

Modlimy się zatem, Czcigodny Bracie, aby Pan Bóg, tchnieniem Ducha Świętego, zechciał tak zjednoczyć lud diecezji z jego Biskupem w pełnieniu Jego dzieł, aby tenże lud stawał się coraz bardziej i bardziej jednym sercem i jedną duszą (por. Dz 4,32), to znaczy jednym ciałem w Chrystusie, gdzie poszczególni, będąc dla siebie nawzajem członkami, czynem, słowem i działaniem całkowicie należą do Chrystusa.

Dan w Rzymie, na Lateranie, dnia dziesiątego miesiąca Marca, roku Pańskiego dwa tysiące dwudziestego drugiego, w dziewiątym roku Naszego Pontyfikatu.

Franciszek

Źródło: Kuria Biskupia Koszalińsko-Kołobrzeska.

Dekret bp. Edwarda Dajczaka zniesienia parafii pw. św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny
w Mieszalkach, 6 lipca 2022 r.

Handwritten signature in red ink

Do wiadomości:

- 1/ Urząd Parafialny - Mieszalki
- 2/ Urząd Parafialny - Grzmiąca
- 3/ Urząd Dziekański - Barwice /Lubowo/
- 4/ Sąd Biskupi - Koszalin
- 5/ Redakcja KKWD - Koszalin
- 6/ a/a 3 egz.

DEKRET

zniesienia parafii pw. św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w Mieszalkach

Mając na uwadze racje duszpasterskie i administracyjne diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, po wysłuchaniu Rady kapłańskiej oraz zainteresowanych duszpasterzy, niniejszym – na mocy kan. 515 § 2 KPK – **znoszę kanonicznie parafię pw. św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w Mieszalkach**, dekanat Barwice.

Wobec powyższego ulegają zmianie postanowienia dekretu erygującego parafię w Mieszalkach z dnia 28.06.1957 r. znak: B XIII 13 - 790/57. Nowe postanowienia są następujące:

1. Terytorium istniejącej dotychczas parafii w Mieszalkach obejmujące miejscowości: **Godzisław, Kamionka, Mieszalki, Nosibądy, Radusz, Strzeszyn, Ubocze** zostaje **przyłączone** do parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Grzmiącej (zob. dekret z dnia 06.07.2022 r., znak: LG 6 - 2/22).

2. Kościołem parafialnym dla wiernych zamieszkujących na ww. terytorium staje się kościół pw. Matki Bożej Królowej Polski w Grzmiącej.

3. Kościół pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Mieszalkach (dotychczas parafialny) i kościół pw. św. Stanisława BM w Nosibądach stają się kościołami filialnymi parafii w Grzmiącej i przechodzą na jej własność.

4. Plebania i wszelkie dobra materialne istniejącej dotychczas parafii w Mieszalkach stają się własnością parafii w Grzmiącej.

5. Wierni mieszkający na ww. terytorium przechodzą pod wyłączną jurysdykcję proboszcza parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Grzmiącej.

6. Pozostałe miejscowości dotychczasowej parafii w Mieszalkach zostają przyłączone, na takich samych zasadach i w podobny sposób do następujących parafii:

- **Czarnkowo, Drzonowo Białogardzkie i Kowalki** do parafii pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Tychowie. Kościół pw. św. Stanisława Kostki w Kowalkach staje się kościołem filialnym parafii w Tychowie i przechodzi na jej własność (zob. LT 5 - 2/22).

- **Dzięciolowo** do par. pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Bobolicach. Tekst niniejszego dekretu należy opublikować we wszystkich kościołach należących dotychczas do parafii pw. św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny w Mieszalkach przez odczytanie go w dwie najbliższe niedziele po otrzymaniu i wywieszenie na tablicy ogłoszeń w tychże kościołach przez okres jednego miesiąca.

Dekret wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2022 r.

Dan w Koszalinie we wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej

dnia 6 lipca RP 2022

Znak: LM 4 - 2/22

Handwritten signature of ks. dr Wacław Łukasz
ks. dr Wacław Łukasz
Kancierz Kurii

Handwritten signature of Edward Dajczak
+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzescki

Dekret bp. Edwarda Dajczaka o nałożeniu nowych koron Piecie Skrzatuskiej, 18 września 2022 r.

BISKUP
KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKI

DEKRET
koronacji cudownej figury
Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, Pani Skrzatuskiej
w Skrzatuszu

Ku chwale Boga Wszechmogącego
i na wieczną rzecz pamiątkę

w niedzielę, dnia 18 września 2022 r., na Mszy św. o godz. 12.00, na zakończenie obchodów jubileuszu 50-lecia diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, podczas uroczystości odpustowych odbywających w sanktuarium diecezjalnym w Skrzatuszu, w obecności biskupów z metropolii szczecińsko-kamieńskiej, licznie zgromadzonego duchowieństwa i wiernych przybyłych z całej diecezji, została ukoronowana nowymi koronami, cudowna figura Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, Pani Skrzatuskiej. Korony te pobłogosławił Ojciec Święty Franciszek dnia 7 września bieżącego roku w Rzymie podczas spotkania z biskupami z naszej diecezji.

Uroczystej Mszy Świętej koncelebrewanej przy ołtarzu polowym na placu przy bazylice skrzatuskiej przewodniczył abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, który również dokonał uroczystego aktu koronacji.

Po koronacji Pieta powróciła do skrzatuskiej bazyliki, gdzie nastąpiło nabożeństwo zawierzenia diecezji.

Wszyscy biorący udział w skrzatuskich uroczystościach, a także łączący się w tej modlitwie przez media otrzymali szczególny dar papieskiego odpustu.

Dan w Koszalinie, dnia 18 września RP 2022

Znak: LS 4 - 3/22

ks. dr Wacław Łukasz
ks. dr Wacław Łukasz
Kancelarz Kurii

+ Edward Dajczak
+ Edward Dajczak
Biskup Koszalińsko-Kołobrzescki

Listy pasterskie

**LIST PASTERSKI BISKUPA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEGO DO DUCHOWIEŃSTWA
I WIERNYCH (Z DNIA 21.09.1972 R.)**

IGNACY

z Bożego zmiłowania i łaski Stolicy Apostolskiej
pierwszy biskup koszalińsko-kołobrzegi
Duchowieństwu i Wiernym pozdrowienie
i błogosławieństwo w Panu!

Niezwykajny to już jest sposób rozpoczynania Listu Pastorskiego – ale, tradycją uświęcony, używany był przez długie wieki. I dlatego sądzę, że jest usprawiedliwiony w pełni – dzisiaj – tą niezwykłą okazją, w której się do Was – Ukochani Bracia Kapłani – i do Was Drodzy Diecezjanie, odzywam pierwszym moim Listem Pastorskim w nowej diecezji koszalińsko-kołobrzegiej, jako pierwszy jej biskup, który równocześnie tym odezwaniem się wskrzesza prastarą tradycję kołobrzegiej diecezji i jedyne, jak wydają się świadczyć źródła historyczne – biskupa kołobrzegiego – Reinberna.

Zamierzchłe dzieje diecezji

Odzywam się do Was jako kontynuator zamierzchłej przeszłości wspaniałej tradycji naszego Narodu i zarazem Kościoła naszego na tych właśnie ziemiach. Bo polski król – Bolesław Chrobry – był panem tej ziemi w 1000 roku, jeżeli mógł za wiedzą i zgodą papieża i cesarza, w tych czasach, biskupa w Kołobrzegu osadzić. Osadził go w Kołobrzegu, poddał metropolie gnieźnieńskiej i związał bez reszty ze sprawami polskiego królestwa. Mówi nam historia, że przez polskiego króla wysłany z misją na Ruś, zginął tam po 18 latach rządów nad diecezją kołobrzegą. Z chwilą jego śmierci upadła i diecezja kołobrzegska, jak świadczą dostępne dla nas źródła historyczne z tych czasów; i chociaż w późniejszych wiekach nie została wskrzeszona na nowo – przetrwała jednak w źródłach historycznych i przetrwała w pamięci naszego Narodu, razem zawsze wymieniana z Wrocławiem i Krakowem, jako biskupstwami pierwszej niezależnej metropolii polskiej w Gnieźnie. Każdy, kto jako dziecko w szkole uczył się historii polskiej, każdy, kto jako starszy studiował historię Kościoła katolickiego na polskiej ziemi – uczył się nazwy Kołobrzeg i znał imię Reinberna, pierwszego biskupa diecezji kołobrzegiej. Ale równocześnie uczył się przez całe wieki każdy Polak, że to były polskie ziemie, że aż tutaj i dalej sięgała władza polskiego króla i że razem z jego wpływami wchodził na te ziemie Kościół katolicki, ucząc zasad wiary i moralności Chrystusowej.

Powrót Narodu i Kościoła

Po wiekach wrócił polski Naród na swoje stare rubieże. Wrócił w rezultacie zmagania II wojny światowej, okupiony ten powrót morzem przelanej krwi i ofiarą nieopisanego cierpienia najlepszych synów i córek swoich, którzy przeszli szlak więzień, obozów koncentracyjnych czy jenieckich i tych, którzy znosili codzienny trud ciężkich wojennych czasów w domach swoich czy obcych. Wrócił zrządzeniem Opatrzności Boga, który jest – jak mówi ludowa mądrość – nierychliwy, ale sprawiedliwy. Razem z Narodem polskim wrócił na te ziemie Kościół katolicki, bo tak już zawsze w naszej historii bywało, że istniało nie tylko ścisłe powiązanie między Kościołem i Narodem, ale i niezwykle owocna współpraca (Ks. Kard. Wyszyński – kazanie z dnia 26.08.1972 r.).

Współpraca Kościoła i Narodu

I ta współpraca, współpraca niezwykle owocna, jest przepiękną tradycją naszego Narodu. Dlatego nie zna nasza historia wojen religijnych, które tyle nieszczęść potrafiły sprowadzić – i sprowadzają i dziś – na inne narody Europy. Kościół uczył nasz Naród uczciwego życia, uczył pracowitości i oszczędności, uczył poszanowania cudzej własności, uczył wytrwałości w dobrym. I trzeba powiedzieć, że mimo wielu nie tylko pozytywnych cech naszego słowiańskiego usposobienia, na przestrzeni wieków, byliśmy pojętnymi uczniami naszego mądrego Nauczyciela. Na dowód wystarczy przytoczyć długą litanię świętych i błogosławionych naszego Narodu, by znaleźć potwierdzenie prawdy, że można ze wzrokiem utkwionym w niebo dobrze zagospodarować ziemię i uczynić ją sobie w mądry sposób poddaną (por. Księgę Rodzaju 1,28).

Pouczone decyzje Ojca Świętego

Te powiązania – tę owocną współpracę, tę tradycję przypomnieli nam ogłoszona dnia 28 czerwca br. decyzja Ojca św. Pawła VI, który skoro tylko sytuacja polityczna na to pozwoliła, po ratyfikacji układów polsko-niemieckich, nie tylko dostosował granice administracji kościelnej do zachodniej granicy państwa polskiego, ale spełniając postulaty potrzeb duszpasterskich i nawiązując do wspaniałej tradycji tych ziem – stworzył cztery całkiem nowe diecezje. Jedną z nich jest właśnie nasza nowa diecezja koszalińsko-kołobrzeska.

Wdzięczni jesteśmy Ojcu św. za jego odwagę, okazaną podjęciem tej decyzji, bo nie dla wszystkich – szczególnie w narodzie niemieckim – decyzja ta okazała się tak oczywistą, jak dla nas Polaków. Dziękujemy równocześnie tym wszystkim, którzy – rozumiejąc jej wagę – do podjęcia tej decyzji się przyczynili – na pierwszym miejscu Prymasowi Polski – Ks. Kardynałowi Wyszyńskiemu, że żadnymi trudnościami niezrażony, walczył w tej sprawie iście po bohatersku.

Wartość tradycji

Wdzięczni jesteśmy Ojcu św. za to, że przyjmując sugestie Ks. Kardynała Prymasa siedzibą nowej diecezji uczynił najprężniejszy ośrodek miejski tej części Polski, miasto Koszalin – ale że w nazwie diecezji wrócił do wspaniałej tradycji związanej z miastem Kołobrzegiem. Bo właśnie przez to powiązanie jest ta decyzja przypomnieniem tych wszystkich wartości, które w przeszłości naszego Narodu kryją się jako jego tradycja – tradycja, poprzez którą z pokolenia na pokolenie są przekazywane obyczaje, poglądy, wierzenia, sposoby myślenia i postępowania. Ona stanowi podstawę ciągłości kultury narodowej i jest jednym z czynników jej dalszych, kierunkowych, twórczych przemian. Dobrze to rozumiejąc, uczyliśmy się wszyscy wiersza Adama Asnyka: *Do Młodych* i chyba wszyscy umiemy te zwrotki na pamięć, która sławi tradycję Narodu.

„Ale nie depczcie przeszłości ołtarzy,
Choć macie sami doskonalsze wznieść,
Na nich się jeszcze święty ogień żarzy
I miłość ludzka stoi tam na straży
I wy winniście im cześć”.

Wielkość nowych przemian

Ale szanując tradycję – nie jesteśmy tradycjonalistami w tym znaczeniu, żeby przeszłość miała mieć dla nas bezwzględną wyższość nad teraźniejszością, żeby tylko minione czasy miały być czasami świetności, żeby współczesny nam świat miał być skazany bez reszty na zagładę upadku. To Sobór Watykański II orzekł w Konstytucji pastoralnej o Kościele w świecie współczesnym, iż „dla wierzących jest pewne, że ów ogromny wysiłek, przez który ludzie starają się w ciągu wieków poprawić warunki swego bytowania, wzięty sam w sobie, odpowiada zamierzeniu Bożemu” (p. 34). Tę prawdę widzimy potwierdzoną w fakcie, że siedzibą wznowionej, tradycyjnej diecezji kołobrzesckiej stał się największy ośrodek administracyjno-przemysłowy – prężny nowym budownictwem – miasto Koszalin, a katedrą diecezji został kościół Mariacki tego miasta. Tak złączyło się to co stare, to co tradycyjne i zamierchłe z tym co nowe, co rozwinęło się dopiero w ostatnich latach i na naszych oczach. A tą decyzją Ojciec św. dał jeszcze raz dowód, że „nauka chrześcijańska nie odwraca człowieka od budowania świata i nie zachęca go do zaniedbywania dobra bliźnich, lecz raczej silniej wiąże go obowiązkiem wypełniania tych rzeczy” (p. 34).

Wspólny program działania

To powiązanie przeszłości z teraźniejszością niech będzie naszym wspólnym programem działania w nowej diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, nawiązującej do wspaniałej tradycji sprzed tysiąca prawie lat – a przecież całkiem nowej i młodej:

1. Uszanować to co stare i zamierchłe – a przecież tak bardzo cenne – uszanować i otoczyć opieką każdy stary kościół, każdą przydrożną kapliczkę, każdy na rozstajach stojący krzyż – ale równocześnie budować i otoczyć opieką to, co nowe – a przecież tak bardzo konieczne – zakład pracy i mieszkalny dom, nową drogę i nową maszynę. Przystosowywać wnętrze starego kościoła do nowych wymogów liturgii – ale i mieć nadzieję, że będziemy mogli wybudować niejeden nowy kościół, by jego współczesną architekturą – poprzez kamienie – dać świadectwo o naszej wierze (por. Łk 19,40).

2. Uszanować staropolski zwyczaj, tradycją od wieków przekazany – i ten dotyczący ogniska rodzinnego i ten znaczący tak wiele w życiu wspólnym poza rodziną – ten, który każe nowo rozpoczynany bochenek chleba przeżegnać znakiem krzyża świętego i ten, który każe wieniec dożynkowy zanieść do kościoła, by plony pól poświęcić modlitwą dziękczynną do Boga – ale równocześnie budować nową rodzinę, dobrze przygotować jej założenie przez solidną naukę, przez zdobycie zawodu i przez wyrobienie chrześcijańskich cnót u młodych chłopców i dziewcząt; budować nowe społeczeństwo zdrowe i silne, nieulegające pijaństwu i rozpucie, pobożne i zgodne, oszczędne i pracowite.

3. Uszanować każdego starego człowieka, szczególnie styranego chorobą i ciężką pracą, otoczyć go czułą opieką, by jak najdłużej korzystać z jego bogatego doświadczenia życiowego – ale równocześnie otoczyć najtroskliwszą opieką nowe, poczynające się pod sercem matki życie, wziąć na siebie chętnie obowiązek wychowania nowego człowieka, starając się o to, by za przykładem Chrystusa Pana „wzrastał w latach, w mądrości i w łasce u Boga i u ludzi” (Łk 2,49) – starając się o to, by w jego życiu, nauce języka polskiego i innych przedmiotów towarzyszyła – pogłębiana z roku na rok – nauka katechizmu i Dziejów Biblijnych – starając się oddziaływać na niego dobrym przykładem, z którego weźmie na swoją drogę życiową tylko zbudowanie i zachętę do dobra.

Zakończenie

Ileż w tym naszym wspólnym programie wielkiej pracy i trudnych zadań, dla każdego z nas i dla Was, Ukochani Bracia w Chrystusowym Kapłaństwie – i dla Was, Drodzy Diecezjanie: dla Was dzieci i młodzieży, dla Was ojcowie i matki, mężowie i żony, dla Was samotnie idących przez życie.

Polemy te zadania Tej, którą w październikowych pacierzach różańcowych i litanijnych, tyle razy nazwiemy i Matką, i Panią, i Królową naszą, i którą przecież uważamy za Pośredniczkę Bożych łask, tak nam bardzo potrzebnych do wykonania wyznaczonych zadań.

„Z Bogiem, z Bogiem, każda sprawa – Tak mawiali starzy.
Kiedy wezwiesz tej pomocy, wszystko ci się darzy”.

Niech dla Was wszystkich – znakiem tej pomocy Bożej – będzie moje biskupie błogosławieństwo, którego Wam udzielam z całego serca:

w Imię Ojca + i Syna + i Ducha Świętego. Amen.
+ IGNACY JEŻ

Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Dan w Koszalinie, w uroczystość św. Mateusza, Apostoła i Ewangelisty, dnia 21 września R.P. 1972

LIST PASTERSKI BISKUPA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEGO NA I NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU, DNIA 8 MARCA 1992 R.¹

„Napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz” (Łk 4,8) – słowa Pana Jezusa z dzisiejszej niedzielnej Ewangelii.

Drodzy Diecezjanie!

I. Po raz pierwszy zwracam się do Was tym pozdrowieniem. Z woli Ojca św. Jana Pawła II objąłem bowiem posługę pasterską w diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej. Wyrażam radość z faktu, że w tej odpowiedzialnej służbie wspierać mnie będzie mój drogi i dostojny poprzednik ks. bp Ignacy Jeż, i to nie tylko modlitwą, lecz także radą i doświadczeniem. To, czego dokonał w czasie swego 20-letniego posługiwania pasterskiego w tej diecezji, jest niebywałe. Dziękuję księżom biskupom pomocniczym Tadeuszowi i Piotrowi za list odczytany w całej diecezji dnia 9 lutego 1992 r., w którym przypomniane zostały wielkie zasługi ks. biskupa Ignacego. Jego następcą w posługiwaniu pasterskim diecezji może jedynie pokornie prosić Pana Boga, aby nic z tego, co pierwszy biskup koszalińsko-kołobrzescki osiągnął, nie zostało stracone ani zmarnowane.

II. Jak powiada św. Augustyn: z postanowienia Bożego jestem dla Was biskupem, lecz razem z Wami jestem członkiem Ludu Bożego. Odczytując więc Ewangelię dzisiejszej pierwszej niedzieli Wielkiego Postu, odnoszę ją zarówno do mojego życia i moich nowych i niełatwych obowiązków, jak i do Waszej sytuacji życiowej tak w rodzinie, jak i w życiu zawodowym i publicznym. Obecny rok duszpasterski w Polsce poświęcony jest tematowi młodzieży. Zachęcam rodziców, kapłanów i wychowawców, by słowem i przykładem życia pouczali młodzież, jak przyjmować i realizować w życiu ewangelię Pana naszego Jezusa Chrystusa.

III. W dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus daje nam przykład, w jaki sposób mamy pokonywać trzy najczęściej powtarzane przez szatana pokusy: pokusę łatwego chleba, pokusę łatwej władzy i posiadania oraz pokusę łatwego powodzenia i poklasku. Mamy uświadomić sobie i naszej młodzieży, że każdy człowiek spotyka się z tą potrójną pokusą.

Pierwszą jest pokusa łatwego chleba. „Powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem” (Łk 4,3). Jest to pokusa odrzucenia pracy, dobrowolnego umartwienia i ofiary. W pewnym seminarium duchownym Ojciec duchowny zachęcał z okazji Środy Popielcowej kleryków najmłodszego kursu do dobrowolnego umartwienia i ofiary. Niektórzy klerycy byli zdziwieni: po co dobrowolnie umartwiać się? Życie ma i tak już dosyć trudności i ofiar! Ci młodzi ludzie zapewne nie byli wychowywani w domu rodzinnym do ofiary, do dobrowolnego wyrzeczenia. Dlaczego tak wiele młodych małżeństw rozwodzi się? Bo nowożeńcy nie byli przygotowani do ofiary, do umartwienia.

¹ Pierwsze słowo do diecezjan bp. Czesława Domina.

Chcieli tylko brać, a nie dawać. Sądzili, że ślub to już szczyt, to koniec, a przecież to dopiero początek! Uczmy młodzież przykładem życia, że trzeba wielu dobrowolnych ofiar, wyrzeczeń, pracy i wysiłku, ażeby dojść do szczęśliwej mety. Nie należy szukać chleba łatwego!

Druga pokusa to chęć łatwego osiągnięcia majątku i władzy. „Jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje” (Łk 4,7). Służenie nie jest modne. Służenie uważane jest za niegodne człowieka XX wieku. Także apostołowie często spierali się, kto z nich jest większy. A Pan Jezus dał im na to odpowiedź: „Największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a przełożony jak sługa... Ja jestem pośród was, jak ten kto służy” (Łk 22,26–27). A w innym miejscu Pan Jezus powiada: „Nie przyszedłem po to, aby mi służono, ale abym ja służył” (Mt 20,28). Nawet w uroczystej chwili, gdy Pan Jezus żegnał się z apostołami podczas ostatniej wieczerzy, powstał między nimi spór o pierwszeństwo. Wówczas Pan Jezus wstał, przepasał się, wziął miednicę i obchodząc umył im nogi. Na końcu powiedział: „Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jako ja wam uczyniłem” (J 13,12–15). Nieraz ręce opadają wójtom, prezydentom miast, wojewodom i innym pracownikom administracji państwowej, gdy widzą tak powszechną znieczulicę, niedbalstwo i egoizm. Powstaje wtedy pytanie, czy w takiej sytuacji warto służyć? Czy warto się wysilać? Dawajmy zawsze młodzieży żywy przykład postawy służebnej zarówno w rodzinach, jak we wspólnotach parafialnych i w życiu publicznym.

Trzecia pokusa dotyczy łatwego powodzenia i otrzymania poklasku. Wzbudź sensację, niech cię wszyscy chwala! Tej pokusie Pan Jezus przeciwstawił pokorne o sobie mniemanie, dalekie od sensacji, poklasku. W ostatnim zdaniu dzisiejszej Ewangelii św. Łukasz zaznaczył, że „diabeł odstąpił od Niego aż do czasu” (Łk 4,13). Pod koniec Wielkiego Postu, w czasie Wielkiego Tygodnia, czytać będziemy opisy Męki Pańskiej. Św. Marek ewangelista relacjonuje, iż „Arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili: Innym wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli” (Mk 15,31–32). Czy sytuacja ta nie była dalszym ciągiem pokusy łatwego powodzenia? Uczmy młodzież, by nie szukała poklasku i łatwego powodzenia, ale też nie załamywała się niepowodzeniem.

IV. Również biskup diecezji musi uważać na te trzy pokusy i wystrzegać się łatwego chleba, łatwej władzy i łatwego powodzenia. Z tej walki z pokusami szatańskimi można wyjść zwycięsko jedynie naśladowując przykład Boskiego Mistrza i w oparciu o Jego moc i miłosierdzie. Gdy w roku 1931 Pan Jezus objawił się Siostrze Faustynie w Płocku i dał jej polecenie namalowania obrazu Miłosierdzia Bożego z napisem: „Jezu, ufam Tobie”, powiedział do niej: „Pragnę, aby ten obraz czczono (...) na całym świecie. Obiecuję, że dusza, która czcić będzie ten obraz, nie zginie. Obiecuję także już tu na ziemi zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinę śmierci. Ja, Pan, bronić jej będę jako swej chwały” (Dz. S. Faustyny 47–48). „Powiedz moim kapłanom, że zatwardziali grzesznicy kruszyć się będą pod ich słowami, kiedy będą mówić o niezgłębionym moim Miłosierdziu (...). Kapłanom, którzy głosić będą i wysławiać Miłosierdzie moje, dam moc przedziwną i namaszcze ich słowa i poruszą serca, do których przemawiać będą” (Dz. S. Faustyny 1521).

Słowami „Jezu, ufam Tobie” powierzam Miłosierdziu Bożemu moje posługiwanie pasterskie w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej. Czynię to za wstawiennictwem Matki Boskiej ze Skrzatusza, Tej, która nie szukała łatwego chleba, Tej, która spieszyła do Elżbiety w postawie służebnej i zauważyła troskę nowożeńców w Kanie Galilejskiej i wreszcie, która nie goniąc za poklaskiem towarzyszyła Boskiemu Synowi w czasie Jego bolesnej męki. Niech podobnie jak w Kanie Galilejskiej wspiera swoim wstawienniczym słowem cały Lud Boży diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, wiernych, a szczególnie naszą młodzież, abyśmy wszyscy mogli owocnie realizować wskazania Jej boskiego Syna z dzisiejszej Ewangelii niedzielnej: „Panu, Bogu swemu będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”.

W tej intencji Wam błogosławię: W Imię Ojca + i Syna + i Ducha Świętego! Amen.

/+Czesław Domin/ Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski
Koszalin, w święto Katedry św. Piotra, dnia 22 lutego 1992 r.

LIST PASTERSKI BISKUPA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEGO²

Umiłowani w Panu Diecezjanie,

Zwracam się do Was z moim pierwszym słowem pasterskim jako Wasz nowy biskup. Jak już wiecie, w dniu 31 sierpnia odbyły się moje święcenia biskupie i ingres do katedry koszalińskiej oraz objęcie rządów powierzonej mi wolą Ojca Świętego Jana Pawła II diecezji. Dzisiaj, 8 września – w Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny – odbywa się mój ingres do konkatedry w Kołobrzegu. Przychodzę do Was z prastarej diecezji wrocławskiej. Przychodzę do diecezji młodej, bo liczącej zaledwie 24 lata, i jednocześnie starej, bo korzeniami sięgającej roku 1000. Diecezja bowiem Kołobrzaska była pierwszą, która powstała na ziemiach zachodnich i północnych Polski. Utworzona została wraz z pierwszą polską metropolią oraz z powstałymi diecezjami krakowską i wrocławską stanowiła sufraganię Gniezna. Pierwszym i jedynym jej biskupem był Reinbern z Merseburga, człowiek głębokiej wiedzy, pobożności i gorliwości apostołskiej. Działalność biskupa Reinberna nie trwała jednak długo i nie przyczyniła się do utrwalenia chrześcijaństwa na Pomorzu, gdzie nastąpiła reakcja pogańska i biskupstwo w Kołobrzegu upadło, a sam biskup został stracony ok. 1018 r.

Mimo, że wspomniane biskupstwo upadło, to przecież fakt utworzenia go ongiś i złączenia go z metropolią gnieźnieńską pozostał znany w historii Polski i jako taki zaważył też na decyzji Papieża Pawła VI z dnia 28.06.1972 r. utworzenia na jego terytorium nowej diecezji, która w swej nazwie nawiązuje do tego faktu i posiada konkatedrę w mieście, które przed prawie 1000 lat było siedzibą biskupa Reinberna.

Diecezja natomiast mojego pochodzenia, czyli wrocławska, w jakiejś mierze, w początkach swojego istnienia sięga korzeniami diecezji kołobrzesckiej. Utworzona w 1123/24 diecezja kruszwicka miała według wielu historyków być kontynuatorką misyjnych zadań biskupstwa kołobrzesckiego. Obok niej miała być w tym samym czasie utworzona diecezja wrocławska z myślą o ewangelizacji Prus. W 1156 r. miało nastąpić scalenie obu diecezji w jedną, która od nowej siedziby we Wrocławku była odtąd nazywana wrocławską, kujawską lub pomorską.

Mając przed oczyma to wielkie dziedzictwo duchowe oraz burzliwe dzieje ziem, które wchodziły w skład diecezji koszalińsko-kołobrzesckiej, przychodzę do Was, aby Wam służyć, aby spieszyć z posługą duchową, głosić Ewangelię Pana naszego Jezusa Chrystusa, aby Was umacniać w wierze, krzepić nadzieję, aby być z Wami, dzielić Wasze radości i smutki, niepokoje i obawy. I chciałbym dzisiaj powtórzyć słowa z Ewangelii św. Marka: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (Mk 1,14).

² Pierwsze słowo do diecezjan bp. Mariana Gołębiewskiego.

W tym pierwszym moim wystąpieniu skierowanym do Diecezjan nie mogę nie wspomnieć nieodżałowanej pamięci, mojego poprzednika na stolicy biskupów koszalińsko-kołobrzeskich, ks. biskupa Czesława Domina, który odszedł do Pana dnia 15 marca 1996 r. Był z Wami krótko, ale bardzo głęboko wpisał się w dzieje tej diecezji. Przede wszystkim przez swoją pracę charytatywną, ale również przez świadectwo życia i cierpienia. Wspominam Go dzisiaj z czcią i wdzięcznością za to, czego tak w krótkim czasie dokonał. Ufam, że również z nieba będzie nas wspierał swoim wstawiennictwem u Pana, że nie zapomni o swojej owczarni i o jej nowym pasterzu.

Śp. biskup Czesław zdawał sobie sprawę, jak trudno jest szukać Boga w doświadczeniu choroby. Był cierpliwym słuchaczem problemów chorego człowieka. U schyłku życia miał aż nadto okazji, by doświadczyć ich osobście. Złożony długotrwałą i ostatecznie śmiertelną chorobą napisał ze szpitala list do dzieci, w którym oznajmił im, że jest przygotowany na śmierć, ale prosi o modlitwę. Umiał żyć po chrześcijańsku i również po chrześcijańsku umierał.

Kiedy wzrokiem wiary i umysłu obejmuję to wszystko, co stanowi treść Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, na pierwszym miejscu stawiam troskę o seminarium duchowne i o powołania kapłańskie i zakonne. Wciąż w tej rozległej pod względem terenu diecezji potrzeba nowych pracowników na niwie Bożej. Cieszę się, że mamy własne seminarium, własne kadry naukowe i wychowawcze. Cieszę się z każdego alumna, kandydata, który stuka do furty seminaryjnej, by tutaj zrealizować swoje powołanie. W intencji seminarium i powołań będę się gorąco modlił i Was, moi Drodzy Diecezjanie, do tej modlitwy z całego serca zachęcam. Nie wolno nam zmarnować przez jakiegokolwiek zgorszenie, czy negatywne świadectwo życia żadnego powołania, które za łaską Bożą w tej diecezji się rodzi!

Przy tej okazji zwracam się z moim biskupim słowem do Czcigodnych Braci Kapłanów. Bardzo doceniam Waszą pracę, która dokonuje się w specyficznych warunkach. „Bóg powołuje zawsze swoich kapłanów z określonych środowisk życia ludzkiego i kościelnego, które w sposób nieuchronny ich kształtują i do których zostają potem powołani z posługą Ewangelii Chrystusa” (Adhortacja apostolska, „Pastores dabo vobis”, nr 5). Z pewnością to „co w fizjonomii kapłana jest istotne, pozostaje niezmiennie, bowiem w przyszłości tak samo jak dziś musi być on podobny do Chrystusa. Jezus, żyjąc na ziemi, sam stał się doskonałym modelem kapłana, i realizował kapłaństwo służebne, które jako pierwsi otrzymali Apostołowie. Ma ono trwać i odtwarzać się nieprzerwanie we wszystkich epokach historii. W tym sensie kapłan trzeciego tysiąclecia będzie kontynuatorem kapłanów, którzy w minionych wiekach kierowali życiem Kościoła. Także w roku dwutysięcznym powołanie kapłańskie nadal będzie wezwaniem do przeżywania jedynego i niezmiennego kapłaństwa Chrystusa” (Jan Paweł II, „Anioł Pański”, 14 I 1990 r., „L'Osservatore Romano”, 15–16 I 1990 r.).

Tak wiele mówiono w ostatnich latach o kryzysie tożsamości kapłańskiej. Zastanawiano się nad tym do jakiej warstwy społecznej należy kapłanów przypisać. Pamiętajcie o jednym, że z ludu jesteście wzięci i dla ludu jesteście ustanowieni (por. Hbr 5,1). Wiem, ile trudu trzeba było podjąć przy utrwalaniu fundamentów naszej diecezji. Za ten ogromny trud pracy duszpasterskiej, katechetycznej, budownictwa sakralnego i innych wyrażam Wam moje szczerze uznanie i głęboką wdzięczność. Słowo wdzięczności kieruję do Drogich Księży Emerytów, którzy poświęcili swoje siły i zdrowie dla dobra duchowego powierzonego ich trosce Ludu Bożego.

Chciałbym, aby adresatami mojego listu pasterskiego poczuli się wszyscy Diecezjanie, cały Lud Boży tejże diecezji: duchowni wszystkich stopni i funkcji, siostry zakonne i osoby życia konsekrowanego, świeccy bracia i siostry wszystkich kategorii i stanów.

Umiłowani w Panu! Dla wielu z Was życie na Pomorzu Środkowym stało się w ostatnich latach trudne i uciążliwe. Jest wiele problemów społecznych, które Was niepokoją i dręczą, jest wiele biedy duchowej i materialnej, spowodowanej rozpadem dawnych struktur gospodarczych, a w konsekwencji jest dużo bezrobocia, które alienuje człowieka, godzi w jego godność i prowadzi do izolacji społecznej. Jest wiele ziemi leżącej odłogiem. Sytuacja taka rodzi zniechęcenie, brak nadziei, wywołuje agresję, niezadowolenie, a nawet rozpacz. Zwracam się do Was z gorącym apelem: Nie zniechęcajcie się! Nie upadajcie na duchu! Nie porzucajcie tej ziemi, która aktem sprawiedliwości dziejowej została Wam przydzielona na własność. Tutaj zbudowaliście sobie swoją nową Ojczyznę. Dzieje tej ziemi były niezwykle burzliwe. Iluż tutaj zmieniano się władców, ile powstało księstw, które z kolei zmieniały

właściciela, upadały, odradzały się jak „Feniks z popiołów”. Po II wojnie światowej – na prastarych korzeniach słowiańsko-piastowskich – wyrosło tu nowe polskie życie. To Wy byliście pionierami nowego porządku i ładu. Powtarzam raz jeszcze: Nie porzucajcie tej ziemi! „Czyńcie ją sobie poddaną” (Rdz 1,28). Będę wzywał naszego Pana i Stwórcę, aby Wam na tej ziemi błogosławił.

Wskutek zaistniałej sytuacji powstało też wiele problemów wychowawczych związanych z promocją społeczną nowego pokolenia i z budowaniem państwa demokratycznego. Apeluję do wszystkich instytucji państwowych, na których spoczywa odpowiedzialność za wychowanie młodego człowieka do ścisłej współpracy z Kościołem, któremu w szczególny sposób leży na sercu troska o młodego człowieka i przyszłość naszego narodu.

Z wiarą i nadzieją spoglądam w przyszłość. Współ z biskupami pomocniczymi: Tadeuszem i Pawłem oraz naszym Drogim Biskupem Seniorem podejmujemy trud pracy duszpasterskiej, który w tym roku realizowany jest pod hasłem „Pokuta i pojednanie”. Chciałbym, aby temat pokuty i pojednania, wyrażony nowotestamentowym pojęciem *metanoia*, oznaczającym całkowitą zmianę myślenia i postępowania, był rzeczywistością naszego osobistego nawrócenia oraz, aby był obecny we wszystkich przejawach i aspektach duszpasterstwa, a więc w przepowiadaniu kaznodziejskim, rekolekcjach, misjach, konferencjach, a przede wszystkim w katechezie. Zachęcam wszystkich katechetów, kapłanów, siostry zakonne i osoby świeckie do chętnego i gorliwego podjęcia pracy katechetycznej w nowym roku szkolnym 1996/97.

Moim programem duszpasterskim na najbliższe lata będzie przygotowanie duchowe diecezji do Jubileuszu roku dwutysięcznego i zarazem do obchodów tysiąclecia początków naszej diecezji. Chciałbym, aby na ten Wielki Jubileusz diecezja umocniona łaską Bożą, oświecona światłem Ducha Świętego i opromieniona nadzieją, odrodzona pod względem duchowym i moralnym wkroczyła w trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa.

Zawierzam diecezję opiece Najświętszej Maryi Panny, mojej osobistej Patronce, której święto Narodzenia zbiegło się w tym roku z 23. niedzielą zwykłą. Cieszę się, że katedra koszalińska jest pw. Niepokalanego Poczęcia, a konkatedra kołobrzewska pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Polecam diecezję Świętym Patronom: św. Wojciechowi i św. Maksymilianowi Marii Kolbe.

Wszystkim moim Drogim Diecezjanom z serca błogosławię w Imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Dan w Koszalinie, 1 września 1996 r.

(+ Marian Gołębiewski) Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

LIST PASTERSKI BISKUPA KAZIMIERZA NYCZA NA POCZĄTEK POSŁUGI W DIECEZJI³

Umiłowani bracia i siostry,

jest darem dobrego Boga i niewątpliwie znakiem czasu, że słowa mojego pierwszego listu pasterskiego przyjmiecie po wysłuchaniu dzisiejszej pięknej i ważnej Ewangelii. Spróbujmy więc w skupieniu, razem – wasz biskup, wasi drodzy księża i wszyscy uczestnicy niedzielnej Eucharystii – zastanowić się, co Pan Jezus, Jedyny i najwyższy Pasterz, chce nam powiedzieć przez tę Ewangelię.

1. Pasterz ma sto owiec. Jedna z nich się gubi. Zostawia pozostałe, a szuka tej jednej. Gdy ją znajdzie, bierze na ramiona, przynosi do owczarni i cieszy się bardzo.

Ojciec ma dwóch synów. Jeden jest zawsze przy ojcu. Drugi opuszcza dom, trwoni majątek, a ojciec nieustannie wypatruje i czeka na jego powrót. Gdy, roztrwoniwszy majątek, skruszony wraca, ojciec przyjmuje go i cieszy się, że syn się odnalazł.

Dobrze wiemy, że to nie chodzi o owce, a nawet nie o dziecko, które zeszło na złe drogi. To chodzi o człowieka grzesznego, na którego czeka miłosierny Bóg, nasz Ojciec. A zatem tu chodzi o Każdego z nas, gdyż wszyscy jesteśmy grzesznikami. Nie są to wcale słowa łatwe do przyjęcia. Tak jak brat syna marnotrawnego buntujemy się czasem, mówiąc: „Jak to możliwe, że większa jest radość z powrotu jednego grzesznika pokutę czyniącego, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych”.

Nasz język i sposób myślenia jest nastawiony na opisywanie rzeczywistości, w której liczy się interes, czasem wyrachowanie, liczy się socjologiczna większość, nie zaś pojedynczy człowiek. Tymczasem Bóg, mówiąc o człowieku, używa innego języka. Jest to język serca, język zrozumienia i współczucia, język miłości miłosiernej. Uczy nas Bóg, byśmy takim językiem posługiwali się w Kościele, w rodzinie, wśród sąsiadów. Wtedy gdy mówimy do siebie i wtedy gdy mówimy o człowieku, nawet w naszym przekonaniu najbardziej grzesznym. Bóg tak mówi i tak uczy mówić, ponieważ dostrzega na każdym z nas znak krwi swojego Jednorodzonego Syna. Chrystus wziął na siebie grzechy każdego z nas, dlatego możemy mówić: „Ojcze Przedwieczny (...) dla Jego bolesnej Męki miej miłosierdzie dla nas i całego świata”.

2. Dzięki tej miłosiernej miłości Boga jesteśmy w Jego Kościele. Możemy powiedzieć wiele, jesteśmy Chrystusowym Kościołem. On nas szuka, On nas zagubionych bierze na ramiona. On nas kocha. Ale Chrystus nas też nieustannie potrzebuje, by dalej zbawiać świat. Potrzebuje nas Chrystus, by szukać zagubionych owiec i przynosić je do Jego owczarni. On przyszedł nie po to, by sądzić, ale po to, by zbawić to, co zginęło. Mówi nam,

³ Pierwsze słowo do diecezjan bp. Kazimierza Nycza.

swoim uczniom: nie sąǳcie, a nie bęǳiecie sąǳeni, nie potępiajcie, a nie bęǳiecie potępieni. Szukajcie tego, co zginęło. Powinien nam być bliski obraz Kościoła owczarni, obraz Chrystusa Dobrego Pasterza, który szuka owiec zagubionych. To wzór do naśladowania dla biskupa, księży proboszczów i wszystkich kapłanów. To także wzór dla wszystkich rodziców, nauczycieli, wychowawców, dla wszystkich, których Chrystus ustanowił pasterzami w małych owczarniach. Wszystkie takie wspólnoty, a zwłaszcza rodziny, stanowią wielką owczarnię diecezjalnego Kościoła, który chce naśladować Chrystusa – Dobrego Pasterza.

3. Wiele jest takich spraw czekających na dobrych pasterzy. Wiele jest takich ludzi, młodych i tych, którzy się pogubili, którzy są poranieni, potrzebują pomocy. To nasi bracia i siostry, którzy zerwali więź z Chrystusem Dobrym Pasterzem i przestali się modlić oraz uczestniczyć w niedzielnej Eucharystii i życiu parafii. To ich trzeba szukać i przykładem życia przyprowadzać do Chrystusa. Są ludzie, którzy walczą o przetrwanie, szukają nowych miejsc pracy, by móc utrzymać rodzinę, wykształcić dzieci i zapewnić im lepszą przyszłość. Oni potrzebują otuchy, by wytrwali. Ale są też nasi diecezjanie, którzy nie wytrzymali trudów obecnego czasu. Dotknięci bezrobociem i biedą utracili sens życia i poddali się. To do nich posyła nas Chrystus nie tylko z dobrym słowem, ale z konkretną sąsiedzką, parafialną, charytatywną pomocą. To w trosce o ich godność i przyszłość ich rodzin Kościół zawsze będzie wołał i usilnie apelował do rządzących, o rzeczywiste stwarzanie warunków dla rozwoju człowieka, o prawdziwą politykę prorodzinną.

Jest wreszcie pokolenie dzieci i młodzieży, najważniejsze dla przyszłości Kościoła i Polski, które dwa tygodnie temu rozpoczęło nowy rok szkolny i katechetyczny. Bogu dzięki, znakomita większość może zdobywać wiedzę w dobrych szkołach podstawowych, gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych. To bardzo ważne, by troska o poziom wykształcenia i wychowania towarzyszyła wszystkim rodzicom, nauczycielom i odpowiedzialnym za oświatę w samorządach i państwie. Ważne, by na mapie osiągnięć edukacyjnych środkowe Pomorze, nasza diecezja, nie odstawały od reszty kraju.

Możliwościami, jakie stwarzają szkoły, musi towarzyszyć ze strony dzieci, młodzieży i rodziców nowe myślenie o wartości wykształcenia. Każdy zaś powołany do pomocy rodzinie powinien w miarę swych możliwości zrobić wszystko, by bieda nie stała się dla zdolnej młodzieży barierą nie do pokonania i nie była przez młodych dziedziczona.

4. Wiele jest narzekania wokoło. Ludzie narzekają na trudne czasy, ubolewają, że psuje się młodzież, że na osiedlach miast, a zwłaszcza w wioskach, zanika kultura codziennego życia i wręcz nie ma co robić z czasem wolnym. Byłoby czymś dramatycznym, gdybyśmy jako katolicy włączali się w ten nurt narzekania. To nic nie zmieni, a będzie co najwyżej znakiem braku pomysłów, osłabnięcia nadziei i wiary w sens życia i przyszłości. Zamiast narzekać spróbujmy, ciągle na nowo, ożywiać nasze wspólnoty parafialne.

Parafia jest podstawową częścią diecezjalnej owczarni. W parafii, przy ołtarzu Mszy Świętej, gromadzi się Kościół na słuchanie słowa Bożego i uczestniczenie w ofierze Jezusa Chrystusa. Parafia jest miejscem uprzywilejowanym dla katechezy dzieci, młodzieży i dorosłych. Katecheza ma miejsce w szkołach, ale musi być kontynuowana i dopełniana w parafii, zwłaszcza na etapie pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej, bierzmowania i przygotowania do małżeństwa. Parafia jest też miejscem spotkań dla młodych i starszych, w różnych grupach, ruchach i organizacjach. Parafia jest wreszcie wspólnotą troski o chorych, biednych, potrzebujących pomocy.

Wiem, że są w naszej diecezji podstawowe trudności i przeszkody dla tej pracy. To głównie duże odległości od siedziby parafii w wielu miejscowościach, a przy kościele filialnym, nie zawsze jest miejsce na spotkanie duszpasterskie z młodzieżą i dorosłymi. Trudnością jest też przepracowanie księży dojeżdżających do wielu kościołów filialnych. Nie mogą jednak te trudności zwolnić nas od podejmowania ciągle na nowo duszpasterskich zadań w parafii.

Siostry i bracia,

otoczcie życzliwością i pomocą waszych kapłanów, włączcie się w prowadzenie parafialnych grup i spotkań, by dzieci, młodzież, a także dorośli nie narzekali, że nie mają z sobą co robić. Księża drodzy, wychodźcie do wiernych świeckich, jak dobrzy pasterze szukający owiec zagubionych. Także o to, by znaleźć w nich dobrych współpracowników Chrystusowego żniwa, które jest wielkie. Czyńmy wszystko, by każda parafia ze swymi pomieszczeniami

tętniła życiem w niedziele i święta, a także w ciągu tygodnia. Tam, gdzie umarło życie kulturalne, niech się odradza w oparciu o parafię i szkołę. Ze zrozumieniem odbieramy informacje o obronie małych szkół w wioskach, gdzie są one i mogą być jeszcze bardziej miejscem wzrastania młodych w dobrym, także poza lekcjami. Podobnie niech będzie w parafiach.

5. Bracia i siostry, za tydzień będzie nasza diecezjalna pielgrzymka do Skrzatusza. Każdy z nas jest pielgrzymem w drodze do Ojca. Cały Kościół jest ludem pielgrzymującym. A pierwsza w pielgrzymowaniu wiary jest Matka Jezusa i nasza Matka – Skrzatuska Pani.

Zapraszam na pielgrzymkę wszystkich z naszej diecezji. Liturgii będzie przewodniczył i kazanie wygłosi arcybiskup Edmund Piszcz – Metropolita warmiński. Jako pielgrzymi zabierzmy z sobą nasze sprawy radosne, by dziękować, trudne – by prosić. Dziękujemy za tegoroczne zbiory i za to, że ludziom nie zabraknie chleba powszedniego. Niech to będą nasze diecezjalne dożynki. Przyjdźmy, by modlić się za cały Kościół koszalińsko-kołobrzeski, za wszystkie rodziny, za dzieci i młodzież w nowym roku szkolnym, za kapłanów i wszystkie parafie, za seminarium, o powołania kapłańskie i zakonne.

Módlmy się szczególnie za naszego Biskupa Seniora w jubileuszowym roku 90-lecia i za wszystkich moich poprzedników – śp. biskupa Czesława Domina oraz arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego. Módlmy się za biskupów pomocniczych, a szczególnie za biskupa Tadeusza w trzydziestą rocznicę święceń biskupich.

Zapraszając, ośmielam się prosić o modlitwę za mnie. Przyszedłem do mojej nowej diecezji z Krakowa, po szesnastu latach bycia biskupem pomocniczym, w cieniu wawelskiej katedry. Od świętego Stanisława do świętych Wojciecha i Maksymiliana, naszych patronów. Ingresem do katedry w Koszalinie, a potem w Kołobrzegu, rozpocząłem biskupie posługiwanie w diecezji. Wiem, jak bardzo powinienem się uczyć Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego. Bardzo liczę na pomoc kapłanów i wiernych, a także na życzliwość i cierpliwość dla biskupa, który przyszedł nad Bałtyk spod polskich Tatr.

Powierzam wszystkim Jezusowi Miłosiernemu, przez wstawiennictwo Jego i naszej Matki i błogosławię w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Koszalin, 30 sierpnia 2004 r.

/+ Kazimierz Nycz/ Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

UMIŁOWANI DIECEZJANIE, SIOSTRY I BRACIA!
[SŁOWO WYGŁOSZONE PODCZAS INGRESU W KOSZALINIE]⁴

Przesyłam Wam wszystkim serdeczne pozdrowienie w Panu, witając się z każdą Siostrą i Bratem w Chrystusie.

Mam świadomość, że stoję na ziemi, na której Krzyż wznosi się już od tysiąca lat, a jej dzieje są pełne burzliwych przemian i trudnych doświadczeń ludzi. Ten sam los podzielał również Kościół, a patronujący naszej diecezji święci męczennicy: Wojciech i Maksymilian są świadkami nadziei na możliwość zwycięskiego życia również w trudnych czasach.

W 1972 roku rozpoczął się najnowszy rozdział historii naszego Kościoła: powstała diecezja koszalińsko-kołobrzewska. Jej pierwszym pasterzem był biskup Ignacy Jeż. Wraz z Nim posługę głoszenia Ewangelii podjęli kapłani, wspólnoty życia konsekrowanego, katecheci oraz ruchy i organizacje katolickie. Nie mogę w takiej chwili nie wspomnieć o moich poprzednikach: śp. bp. Czesławie, biskupach Marianie i Kazimierzu oraz biskupach Tadeuszu, Piotrze i Pawle, dziękując Bogu za nich, a im za wieloletnią pasterską posługę. Oddaję hołd wszystkim, którzy ofiarnie trudzili się głosząc Ewangelię i dzieląc się miłością Chrystusa, wszystkim, którzy służyli innym, a zwłaszcza najuboższym i cierpiącym.

Siostry i Bracia! W pierwszy poranek po ogłoszeniu papieskiej decyzji, podczas porannej modlitwy w domu rekolekcyjnym w Koszalinie, dotarły do mnie znamienne słowa Pisma św.: „Pan rzekł do Abrahama: Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukażę. Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał...” (Rdz 12,1.4a). Abraham zostawił swoją przeszłość, by skierować się ku przyszłości. Tak bardzo zaufał Bogu, że jego prawdziwą siłą stała się nadzieja, która zawsze jest przekraczaniem „wczoraj” i „dzisiaj”, ku czemuś, czego jeszcze nigdy nie było, a co dane jest od Boga. Tajemnicy swojego powołania nie przeżywał jednak sam, lecz ze wspólnotą ludzi, pośród nich odkrywając coraz to nowe obdarowania i wezwania, które Bóg do niego kierował. Doświadczenie Abrahama stało się – na moją miarę – moim osobistym przeżyciem wiary na początku posługi w naszej diecezji i bardzo pragnę, by pozostało już do końca istotną częścią mojego życia.

„Być w Chrystusie” – od 17 lat słowa te są zawołaniem mojej biskupiej posługi i chciałbym bardzo, by stawały się coraz prawdziwszym odzwierciedleniem programu mojego życia. To właśnie w Chrystusie widać najwyraźniej, jak powinno wyglądać życie człowieka, któremu Bóg powierza do spełnienia jakieś zadanie. „Oto idę, abym spełniał wolę Twoją” (Hbr 9,10a) – w takim właśnie stylu rozpoczął swoją posługę Jezus Chrystus, którego całe życie naznaczone było troską i niepokojem o to, by wola Boga była spełniana we wszystkim, co czynił. Przychodzę

⁴ Pierwsze słowo do diecezjan bp. Edwarda Dajczaka.

z sercem pełnym nadziei, że z pomocą Boga sprostam oczekiwaniom Jego i Waszym, Drodzy Diecezjanie. Przychodzę przepelniony nadzieją, że troska o spełnienie woli Boga będzie głównym motywem naszych wspólnych czynów i programów duszpasterskich. Staję oto przed Wami, by spełnić wyznaczone mi zadanie.

Wyruszamy razem na spotkanie Boga, który jest Miłością! Przypomniał nam to bardzo wyraźnie Ojciec Święty Benedykt XVI, powtarzając nam za św. Janem, że chrześcijanie to ci, którzy „uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam”. Pierwszym miejscem, w którym człowiek doświadcza miłości, jest rodzina, i to w niej decyduje się przyszłość wszystkich następnych pokoleń. Dlatego wzór miłości małżeńskiej i rodzicielskiej jest jednym z najistotniejszych zadań rodziców. „Najlepszą rzeczą, jaką może zrobić ojciec dla swoich dzieci, to kochać ich matkę” (Jacek Pulikowski). Równie ważny i konieczny jest jednak ten sam dar ze strony żony i matki. Człowiek stworzony na obraz Boga, który jest Miłością, by stać się w pełni człowiekiem, potrzebuje dużo bezinteresownej miłości, z reguły więcej niż na nią zasługuje. Proszę więc małżonków i rodziców o wzajemne obdarowywanie siebie miłością i obfite dzielenie się nią z dziećmi. Wzór tej bezinteresownej i trwałej miłości, a także moc do tego, by nią żyć, zostały nam podarowane w Jezusie Chrystusie. Proszę Was, by katolicka rodzina coraz bardziej stawiała się tym, czym winna być: Domowym Kościołem. Życzę Wam, byście karmiąc się słowem Bożym i Eucharystią, napelnieni Bożą miłością, obficie obdarowywali nią swoich najbliższych.

Kapłanów diecezjalnych i zakonnych, osoby konsekrowane, katechetów świeckich i wszystkich animatorów ruchów i organizacji katolickich oraz członków tych wspólnot zapraszam do radosnego i pełnego ofiarnej gorliwości głoszenia Ewangelii nadziei. Kościół w Polsce potrzebuje nowej ewangelizacji, a ta potrzebuje nowych metod i nowej gorliwości. Te słowa są niewątpliwie duchowym testamentem sł. Bożego Jana Pawła II, a naszym zadaniem jest je gorliwie wypełnić. Współczesny człowiek, pełen zwątpienia i z zamierającą nadzieją, potrzebuje głosicieli, którzy są świadkami przesłania, które przynoszą, ponieważ innym nie potrafi uwierzyć. Bądźmy więc nimi! Proszę również o wytrwałą modlitwę o nowe i święte powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego, by nie zabrakło nam głosicieli Ewangelii.

Człowiek jest drogą Kościoła. Musimy więc, Siostry i Bracia, każdy z nas na miarę swojego powołania i wszyscy razem, być bardzo blisko człowieka. By to uczynić, trzeba przesunąć centrum uwagi z siebie na drugiego człowieka. Tylko bowiem zbliżając się do niego mogę zrozumieć jego potrzeby, jego radość, ból, bunt czy płacz. Najczęściej, pośród złożonych i nieraz pogmatwanych ludzkich sytuacji będzie to wołanie o miłość, a któż ma na nią odpowiedzieć, jeżeli nie my, którzy uwierzyliśmy Bogu–Miłości? Winniśmy tak postępować, by ci, którym brakuje miłości, cierpiący i ubodzy, w każdej wspólnotie wierzących czuli się jak u siebie w domu.

Pozdrawiam serdecznie dzieci i młodzież! Wy jesteście przyszłością naszego Kościoła i jego nadzieją, a w moim sercu macie zawsze ważne miejsce. Zapraszam Was do wspólnego tworzenia naszej przyszłości i zapewniam, że Wasze problemy i oczekiwania znajdą zrozumienie i właściwe miejsce w programach duszpasterskich naszej diecezji.

Drodzy Młodzi Przyjaciele! W świecie, w którym wszystko jest tak bardzo zmienne, budujcie mądrze swoje życie na jedynym trwałym fundamencie, jakim jest Chrystus. Proszę Was, wyruszcie odważnie w życie z Chrystusem i Jego Ewangelią, a wygracie je.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus przestrzega nas, abyśmy nie zatracili właściwej hierarchii wartości. Dlatego wszystkich zachęcam do tego, byśmy znajdowali czas na chwilę osobistego spotkania z Bogiem w modlitwie. To w modlitwie przynosimy Bogu swoje radości, obawy, pytania i plany. To dzięki niej spoglądamy na świat z Bożej perspektywy, z potrzebnym dystansem do wydarzeń i do siebie, do doczesności i do dóbr materialnych. Tylko wytrwała, gorliwa i szczerza modlitwa może nas nauczyć jak żyć, aby stać się bogatym przed Bogiem.

Siostry i Bracia! Na koniec bardzo Was proszę także o modlitwę w mojej intencji, bym potrafił być wierny Bogu i Wam. Serdecznie zapraszam wszystkich na uroczysty ingres do katedry koszalińskiej, który odbędzie się w sobotę 11 sierpnia, a tych, którzy nie będą mogli w nim uczestniczyć, proszę, by trwali w tym dniu w Bogu połączeni przez modlitwę.

Gorąco również zapraszam na pielgrzymkę rodzin do sanktuarium na Górę Chełmską, która odbędzie się 15 sierpnia, byśmy na wspólnej modlitwie powierzyli wstawiennictwu Maryi każdą rodzinę naszej diecezji.

Z całego serca Wam błogosławię

Wasz biskup

+ Edward Dajczak

Koszalin, dnia 30.07.2007 r.

LIST PASTERSKI BISKUPA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEGO ZBIGNIEWA ZIELIŃSKIEGO

związany z rozpoczęciem posługi w diecezji

5 marca A.D. 2023

II Niedziela Wielkiego Postu Dniem Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami

Umiłowani Siostry i Bracia w Chrystusie!

Bogaci tą odległą i tą niedawną historią Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeską wkraczamy w kolejny etap jej dziejów. Nasze kroki opieramy na wielkim i jednoczącym wysiłku naszej diecezji, który uwydatnił się w przeżywanym niedawno synodzie, w świętowaniu jubileuszu 50-lecia diecezji oraz trwającej peregrynacji Piety Skrzatuskiej przygotowującej nas do 450-lecia jej pobytu wśród nas.

Na progu kolejnego etapu, ponownie odkrywamy zadanie lokalnego Kościoła – naszej diecezji, jest nim duszpasterska troska o wszystkich, którzy go stanowią. To zadanie, owszem, w szczególny sposób spoczywa na biskupie i jego współpracownikach, jest jednak wyzwaniem, które staje przed każdym z nas. Z woli Opatrzności Bożej wyrażonej decyzją Ojca Świętego Franciszka, staję pośród Was pełen szczerych pragnień, by to zadanie podjąć.

Rozpoczynając tę wspólną drogę, obejmując dziękczynieniem dotychczasowego Biskupa Diecezjalnego Edwarda Dajczaka – to z Jego rąk otrzymałem podczas ingresu pastorał, symbol pasterskiej służby, ten sam, który przekazywali sobie kolejni pasterze tej diecezji, poczynawszy od niezapomnianego Kardynała Nominata Ignacego Jeża. Z wdzięcznością za dotychczasowy duszpasterski, ewangelizacyjny i katechetyczny trud zwracam się do wszystkich braci biskupów, kapłanów, osób życia konsekrowanego i świeckich, zapraszając do wspólnej wędrówki w duchu jedności i wierności misji Kościoła, który stanowimy.

1. Jednoczyć i otwierać na Chrystusa

Pragnę wyruszyć na kolejny etap wyznaczonej mi drogi, jeszcze pełniej służąc Bogu i Kościołowi, nawiązując do polecenia Chrystusa zawartego w moim biskupim zawołaniu – *Ut unum sint, Aby byli jedno*, bo przyszło nam żyć w czasach, w których mimo złych doświadczeń z przeszłości, dialektyka w postaci różnorodnej walki, daje o sobie znać ze zdwojoną mocą. Obok jawnych przejawów agresji, toczy się też i taka walka, która zostaje ubrana w dobrze brzmiące hasła: pluralizmu, autonomii, postępu, a w rzeczywistości w wielu przestrzeniach bardziej pielęgnuje zarządzanie konfliktami, aniżeli ich eliminowanie. Do tego ujawniają się dramatyczne konsekwencje pandemii i wojny za wschodnią granicą, eskalują nie tylko problemy medyczne czy ekonomiczne, ale przede wszystkim uwidaczniają się skutki rozpadu środowiska rodzinnego. Dlatego odwołując się do tego wskazania Chrystusa Pana „aby byli jedno”, rozwiniętego przez św. Jana Pawła II na Gdańskiej Zaspie w słowach „jedni drugich brzemiona

noście, nie jedni przeciw drugim, ale jedni z drugimi” (12 czerwca 1987), chciałbym na tym kolejnym etapie mojej posługi, wyrazić pragnienie włączenia się w budowanie takiego oblicza tej ziemi.

Siostry i Bracia w Chrystusie! Pamiętamy słowa św. Jana Pawła II, który, rozpoczynając swoją posługę, wołał: nie lękajcie się! Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! (22 października 1978). Papież mówił w szczególności do młodych. Dziś apel ten nie stracił na aktualności, a w polskiej rzeczywistości wręcz przeciwnie! Coraz częściej dotyka nas obawa, że jeśli pozwolimy Chrystusowi wejść do naszego wnętrza, jeśli całkowicie otworzymy się na Niego, to może On nam zabrać coś z naszego życia. Czyż nie boimy się ryzyka niedostatku i pozbawienia wolności? Tymczasem kto wpuszcza Chrystusa, nie traci nic, absolutnie nic z tego, co czyni życie wolnym, pięknym i wielkim. Tylko w tej przyjaźni otwierają się na oścież drzwi życia. Na tym etapie życia naszej diecezji chcemy z wielką mocą i przekonaniem przyjąć bez obaw Chrystusa! On niczego nie zabiera, a daje wszystko. Kto oddaje się Jemu, otrzymuje stokroć więcej. Otwórzmy na oścież drzwi Chrystusowi, a znajdziemy prawdziwe życie (Benedykt XVI, 24 kwietnia 2005).

2. Nauczajcie i zachowujcie, co wam przykazałem

Rozpoczynając posługę pasterską w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, wdzięczny jestem każdemu za dar modlitwy oraz zaangażowanie w pełnienie zadania powierzonego nam przez Chrystusa:

Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody...

Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem.

A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni,

aż do skończenia świata (Mt 28,16–20).

Teraz jeszcze bardziej zgłębiany wymowę powołania w odniesieniu do biskupa i naszej diecezjalnej wspólnoty. Jeżeli bowiem biskup jest powołany do tego, aby służyć braciom i być znakiem jedności w wierze Kościoła partykularnego, to my jesteśmy powołani do czerpania z tego daru. Jeżeli biskup jest powołany do głoszenia słowa Bożego, celebrowania uświęcającej liturgii oraz prowadzenia Ludu Bożego do zbawienia, to my jesteśmy powołani do czerpania z tej posługi i uświęcania się w imię zbawienia wiecznego.

O tej misji w wymiarze całego Kościoła przypomina nam przeżywany dziś pod hasłem „Z misjonarzami budujemy Kościół” Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Dzień ten jest sposobnością, by wesprzeć modlitewnie i finansowo 1743 polskich misjonarzy posługujących w 99 krajach świata. Ich codzienne dzieła ewangelizacyjne, charytatywne, edukacyjne i medyczne mogą rozwijać się dzięki naszej modlitwie i jałmużnie.

3. Zgłębiając wymowę Wielkiego Postu

Idąc dalej w naszej refleksji, podejmujemy próbę odczytania Bożych planów i uświadamiamy też sobie, że wielkopostne okoliczności, które nam towarzyszą, jeszcze bardziej otwierają nas na łaskę zbawienia, które dokonało się poprzez krzyż i chwalebne zmartwychwstanie Chrystusa. Także inauguracja posługi nowego biskupa nabiera jeszcze większego znaczenia w kontekście dzisiejszych biblijnych czytań przynaglających nas do spojrzenia na życie poprzez pryzmat Bożej Miłości, a także poprzez pryzmat naszego powołania do świętości, które odkrywamy we wspólnocie Kościoła będącego sakramentem zbawienia.

Święty Paweł, powołując Tymoteusza do służby Panu, która nierzadko niesie ze sobą trudy i przeciwności, podkreśla, że jest ona realizowana dzięki łasce Bożej po to, by jej owocem najpierw było uwolnienie nas od grzechów, a następnie przepełnienie łaską uświęcenia. Paweł podkreśla, że Jezus Chrystus pokonał śmierć i obdarzył nas życiem, i że Zbawiciel żyje w nas, i podobnie jak Tymoteusza umacnia nas w znoszeniu przeciwności oraz dodaje odwagi w głoszeniu Ewangelii (por. 2 Tm 1,8b–10).

4. Poślanie do Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej

Historia naszej diecezji sięga tysięcznego roku, sięga tego, co wydarzyło się w Kołobrzegu, gdy biskup Reinbern udzielił chrztu kołobrzeżanom. W obecnym kształcie sięga 50 lat wstecz i jest wielu z nas dobrze znana. Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska jest bogata wiarą pokoleń ludzi mieszkających na tej ziemi i do niej przybywających,

bogata historia, z którą tu przybywali, i którą tu pisali. Miarą tego bogactwa są ludzie i znajdujące się tu wspólnoty parafialne, sanktuaria w Skrzatuszu, na Górze Chełmskiej czy Polanowskiej i w Słupsku, dzieła ewangelizacji, katechizacji, miłosierdzia: prężnie działająca Caritas i liczne miejsca pomocy uchodźcom, Domy Miłosierdzia. Do tego ogromne zaangażowanie w duszpasterstwo dzieci i młodzieży, by wspomnieć spotkania w Skrzatuszu czy czuwania młodych w Adwencie i Wielkim Poście. Kościół wszędzie ma taką samą misję, choć inni mieszkają ludzie, i inne niekiedy są okoliczności. Św. Paweł przypomina nam, że program jest zawsze ten sam – Jezus Chrystus, który jest „drogą, prawdą i życiem”.

Gdy dziesięć miesięcy temu przychodziłem do diecezji, biskup Edward, witając mnie, powiedział: „Pokochałem tę diecezję, proszę i ty ją pokochaj!”. Księża Biskupie Edwardzie, księża biskupi, księża, osoby życia konsekrowanego, wierni świeccy – to się stało, i stało się to w największym stopniu dzięki Wam. Teraz ponownie proszę o przyjęcie mnie do swojego grona, a ja, jak powiedziałem 16 marca ubiegłego roku, obejmując kanonicznie posługę w diecezji, tak i teraz powtarzam: „Pozostaję do Waszej dyspozycji!”.

W naszej wspólnej wędrówce prosimy o pomoc Panią Skrzatuską – Matkę Miłości Zranionej i Naszej Nadziei, a Święci Patronowie Wojciech i Maksymilian Maria Kolbe – niech orędują za nami!

Wszystkim wypraszam u Boga błogosławieństwo na wspólną drogę!

† Zbigniew Zieliński
Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski

Koszalin, dn. 1.03.2023 r.

Znak: B23–2/23

Fotografie

Fot. 1–3. Ingres bp. Ignacego Jeża, 22 października 1972 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 4. Ingres bp. Ignacego Jeża, 22 października 1972 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 5. Święcenia biskupie ks. Tadeusza Werno, 25 maja 1974 r.
Źródło: Muzeum Diecezjalne w Kołobrzegu.

Fot. 6-8. Święcenia biskupie ks. Tadeusza Werno, 25 maja 1974 r.
Źródło: Muzeum Diecezjalne w Kołobrzegu.

Fot. 9. 975-lecie metropolii gnieźnieńskiej – Kołobrzeg, 17 sierpnia 1975 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 10. 975-lecie metropolii gnieźnieńskiej – Kołobrzeg 1975 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 11. Kard. Stefan Wyszyński u franciszkanów w Koszalinie, 24 czerwca 1977 r.

Źródło: Instytut Prymasowski Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie.

Fot. 12. 5-lecie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, Słupsk 26 czerwca 1977 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

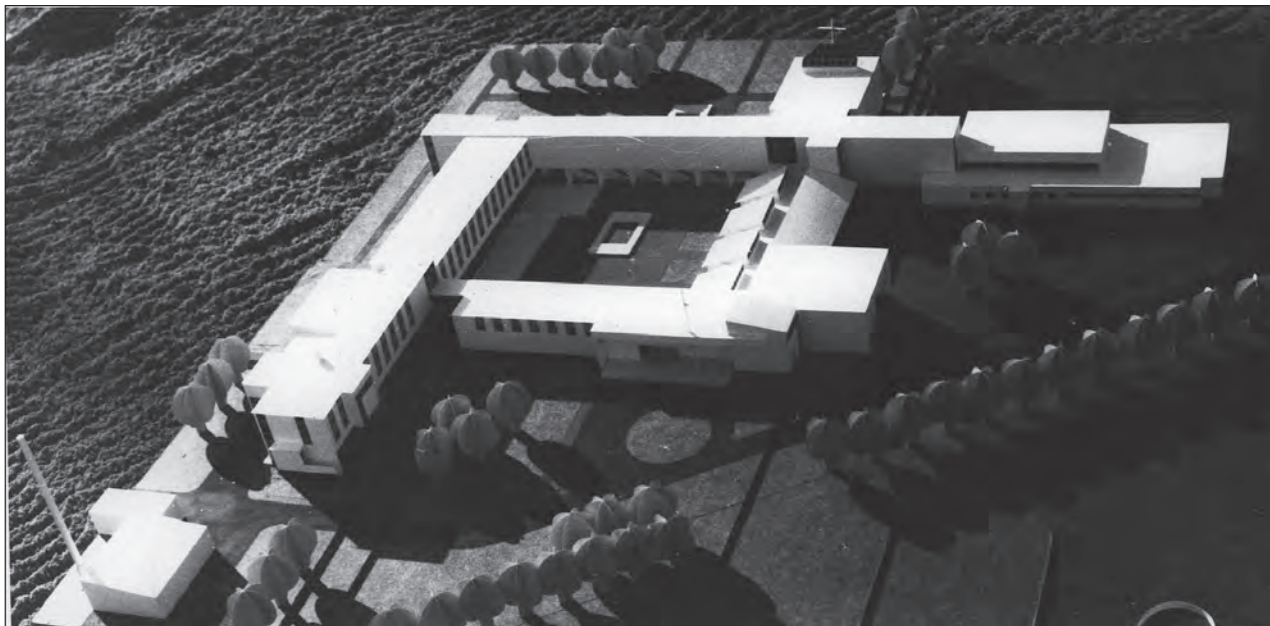
Fot. 13. Krwawiący krzyż w Słupsku 1981 r.

Źródło: R. Król, T. Kunda, *Znak na słupskim Krzyżu. Stopnica – Słupsk – Gdynia. Polsko – w tym znaku zwyciężysz*, Komorów [2001].

Fot. 14. 10-lecie diecezji, Słupsk 27 czerwca 1982 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 15. Projekt Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej, 1981 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej.

Fot. 16. Budowa Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej, 1985 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzskiej.

Fot. 17. Pasterka przed koronacją figury Matki Boskiej Bolesnej w Skrzatuszu, 18 września 1988 r.

(bp Piotr Krupa)

Źródło: Archiwum Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Skrzatuszu.

Fot. 18. Koronacja figury Matki Boskiej Bolesnej w Skrzatuszu, 1988 r.

Źródło: Archiwum Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Skrzatuszu.

Fot. 19–20. Wizyta papieża Jana Pawła II w Koszalinie podczas IV Pielgrzymki do Ojczyzny, 1 czerwca 1991 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 21–22. Poświęcenie Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie podczas IV Pielgrzymki do Ojczyzny, 1 czerwca 1991 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 23. Wizyta papieża Jana Pawła II w Koszalinie podczas IV Pielgrzymki do Ojczyzny, 1 czerwca 1991 r.
Źródło: Archiwum Szentsztackiego Instytutu SS. Maryi na Górze Chełmskiej.

Fot. 24. Wizyta papieża Jana Pawła II i poświęcenie Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej i Zwycięskiej Królowej z Szentsztatu na Górze Chełmskiej podczas IV Pielgrzymki do Ojczyzny, 1 czerwca 1991 r.
Źródło: Archiwum Szentsztackiego Instytutu SS. Maryi na Górze Chełmskiej.

Fot. 25. Wizyta papieża Jana Pawła II i poświęcenie Sanktuarium Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej i Zwycięskiej Królowej z Szentsztatu na Górze Chełmskiej podczas IV Pielgrzymki do Ojczyzny, 1 czerwca 1991 r.
Źródło: Archiwum Szentsztackiego Instytutu SS. Maryi na Górze Chełmskiej.

Fot. 26. Wizyta papieża Jana Pawła II i modlitwa w koszalińskiej katedrze podczas IV Pielgrzymki do Ojczyzny, 1 czerwca 1991 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 27. Jan Paweł II z biskupami diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej podczas wizyty w Koszalinie, 1 czerwca 1991 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 28. Ingres bp. Czesława Domina, Koszalin 23 lutego 1992 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 29. Ingres bp. Czesława Domina, Kołobrzeg 1 marca 1992 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, [fot. J. Patan].

Fot. 30. Bp Czesław Domin w otoczeniu dzieci
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 31. Bp Czesław Domin w parafii pw. św. Jacka w Słupsku, 1994 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 32–33. Ingres bp. Mariana Gołębiewskiego, Koszalin 31 sierpnia 1996 r. i święcenia kapłańskie z rąk bp. Mariana Gołębiewskiego

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 34. Wmurowanie kamienia węgielnego przez bp. Mariana Gołbiewskiego w kościele w Słupsku
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 35. Ingres bp. Kazimierza Nycza, Koszalin 7 sierpnia 2004 r.
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 36. Przejęcie diecezji przez bp. Edwarda Dajczaka, Koszalin 9 lipca 2007 r.
Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”.

Fot. 37. Święcenia biskupie ks. Krzysztofa Zadarki, Koszalin 25 kwietnia 2009 r.
Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”.

Fot. 38. Wmurowanie kamienia węgielnego przez bp. Edwarda Dajczaka pod budowę Domu Pielgrzyma w Skrzatuszu, 2010 r.

Źródło: Archiwum Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Skrzatuszu.

Fot. 39. Dom Pielgrzyma w Skrzatuszu (widok z lotu ptaka)

Źródło: Archiwum Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Skrzatuszu.

Fot. 40. Sanktuarium Matki Bożej Trzykróć Przedziwnej i Zwycięskiej Królowej z Szensztatu na Górze Chełmskiej, 18 czerwca 2024 r.
Źródło: Archiwum Szensztackiego Instytutu SS. Maryi na Górze Chełmskiej.

Fot. 41. Kościół pw. Matki Bożej Bramy Niebios na Świętej Górze Polanowskiej
Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 42. Sanktuarium św. Józefa Oblubieńca NMP w Słupsku

Źródło: *Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeszkiej 2022*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2022, s. 492.

Fot. 43. Msza św. na stadionie Gwardii z okazji jubileuszu 40-lecia diecezji, Koszalin 19 maja 2012 r.

Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeszkiego”.

Fot. 44. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem podczas jubileuszu 40-lecia diecezji, Koszalin 19 maja 2012 r.

Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”.

Fot. 45. Uroczystości z okazji 25-lecia koronacji figury Matki Boskiej Bolesnej w Skrzatuszu, 15 września 2013 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 46. Święcenia biskupie ks. Krzysztofa Włodarczyka, Kołobrzeg 11 czerwca 2016 r.
Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”.

Fot. 47. Ingres bp. Zbigniewa Zielińskiego, Koszalin 4 marca 2022 r.
Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”.

Fot. 48. Dekret Penitencjarii Apostolskiej o pozwoleniu udzielenia papieskiego błogosławieństwa po zakończeniu Mszy św. podczas jubileuszu 50-lecia diecezji, 25 czerwca 2022 r.

Źródło: Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

Fot. 49. Diecezjalna pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Skrzatuszu, 18 września 2022 r.

Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”.

Fot. 50. Pieta Skrzatuska z nowymi koronami, 18 września 2022 r.

Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeszkiego”.

Fot. 51. Inauguracja peregrynacji kopii Piety Skrzatuskiej w diecezji, 26 listopada 2022 r.

Źródło: Archiwum „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeszkiego”.

Fot. 52–56. Herby biskupów pomocniczych diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (od góry): bp. Tadeusza Werno, bp. Piotra Krupy, bp. Pawła Cieślaka, bp. Krzysztofa Zadarki, bp. Krzysztofa Włodarczyka

Źródło: K. Mazurkiewicz, *Herby biskupów pomocniczych Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w perspektywie heraldyki kościelnej*, „Rocznik Skrzatuski” (2019), t. 7, s. 251.

Bibliografia

- I Synod Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, Koszalin 1990.
- 30 lat seminariów duchownych na Pomorzu Zachodnim*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2013.
- 40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012.
- 50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022.
- Bartosiewicz A., *Działalność Diecezjalnego Oddziału Towarzystwa Przyjaciół Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Koszalinie*, „Rocznik Skrzatuski” (2022), t. 10, s. 177–200.
- Bastowska K., *Budownictwo sakralne w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 163–170.
- Bastowska K., *O franciszkańskiej historii koszalińskich kościołów w latach 1945–1974*, „Rocznik Skrzatuski” (2024), t. 12, s. 143–168.
- Bastowska K., *Tradycje świętych Gór na Pomorzu od średniowiecza do współczesności*, „Rocznik Koszaliński” (1996), nr 26, s. 275–282.
- Bastowska K., *Zabytkowe budownictwo sakralne na terenie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 155–171.
- Bastowska K., Laskowski L., Zadarko K., *Bogu dziękujecie... 25 lat diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej 1972–1997*, Koszalin–Warszawa 1997.
- Bednarski K., *Warto dla jednej miłości żyć (Kronika parafii pw. Ducha Świętego)*, Koszalin 2000.
- Bilski Ł., *Formacja organisty na terenie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie” (2014), nr 21, s. 299–315.
- Bończa-Bystrzycki L., *Diecezja koszalińsko-kołobrzeska (1972–1997). Wykład inauguracyjny podczas inauguracji roku akademickiego 1997/1998 w Wyższym Seminarium Duchownym w Koszalinie*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 25 (1997), nr 10–12, s. 67–79.
- Bończa-Bystrzycki L., *Działalność szkół katolickich w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w latach 1990–2006*, Koszalin 2009.
- Bończa-Bystrzycki L., *Dzieje Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim w granicach diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (X–XX/XXI wiek)*, Koszalin 2012.
- Bończa-Bystrzycki L., *Historia diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (1972–2005)*, w: *Kościół rzymskokatolicki na Pomorzu Zachodnim i ziemi lubuskiej w latach 1945–2005*, red. G. Wejman, Szczecin 2005, s. 99–119.
- Bończa-Bystrzycki L., *Kościół i związki wyznaniowe w Koszalinie (1945–2014)*, Koszalin 2014.
- Bończa-Bystrzycki L., *Kościół katolicki na Pomorzu Zachodnim w latach 1945–1997*, w: *Osadnictwo polskie na Pomorzu Zachodnim po II wojnie światowej. W 60-lecie przybycia pierwszych osadników na ziemię sianowską 1945–2005*, Sianów 2005, s. 47–72.
- Bończa-Bystrzycki L., *Problemy odbudowy świątyń i organizacji sieci parafialnej na Pomorzu Zachodnim po 1945 roku*, „Studia Gdańskie” (1993), nr 9, s. 183–189.
- Bończa-Bystrzycki L., *Przyczynek do dziejów diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w latach 1972–1992*, „Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie” (2007), nr 11, s. 7–22.
- Bończa-Bystrzycki L., *Reminiscencje z 50 lat diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (1972–2022)*, Koszalin–Kołobrzeg 2022.
- Bończa-Bystrzycki L., *Studia i materiały do dziejów Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim w granicach archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej*, Koszalin 1999.

- Bończa-Bystrzycki L., *Zarys dziejów diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (1972–2011)*, Koszalin 2011.
- Bończa-Bystrzycki L., *Zarys dziejów Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim w granicach diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, w: *Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1998*, red. K. Zadarko, Koszalin 1998, s. 83–87.
- Bończa-Bystrzycki L., *Złoty jubileusz Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej (1972–2022)*, Koszalin–Kołobrzeg 2021.
- Bończa-Bystrzycki L., *Życie religijne*, w: *Dzieje Koszalina*, t. 2: *Po 1945 roku*, red. B. Polak, Koszalin 2016, s. 441–475.
- Borucki R., *Wydział do Spraw Wyznań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie wobec diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w latach 1972–1989*, w: *Przeszłość Kościoła w archiwach Pomorza Zachodniego*, Koszalin 2014, s. 89–102.
- Bujak J., *Ruch ekumeniczny w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 61–72.
- Ceynowa T., *30 lat Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie*, w: *30 lat seminariów duchownych na Pomorzu Zachodnim*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2013, s. 71–125.
- Ceynowa T., *Aktywność Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat*, w: *Dziesięć lat województwa zachodniopomorskiego (1999–2008)*, red. L. Bąbolewski, K. Kozłowski, Szczecin 2010, s. 144–152.
- Ceynowa T., *Aparat bezpieczeństwa wobec biskupa Ignacego Jeża w początkach jego działalności w Koszalinie*, w: *Kościół katolicki w realiach władzy komunistycznej na Pomorzu Środkowym w latach 1945–1989*, red. T. Ceynowa, P. Knap, Szczecin 2011, s. 165–178.
- Ceynowa T., *Archiwalia koszalińskie dotyczące pobytu Jana Pawła II w Koszalinie 1–2 czerwca 1991 roku*, w: *Święty Jan Paweł II. Pamięć i wdzięczność na Pomorzu Zachodnim*, red. A. Ziejewski, G. Wejman, Szczecin 2014, s. 177–186.
- Ceynowa T., *Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej – powstanie i funkcjonowanie*, w: *Przeszłość Kościoła w archiwach Pomorza Zachodniego*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2014, s. 133–144.
- Ceynowa T., *Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej i jego działalność*, w: *Labor et memoria. Jan Macholak 45 lat w służbie archiwalnej*, red. K. Kozłowski, W. Stępiak, Szczecin 2017, s. 285–296.
- Ceynowa T., *Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 135–147.
- Ceynowa T., *Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska*, w: *Progrediamur oportet in spe. 20-lecie bulli Jana Pawła II Totus Tuus Poloniae Populus*, red. A. Mazurek, Warszawa 2012, s. 326–332.
- Ceynowa T., *Domin Czesław*, w: *Słownik Polskich Teologów Katolickich*, t. 9, Warszawa 2006, kol. 158–159.
- Ceynowa T., *Inwentarz archiwalny. Materiały archiwalne przekazane przez Diecezję Gorzowską nowo erygowanej Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, Koszalin 2014.
- Ceynowa T., *Jeż Ignacy Ludwik (1914–2007)*, w: *Słownik Polskich Teologów Katolickich 2004–2013*, t. 10: *a–z*, red. T. Błaszczuk, W. Gliński, J. Mandziuk, Warszawa 2019, s. 453–457.
- Ceynowa T., *Kalendarium 1972–2022*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 263–311.
- Ceynowa T., *Kalendarium diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej (1972–2005)*, w: *Kalendarium Kościoła na Pomorzu Zachodnim i Ziemi Lubuskiej ze szczególnym uwzględnieniem lat 1945–2005*, red. G. Wejman, *Studia i Rozprawy* t. 11, Szczecin 2007, s. 93–166.
- Ceynowa T., *Koszalińsko-Kołobrzeska Diecezja*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 9, Lublin 2002, kol. 976–978.
- Ceynowa T., *Pobyt prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego na terenach diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, w: *Stefan kardynał Wyszyński. Pamięć i wdzięczność na Pomorzu Zachodnim*, red. A. Ziejewski, G. Wejman, Szczecin 2013, s. 179–216.
- Ceynowa T., *Przygotowania i przebieg wizyty Jana Pawła II w Koszalinie 1–2 czerwca 1991*, w: *Pontyfikat Jana Pawła II. Zagadnienia historyczne i społeczne*, red. K. Guzikowski, R. Misiak, *Studia i Rozprawy* t. 18, Szczecin 2008, s. 51–79.
- Ceynowa T., *Sprawozdanie z sesji popularnonaukowej „Działalność zakonów, zgromadzeń i instytutów życia konsekrowanego na terenie diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej”*, „*Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie*” (2016), nr 23, s. 431–433.
- Ceynowa T., *Starania biskupa Ignacego Jeża o utworzenie WSD w Koszalinie*, „*Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie*” (2007), nr 11, s. 23–35.
- Ceynowa T., *Ważniejsze wydarzenia Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie*, w: *30 lat seminariów duchownych na Pomorzu Zachodnim*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2013, s. 169–184.

- Ceynowa T., *Ważniejsze wydarzenia z dziejów diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej 1972–2012*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 171–200.
- Ceynowa T., *Werno Tadeusz*, w: *Encyklopedia „Solidarności”. Opozycja w PRL 1976–1989*, t. 2, red. M. Łątkowska i in., Warszawa 2012, s. 477.
- Ceynowa T., *Wprowadzenie*, w: *Listy pasterskie biskupów Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 13–14.
- Ceynowa T., *Wspieranie Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego przez prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego*, w: *Kardynał Stefan Wyszyński. Prymas, Mąż Stanu, Błogosławiony*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin–Szczecin 2021, s. 135–190.
- Ceynowa T., Wejman G., Śmierzchalski-Wachocz D., *Kalendarium Kościoła gorzowskiego w latach 1945–1972*, w: *Kalendarium Kościoła na Pomorzu Zachodnim i ziemi lubuskiej ze szczególnym uwzględnieniem lat 1945–2005*, red. G. Wejman, Studia i Rozprawy t. 11, Szczecin 2007, s. 93–166.
- Ceynowa T., *Wstęp*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 11–12.
- Ceynowa T., *Wstęp*, w: A.J. Delerdt, *Źródło łask Boskich nieprzebrane: Matka Boska Bolesna ze Skrzatusza i jej historia*, red. A. Borysowska, T. Ceynowa, Szczecin–Koszalin 2017, s. 10–14.
- Ceynowa T., *Zakony i instytuty życia konsekrowanego w dokumentach archiwów kościelnych diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „*Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie*” (2016), nr 23, s. 339–354.
- Ceynowa T., *Zapomniana peregrynacja Piety Skrzatuskiej*, „*Rocznik Skrzatuski*” (2023), t. 11, s. 45–65.
- Ceynowa T., *Wieczorkowska M., 20 lat archiwum diecezjalnego na tle 50 lat istnienia diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin, 2022.
- Ceynowa T., *Wieczorkowska M., Archiwum Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej. Rys historyczny i zasób*, w: *Archiwa Pomorza Środkowego w stulecie archiwów państwowych: wybór źródeł*, red. K. Królczyk, Koszalin 2020.
- Cieślik P., *Bóg zawsze daje nadzieję. Z ks. bp. Pawłem Cieślikiem rozmawia Maciej Drzonek*, Koszalin–Radom 2014.
- Chorzępa M., *Ingres pierwszego ordynariusza diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej ks. biskupa Ignacego Jeża*, „*Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne*” 1 (1973), nr 1–2, s. 40–46.
- Chorzępa M., *Objęcie nowo utworzonej diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej przez pierwszego ordynariusza ks. biskupa Ignacego Jeża*, „*Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne*” 1 (1973), nr 1–2, s. 50–53.
- Czaja Z., *Dar szensztackiego systemu wychowawczego w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „*Rocznik Skrzatuski*” (2024), t. 12, s. 169–180.
- Czaja Z., *Kręgi Apostolatu Pielgrzymującej Matki Bożej w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „*Rocznik Skrzatuski*” (2023), t. 11, s. 209–221.
- Dullak K., *Bezpośrednie przygotowania i erekcja diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, w: *W 1000-lecie powstania biskupstwa w Kołobrzegu*, red. I. Jeż, Koszalin 2000, s. 211–256.
- Dullak K., *Problem odnowy życia sakramentalnego wiernych w świetle ustawodawstwa synodalnego w Polsce w latach 1983–1999*, Warszawa, 2000.
- Dullak K., *Sąd Biskupi Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 29–39.
- Dullak K., *Troska biskupa Czesława Domina o wiernych świeckich w świetle dekretów powizytacyjnych parafii diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „*Prawo Kanoniczne – kwartalnik prawnohistoryczny*” (2007), nr 1–2, s. 3–26.
- Dullak K., Pniewski Ł., *Urząd administratora diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, Koszalin 2006.
- Giese A., *Królowa narodu, cz. 2: Strażnica katolicyzmu Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Skrzatuszu Pani i Królowej Ziemi Wałecko-Pilskiej*, Pelplin 2002.
- Gruszowski R., *Parafialne Rady Duszpasterskie w prawie partykularnym i praktyce duszpasterskiej diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „*Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie*” (2002), nr 7, s. 241–254.
- Grzybowska A., *Działalność Biskupiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, „*Rocznik Skrzatuski*” (2022), t. 10, s. 201–220.
- Grzybowska A., *Komitet Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i Ich Rodzinom w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „*Rocznik Skrzatuski*” (2021), t. 9, s. 187–209.
- Janocha H., *Góra Chełmska – miejsce dawnych kultów i Sanktuarium Maryjne*, Koszalin 2017.
- Jastrząb D., *Modele formacyjne w trzydziestoleciu istnienia Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 53–60.

- Jastrząb D., „Opoka” – 20 lat razem, „Studia Koszalińsko-Koło-brzeskie” (2009), nr 14, s. 93–105.
- Jażewicz I., *Sanktuarium w Skrzatuszu jako miejsce kultu religijnego w diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej*, „Peregrinus Cracoviensis” (2007), nr 18, s. 120–129.
- Jeż I., 20 lat diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej, „Koszalińsko-Koło-brzeskie Wiadomości Diecezjalne” 20 (1992), nr 4–6, s. 12–19.
- Jeż I., 20 lat diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej, w: *1000-lecie powstania biskupstwa w Koło-brzegu*, red. I. Jeż, Koszalin 2000, s. 269–281.
- Jeż I., *Przygody z opatrnością. Z biskupem Ignacym Jeżem rozmawiają Alina Pietrowa-Wasilewicz i ks. Krystian Kukowka*, Katowice 2004.
- Jeż I., *Skutki decyzji Stolicy Świętej dla życia religijnego*, w: *W 1000-lecie powstania biskupstwa w Koło-brzegu*, red. I. Jeż, Koszalin 2000, s. 257–268.
- Klimaszewska B., *Formacja i działalność Karmelitanek Bosych w Bornem Sulinowie*, „Rocznik Skrzatuski” (2021), t. 9, s. 165–186.
- Klimaszewska B., *Początki i fundacja Klasztoru pw. Maryi Matki Pojednania Mniszek Bosych zakony Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel w Bornem Sulinowie*, „Rocznik Skrzatuski” (2020), t. 8, s. 303–325.
- Kostynowicz R., Kamiński R., *Rozwój organizacji kościelnej na Pomorzu Zachodnim w latach 1945–1995*, w: *Droga Polski i Kościoła na Pomorze Zachodnie (X w.–1995 r.)*, red. M. Frankel, Szczecin 1995, s. 55–101.
- Kościół katolicki w realiach władzy komunistycznej na Pomorzu Środkowym w latach 1945–1989*, red. T. Ceynowa, P. Knap, Szczecin 2011.
- Kozłowski K., *Formowanie się diecezji na Pomorzu Zachodnim w 1972 r.*, w: *Kościół rzymskokatolicki na Pomorzu Zachodnim i ziemi lubuskiej w latach 1945–2005*, red. G. Wejman, Szczecin 2007, s. 68–90.
- Kronika Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej 1972–1992*, oprac. M. Czerner, Koszalin 1995.
- Król R., Kunda T., *Znak na słupskim Krzyżu. Stopnica – Słupsk – Gdynia*, Komorów 2001.
- Krupa P., 20 lat diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej, 55 lat kapłaństwa księdza biskupa seniora Ignacego Jeża, „Studia Koszalińsko-Koło-brzeskie” (1992), nr 1, s. 9–14.
- Kubicki D., *Koło-brzeska Konkatedra – świadek tysiąclecia*, Pelplin–Koło-brzeg 2000.
- Kuroś R., *Erekcja i funkcjonowanie Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej w latach 1981–1991*, Poznań 1995 (praca magisterska).
- Laskowski L., *Diecezja koszalińsko-koło-brzeska w latach 1972–2002*, w: *Trzydzieści w tysiącu. Z dziejów Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim*, red. L. Laskowski, Koszalin 2002, s. 79–96.
- Laskowski L., *Rola diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej w integracji społeczeństwa Pomorza Środkowego*, „Rocznik Koszaliński” (2003), nr 31, s. 7–21.
- Leksykon zakonów i instytutów życia konsekrowanego w diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2016.
- Listy pasterskie biskupów Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej*, red. T. Ceynowa, Radom 2012.
- Łazor G., *Historia Ruchu Światło-Życie w diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej*, Koszalin 2011.
- Łukaszewicz Ł., *Ignacy Jeż – pierwszy biskup koszalińsko-koło-brzeski (1972–1992)*, „Studia Koszalińsko-Koło-brzeskie” (2023), nr jubileuszowy, s. 51–74.
- Łukaszewicz Ł., *Organizacja struktur diecezji koszalińsko-koło-brzeskiej w posłudze biskupa Ignacego Jeża. Aspekt historyczno-prawny*, Katowice–Koszalin 2024.
- Łukaszewicz Ł., *Przygotowanie i przebieg Pierwszego Synodu Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej*, „Studia Koszalińsko-Koło-brzeskie” (2016), nr 23, s. 377–400.
- Łukaszewicz Ł., *Troska o parafialne grupy modlitewne i ruchy religijne w postanowieniach I Synodu Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej na tle zarysu kształtowania się początków diecezji*, w: *Homo religiosus. Różne wymiary religijności na Pomorzu Zachodnim*, t. 2, red. M. Nockowski, Studia i Rozprawy t. 43, Szczecin 2017, s. 127–166.
- Mazepa D., *Działalność prawno-organizacyjna pierwszego biskupa diecezjalnego Ignacego Jeża w Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej w latach 1972–1992*, Poznań 1995 (praca magisterska).
- Mazur R., *Funkcjonowanie Wydziału Katechetycznego Kurii Biskupiej Koszalińsko-Koło-brzeskiej w przededniu 40-lecia istnienia Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Koło-brzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 23–27.

- Mazur R., *Pół wieku troski o katechezę*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 129–139.
- Mazurkiewicz K., *Herby biskupów diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w perspektywie heraldyki kościelnej*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 189–211.
- Mazurkiewicz K., *Herby biskupów pomocniczych Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w perspektywie heraldyki kościelnej*, „Rocznik Skrzatuski” (2019), t. 7, s. 133–144.
- Mielczarek P.T., *Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska w zestawieniu statystycznym*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 10 (1982), nr 4–6, s. 157–158.
- Mielczarek P.T., *Jaka jest nasza nowa Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska?*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 1 (1973), nr 1–2, s. 53–57.
- Mielczarek P.T., *Kołobrzeska konkatedra*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 3 (1975), nr 6–8, s. 178–197.
- Mielczarek P.T., *Kościół Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej – czas pochodzenia i reprezentowane style*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 10 (1982), nr 4–6, s. 152–157.
- Mielczarek P.T., *Nowe kościoły, kaplice, domy i salki katechetyczne oraz plebanie wybudowane w piętnastoleciu istnienia diecezji (1972–1987)*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 15 (1987), nr 5–6, s. 149–167.
- Mielczarek P.T., *Okoliczności powstania Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej (z kroniki diecezjalnej)*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 10 (1982), nr 4–6, s. 105–133.
- Mielczarek P.T., *Początki duszpasterstwa rodzin w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 26 (1998), nr 4–6, s. 59–61.
- Mielczarek P.T., *Utworzenie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, jej organizacja i dotychczasowe osiągnięcia*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 10 (1982), nr 4–6, s. 99–105.
- Mielczarek P.T., *Wkład zakonów w pracę duszpasterską w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej na przykładzie jednego – OO. Franciszkanów*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 10 (1982), nr 4–6, s. 179–192.
- Mielczarek P.T., *Wykaz aktów prawnych ks. Biskupa Ordynariusza Ignacego Jeża wydawanych na przestrzeni 1972–1985*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 13 (1985), nr 5–6, s. 143–147.
- Na Jego chwałę. 25 lat Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie*, red. L. Szurek i in., Koszalin 2006.
- Narodziny diecezji szczecińsko-kamieńskiej i koszalińsko-kołobrzeskiej*, wstęp, wybór i oprac. K. Kozłowski, Źródła do dziejów Pomorza Zachodniego t. 14, Szczecin 2007.
- Parfianowicz W., *Litery, dźwięki, megabajty, czyli pół wieku historii mediów w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 141–153.
- Parfianowicz W., *Na przełomie medialnych epok. 25 lat „Gościa Koszalińsko-Kołobrzeskiego”*, „Rocznik Skrzatuski” (2019), t. 7, s. 121–131.
- Podgórniak J., *„Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” (1973–1997) jako źródło historyczne*, Koszalin 1999 (praca magisterska).
- Polityka władz państwowych wobec Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim i ziemi lubuskiej w latach 1945–1989*, red. T. Ceynowa, P. Knap, Szczecin 2010.
- Popielas-Szultka B., *Sanktuarium maryjne na Górze Chełmskiej*, Słupsk 1991.
- Prejs R., *Zakony męskie w duszpasterstwie na Pomorzu Środkowym w latach 1945–1992*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 85–101.
- Prejssner A., *Organizacja i funkcjonowanie szkoły katolickiej w Koszalinie jako przykład alternatywy dla szkolnictwa publicznego*, Koszalin 2000 (praca magisterska).
- Prokop K.R., *Biskupi zachodniopomorscy (X–XX w.)*, Koszalin 2003.
- Przeszłość Kościoła w archiwach Pomorza Zachodniego*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2014.
- Radość z nadziei. W 25-lecie posługi biskupiej Ordynariusza Koszalińsko-Kołobrzeskiego [Ignacego Jeża]*, red. L. Bończa-Bystrzycki i in., Koszalin 1985.
- Rocznik Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 2014*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2014.
- Romanik H., *„Skarby i serca”. Przyczynek do refleksji o opiece nad zabytkami sztuki sakralnej w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 149–161.

- Rybak A., *Obraz Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego na łamach „Głosu Pomorza” i „Głosu Koszalińskiego” w latach 1972–1989*, „Rocznik Skrzatuski” (2022), t. 10, s. 263–290.
- Rydz E., Olejnik P., *Góra Chełmska ośrodkiem pielgrzymkowym na Pomorzu Środkowym*, „Peregrinus Cracoviensis” (2004), nr 15, s. 133–151.
- Ryngwelski R., *Działalność Wydziału Katechetycznego Kurii Biskupiej w Koszalinie w okresie 30 lat istnienia Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, „Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie” (2002), nr 7, s. 313–324.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej rok 1974*, Koszalin 1974.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej rok 1977*, oprac. P.T. Mielczarek, Koszalin 1977.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej rok 1982*, oprac. P.T. Mielczarek, Koszalin 1982.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej rok 1987*, oprac. P.T. Mielczarek, Koszalin 1987.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej rok 1992*, oprac. J. Turkiel, Koszalin 1992.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1998*, oprac. K. Zadarko, Koszalin 1998.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 2004*, oprac. K. Zadarko, Koszalin 2004.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 2012*, red. K. Klawczyński, Koszalin 2012.
- Schematyzm Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 2022*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2022.
- Siwiński R., *Dom Miłosierdzia Bożego, w: 50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 257–262.
- Soroko R., *KIK w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w latach 1981–2022*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 359–365.
- Stachelek B., *Praca siostr pallotynek w Kurii Biskupiej Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Koszalinie (1972–1997)*, „Koszalińsko-Kołobrzeskie Wiadomości Diecezjalne” 25 (1997), nr 4–9, s. 63–67.
- Stanuch Z., *Źródła do dziejów Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim w zasobie archiwalnym IPN oddział w Szczecinie*, w: *Przeszłość Kościoła w archiwach Pomorza Zachodniego*, Koszalin 2014, s. 59–88.
- Szauer R., *Posługa charytatywna w diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej wobec 50 lat przemian społecznych*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 117–127.
- Szczepaniuk P., *Obraz diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w „Listach pasterskich” biskupa Ignacego Jeża w latach 1972–1992*, „Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie” (2001), nr 6, s. 249–258.
- Szczepaniuk P., *Powstanie, historia i terytorium diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej*, „Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie” (2000), nr 5, s. 123–131.
- Tomaszewski T., *Apostolat biblijny w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 73–79.
- Tomaszewski T., *Związki II Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej z Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Skrzatuszu*, „Rocznik Skrzatuski” (2022), t. 10, s. 51–63.
- Uchwały II Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, red. T. Tomaszewski i in., Koszalin 2022.
- Wakulicz A., *Caritas Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 41–52.
- Wąsowicz J., *Historia salezjańskiej Inspektorii św. Wojciecha z siedzibą w Pile (1979–2004)*, „Seminare” (2005), t. 22, s. 97–133.
- Wąsowicz J., *Ksiądz Lech Kasperowicz SDB (1953–2020), kustosz sanktuarium i proboszcz w Skrzatuszu w latach 1987–1992, organizator uroczystości koronacyjnej*, „Rocznik Skrzatuski” (2021), t. 9, s. 101–122.
- Wąsowicz J., *Ksiądz Michał Winiarz SDB (1911–1988), proboszcz parafii w Skrzatuszu i kustosz sanktuarium w latach 1965–1972. Życie i twórczość*, „Rocznik Skrzatuski” (2019), t. 7, s. 97–120.
- Wąsowicz J., *Ksiądz Stefan Kiełsiński SDB (1932–2017), pierwszy kustosz sanktuarium diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w Skrzatuszu*, „Rocznik Skrzatuski” (2018), t. 6, s. 43–57.
- Wąsowicz J., *Ksiądz Zenon Mach SDB (1950–2020). Proboszcz i kustosz sanktuarium w Skrzatuszu w latach 1992–1995*, „Rocznik Skrzatuski” (2024), t. 12, s. 47–58.
- Wąsowicz J., *Materiały do dziejów Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej w Archiwum Salezjańskim Inspektorii Pilskiej*, w: *Przeszłość Kościoła w archiwach Pomorza Zachodniego*, Koszalin 2014, s. 111–120.
- Wąsowicz J., *Ruch pielgrzymkowy z pilskich parafii do Sanktuarium Matki Boskiej Bolesnej w Skrzatuszu w 80. latach XX w.*, „Rocznik Skrzatuski” (2014), t. 2, s. 53–64.
- Wąsowicz J., *Salezjanie w Skrzatuszu w latach 1972–2001*, „Rocznik Skrzatuski” (2016), t. 4, s. 67–77.

- Wejman G., *Historiografia kościelna Pomorza Zachodniego – ogólny zarys*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 125–133.
- Wejman G., *Organizacja Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim i ziemi lubuskiej w latach 1945–1972*, Szczecin 2007.
- Wejman G., *Organizacja Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim w latach 1945–1956*, w: *Dzieje Kościoła katolickiego na Pomorzu Zachodnim*, t. 1: 1945–1956, red. M. Siedziako, Z. Stanuch, G. Wejman, Szczecin 2016, s. 39–67.
- Wnuk E., „Stosunki traktowane przetargowo”. Powstanie diecezji i ingres bp. Ignacego Jeża w materiałach koszalińskiej SB, „Rocznik Koszaliński” (2010), nr 38, s. 119–123.
- Wojtczak J., *Udział świeckich w przebiegu II Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej oraz ich rola wynikająca z uchwał synodalnych*, „Rocznik Skrzatuski” (2023), t. 11, s. 223–234.
- Wojtalewicz P., *Prawne kryteria przyznania tytułu bazyliki mniejszej kościołowi w Skrzatuszu*, „Rocznik Skrzatuski” (2020), t. 8, s. 107–124.
- Wojtalewicz P., *Prawne obowiązki i zadania w dziedzinie liturgiczno-duszpasterskiej oraz przywileje bazyliki mniejszej w Skrzatuszu*, „Rocznik Skrzatuski” (2022), t. 10, s. 37–49.
- Woźniak Z., *Historia kongresów i ruchów w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 105–111.
- Wójtowicz W., *Duszpasterstwa specjalne, wybrane ruchy, inicjatywy i wspólnoty kościelne w Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 81–103.
- W 1000-lecie powstania biskupstwa w Kołobrzegu*, red. I. Jeż, Koszalin 2000.
- Zadarko K., *Wydział Duszpasterski Kurii Biskupiej Koszalińsko-Kołobrzeskiej – narzędzie działania biskupa diecezjalnego*, w: *40-lecie Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej 1972–2012*, red. T. Ceynowa, Koszalin 2012, s. 13–22.
- Zieliński P., *Rozwój sieci parafialnej na terenach przyłączonych do diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej w 1992 r.*, w: *50 lat Kościoła koszalińsko-kołobrzeskiego*, red. T. Ceynowa, Radom–Koszalin 2022, s. 213–224.
- Zieliński Z., *Kościół katolicki w nowej rzeczywistości powojennej*, w: *Kościół katolicki w realiach władzy komunistycznej na Pomorzu Środkowym w latach 1945–1989*, red. T. Ceynowa, P. Knap, Szczecin 2011, s. 15–21.
- Zieliński Z., *Kościół w Polsce 1944–2002*, Radom 2003.
- Żelawski J., *Polanowska Brama Niebios*, Kraków 2019.

Streszczenie

Dzieje Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej. Wybór dokumentów

50 lat Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej zaowocowało zorganizowaniem kilku konferencji naukowych i wydaniem okolicznościowych publikacji. Początki Kościoła koszalińskiego związane są z wydaniem przez Pawła VI bulli *Episcoporum Poloniae coetus* 28 czerwca 1972 r. Decyzja papieża została ogłoszona po wieloletnich staraniach prymasa Stefana Wyszyńskiego i episkopatu Polski – 27 lat zwłoki było spowodowane brakiem odpowiednich traktatów granicznych między Polską a Republiką Federalną Niemiec. Nowo utworzona diecezja została wyodrębniona z diecezji berlińskiej i prałatury pilskiej. Objęła swoim zasięgiem tereny województwa koszalińskiego i kilka parafii z województwa gdańskiego. Jej terytorium zmieniła bulla *Totus Tuus Poloniae populus* z 1992 r., kiedy odłączono od niej sześć wschodnich dekanatów i przyłączono okolice Piły i Trzcianki. W 2004 r. odłączono jeszcze dekanat złotowski. Prezentowana publikacja ma za zadanie zilustrować aktotwórczą działalność pasterzy diecezji od jej pierwszego ordynariusza – bp. Ignacego Jeża do obecnego bp. Zbigniewa Zielińskiego. Przedstawienie papieskich bulli nominacyjnych dla hierarchów oraz wydanych dekretów przez biskupów będzie ciekawym materiałem badawczym dla zawodowych historyków i pasjonatów historii Pomorza. Integralną część stanowią mapy, pierwsze odezwania się biskupów do diecezjan oraz ciekawe fotografie. W dołączonej również bibliografii zaprezentowano bogaty dorobek naukowy autorów związanych z Kościołem koszalińsko-kołobrzeskim.

Słowa kluczowe: diecezja koszalińsko-kołobrzeska, biskup, archiwalia

Abstract

History of the Koszalin-Kołobrzeg (Kołobrzeg) Diocese. Selection of documents

50 years of the Koszalin-Kołobrzeg (Kołobrzeg) Diocese resulted in the organization of several scientific conferences and the publication of occasional publications. The beginnings of the Koszalin Church are associated with the issuance of the *Episcoporum Poloniae coetus* bull by Paul VI on June 28, 1972. The Pope's decision was announced after many years of efforts by Primate Stefan Wyszyński and the Polish Episcopate – the 27-year delay was caused by the lack of appropriate border treaties between Poland and the Federal Republic of Germany. The newly established diocese was separated from the Berlin diocese and the Piła prelate. It covered the areas of the Koszalin voivodeship and several parishes from the Gdansk (Gdańsk) voivodeship. Its territory was changed by the *Totus Tuus Poloniae populus* bull from 1992, when six eastern deaneries were separated from it and the areas of Piła (Piła) and Trzcianka were incorporated. In 2004, the Złotow (Złotów) deanery was separated. The publication presented here is intended to illustrate the act-creating activity of the shepherds of the diocese from its first ordinary – Bishop Ignacy Jeż to the current Bishop Zbigniew Zieliński. The presentation of papal bulls of nomination for hierarchs and decrees issued by bishops will be an interesting research material for professional historians and enthusiasts of the history of Pomerania. An integral part is made up of maps, the first addresses of bishops to the dioceses and interesting photographs. The extensive bibliography also included presents the rich scientific achievements of authors associated with the Koszalin-Kołobrzeg (Kołobrzeg) Church.

Keywords: Koszalin-Kołobrzeg (Kołobrzeg) Diocese, bishop, archives

Przedstawiony (...) wybór dokumentów dotyczący historii Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej pozwoli uważnemu czytelnikowi dotrzeć do ciekawych archiwaliów. Zostały one przedstawione w sposób chronologiczny. Na początku zaprezentowano bullę erygującą diecezję w 1972 r. Działalność aktotwórcza biskupów diecezjalnych poprzedzona została papieskimi bullami nominacyjnymi. W latach, kiedy doszło do zmiany granic diecezji przedstawiono aktualną mapę. Niestety, mimo starań, nie udało się autorowi dotrzeć za każdym razem do oryginałów dokumentów, czasami musiał zadowolić się tylko zachowaną kopią lub odpisem. Integralną częścią publikacji jest dołączona bibliografia traktująca o dziejach diecezji, a także wybrana dokumentacja fotograficzna ilustrująca ważne i ciekawe wydarzenia z historii lokalnego Kościoła. Umieszczono również pierwsze programowe odezwania biskupów do diecezjan.

Fragment ze Wstępu

71-101 Szczecin, ul. Mickiewicza 64
tel. 91 444 20 06, 91 444 20 09
e-mail: wydawnictwo@usz.edu.pl
www.wn.usz.edu.pl

ISBN 978-83-7972-685-1 (online)
ISBN 978-83-7972-684-4 (print)

